

AZƏRBAYCAN MİLLİ ELMLƏR AKADEMİYASI
M.FÜZULİ ADINA ƏLYAZMALAR İNSTİTUTU

MİRZƏ RƏHİM FƏNA

1905-Cİ İL HADİSƏSİ

Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası
M.Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunun
21 yanvar 2009-cu il №1 protokoluna
əsasən çap olunur.

«Nurlan»

Bakı - 2009

TARİXƏ DAHA BİR DƏYƏRLİ TÖHFƏ

Elmi redaktor:

Möhsün NAĞISOYLU

filologiya elmləri doktoru

Tərtib edəni,

mətni sadələşdirən və qeydlərin müəllifi:

Aytən HACIYEVA

filologiya elmləri namizədi

Mirzə Rəhim Fəna. 1905-ci il hadisəsi.

Bakı, «Nurlan», – 2009, 252 səh.

Kitabda XIX əsr Qarabağ ədəbi mühitinin görkəmli nümayəndələrindən olan Mirzə Rəhim Fənanın ötən yüzilliyin əvvəllərində şahidi olduğu erməni millətçilərinin törətdiyi qırğınlardan bəhs olunur.

4702000000
N - 098 - 2009

Qrifli nəşr

© «Nurlan», 2009

XIX əsr Azərbaycan ədəbiyyatının o qədər də məşhur olmayan, lakin dövrün ədəbi fikrinin inkişafı və maarifçilik ideyalarının yayılmasında mühüm rol oynamış nümayəndələrindən biri də 1841-ci ildə Şuşada anadan olmuş Mirzə Rəhim Mirzə Məhəmməd Bağır oğlu Fənadır. «Məclisi-üns» ədəbi dərnəyinin təşəbbüskarı və təşkilatçılarından olan Mirzə Rəhim Fəna hələ uşaqlıq çağlarından elmə böyük həvəs göstərmiş, təlim-tərbiyəsini boya-başa çatdığı doğma Şuşa şəhərində aldıqdan sonra Tiflisdə təhsilini davam etdirmiş, ərəb, fars, türk dilləri ilə yanaşı, rus dilinə də mükəmməl yiyələnmişdir. Özünə qarşı tələbkarlıq və ciddi işgüzarlıq nəticəsində kamil qələm ustası kimi püxtələşmiş ədəbin ərəb, fars və Azərbaycan dillərində nəzm və nəsrle yazdığı əsərlərin bir qismi Azərbaycan MEA M.Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunda mühafizə olunur. «Altmış iki saxlama vahidindən ibarət olan sənədlərə Fənanın şeirləri, topladığı materiallar, təsviri sənədlər və müxtəlif şəxslərin fondada saxlanılan materialları daxildir» (N.Səmədova. Mirzə Rəhim Fəna və onun şəxsi fondu. X Respublika elmi-nəzəri konfransının materialları. B. 2006. səh. 313). Arxivdə mühafizə olunan materiallar içərisində N-Q1/1, 7078 şifrəsi altında qorunub saxlanılan, ötən yüzilliyin əvvəllərində erməni millətçilərinin törətdiyi qırğınlardan

bəhs edən, Azərbaycan türkcəsində qələmə alınmış «1905-ci il hadisəsi» adlı əsəri də mühüm yer tutur.

Mirzə Rəhim Fənanın yaşadığı dövr-XIX əsrin sonu, XX əsrin əvvəlləri Azərbaycan tarixinin ən keşməkeşli mərhələsi kimi səciyyələndirilir. “XX əsrin əvvəllərində Azərbaycanda erməni təşkilatları, o cümlədən “Daşnaksütyun” partiyası fəaliyyət göstərirdi və bu partiya dənizdən-dənizə “Böyük Ermənistan” yaratmaq ideyasını təbliğ edirdi”. Xəstə təxəyyülün məhsulundan başqa bir şey olmayan və qana susamış daşnakların təhriki ilə gündən-günə vüsət alıb genişlənən “Böyük Ermənistan” ideyası istər iki əsrin qovuşuğunda, istərsə də XX əsrin sonrakı mərhələlərində minlərlə insanın həyatını aparmışdır. Payına erməni vəhşətinin şahidliyi düşmüş bugünkü nəsil yaxın keçmişimizdə baş vermiş daha bir soyqırım haqqında nəinki həmin dövrün mətbuat səhifələrindən, bu tragik, məşum olaylara həsr olunmuş sanballı elmi tədqiqat işlərindən, həmçinin həmin qanlı-qadalı günlərin iştirakçısı olmuş ədiblərin dəyərli əsərlərindən də məlumatlına bilər. Bu qəbildən olan nümunələr sırasında M.R.Fənanın “1905-ci il hadisəsi” əsəri mühüm yer tutur.

Əsasən tarixi faktlara və müəllifin şahidi olduğu əhvalatlara söykənən, üç cildə yazılması nəzərdə tutulan risalənin I cildində tariximizin ən faciəli, qanlı səhifələrindən birini təşkil edən 1905-ci ildə xalqımıza qarşı törədilmiş qətliamın baş vermə

səbəbindən (təəssüflər olsun ki, bu gün geniş oxucu auditoriyasına təqdim olunan əlyazmanın I və III hissələrini əldə edə bilmədik) müfəssəl şəkildə bəhs edildiyindən, II cildə acı olayların sadəcə təsviri verilməklə yetinilmişdir. M.R.Fənanın bu əsəri qələmə almaqda başlıca məqsədi, özünün qeyd etdiyi kimi, müsəlmanlara qarşı acıma hissi oymaq, onların çarəsiz duruma düşmələrini bəyan etmək deyil, gələcək nəsilləri islam ümmətinin başına gətirilmiş bu olmazın müsibətlərdən həli etməklə onları erməni şovinizminin bir daha baş verəcək zərərli fəaliyyətinin qanlı nəticələrindən qorumaq olmuşdur.

Əlyazmada 1905-ci ildə qanlı çaxnaşmalara məkan olan Şuşa, Zəngəzur, Cəbrayıl, Cavanşir, Bakı, Tiflis, Gəncə, Ağdam, Qazax və s. kimi ərəzilərdə baş vermiş tarixi hadisələrdən bəhs olunur. Qanlı-qadalı illərdəki müsibətlərin yaddaşlardan silinməsindən ehtiyatlanaraq gələcək nəsillərin ibrətəməz nəticələr çıxaraçağını təmənnə etdiyi hadisələri qələmə alan müəllif erməni vəhşiliyinin tüğyan etmə səbəbləri, bunun arxasında kimlərin dayanması, iki xalqın qanlı qovğaya girişməsində hansı qüvvələrin maraqlı olmasına dair suallara cavab axtarır.

Risalə 16 avqust 1905-ci il Şuşa şəhərində erməni quldurlarının törətdiyi qırğınların təsviri ilə başlayır. Əsərin, demək olar ki, bütün epizodlarında ermənilərin Azərbaycan türklərinə qarşı törətdikləri vəhşiliklər, onların riyakarlığı, xəyanət və paxıllıqları işiq-

landırılmışdır. Üsyanın ermənilər tərəfindən nagəhan baş verməsinə, müsəlmanların isə dava niyyətində olmadıqlarından heç bir hərbi hazırlıq belə görməmələrinə rəğmən, onlar (ermənilər) iğtişanın islam ümməti tərəfindən törədilməsi şayəsini yaymaqla öz məkrli, xəbis xislətini ortaya qoyurlar. Risalədə qanlı olayların hansı şəraitdə meydana gəlib hansı məcrada inkişaf etdiyini təfəsilatı ilə şərh edən müəllif azğın ermənilərin törətdikləri özbaşınalıqları, dinc yerli sakinləri qətlə yetirərək qarət və talanla məşğul olmalarından bəhs edən süjetlərlə yanaşı, “gələcək nəsillərə ibrət və nümunə olsun” deyərək azəri türklərinin bu quldurlara qarşı göstərdikləri şücaətlərdən bəhs edən səhnələrin təsvirinə də geniş yer vermişdir. İslam mücahidlərinin Ağadədəli dağına hücumu zamanı göstərdikləri rəşadət buna bariz nümunədir.

Risalədə diqqəti çəkən önəmli məqamlardan biri Azərbaycan türklərinin humanizmidir. Kinli, ədavətli, xəmirli fitnə-fəsad ilə yoğrulmuş ermənilərin müsəlman cəsədləri üzərində olmazın vəhşiliklər törətməsi, qarşısına çıxan heç bir kəsə rəhm qılmadan onları qarət edib qılıncdan keçirmələrinə rəğmən, müsəlmanlar ələ keçirdikləri erməni qızlarına heç bir zərər vermədən sadəcə onlara islamı qəbul etdirmək, başqa sözlə desək, haqq yoluna gətirməklə yetinirlər və yaxud azəri türklərinin əsir aldıkları altmış nəfər erməniyi sağ-salamat qaytarmalarına qarşılıq olaraq sözügedən xainlərin on yeddi

müsəlman əsirini müxtəlif əzablarla qətlə yetirmələri hər iki tərəfin mənəvi aləminin açılmasına xidmət edən cəhətlərdəndir.

M.R.Fəna rusların qanlı hadisələrdəki mövqe və iştirakını da diqqətdən kənar qoymayaraq iki millət arasındakı nifaqı çar hökumətinin fitnə-fəsadının nəticəsi kimi qiymətləndirmişdir. Çarizmin bu iki millətə münasibətinin müxtəlifliyi, hətta bəzi məqamlarda ermənilərlə əlbir olmaları Qalada düşmən mühasirəsində qalan müsəlmanlara yardım üçün göndərilən furlonların başına gətirilən müsibətlər zamanı bir daha bəlli olur. Müəllifin öz sözlərilə desək, “hökumət məmurlarının ədalətsizliyindən, bu lənətlənmiş durumdan tam aşkar oldu ki, müsəlmanların topladıqları azuqə qıtlıqdan əziyyət çəkən öz həmvətənlərinə qismət olmayıb düşmən qarınına axacaqdır”. Çarizmin ermənilərə günahsız müsəlman millətini məhv etmək üçün tam şərait yaratması, Qarabağda törətdikləri cinayətə görə bu qaniçən quldurlara qarşı heç bir tədbir görməməsi onların törədilən qətləmin baskarı olmalarına sübutdur. M.R.Fəna da buna işarə edərək yazır ki, “...hər yerdə sülhü qorumaq və sazişi davam etdirmək məqsədilə lazımi tədbirlər görüldü işğalçı və cinayətkarlardan hesab istənilib onlara layiqincə cəza verilsəydi, belə faciələr qətiyyənlə baş verməzdi”.

Risalədə diqqətdən yayınmayan digər bir cəhət imzalanmış sülhlə bağlıdır. Belə ki, müsəlmanlar erməni quldurlarının şəhər və

nifaqına, islam əhlinə olan düşmənçiliyinə qarşılıq göstərəkən onlar (ermənilər) məğlubiyyətə uğradıqlarını görüb əfv diləmək məcburiyyətində qahrlar. İslam ümmətinin öz xislətində bulunan qeyrət və rəhmdən, insaf və mürüvvətdən dolayı məğlubiyyətə uğrayan, acizənə şəkildə əfv diləyən düşmənə aman verməsinə, onunla saziş imzalamasına rəğmən, riyakar, nankor, xain düşmənələr fürsət düşdükcə namərdcəsinə müsəlmana arxadan zərbə endirirlər. “Sülhdən əsas niyyəti güclü təhlükədən canını xilas edib qisas üçün əlverişli zaman gözləmək” olan düşmən müqaviləni pozub məqam düşdükcə bir çox azəri türkünə amansızcasına qətlə yetirdiyi zaman islam mücahidləri onları məhv etmək iqtidarında olmalarına rəğmən, “sülhə razılıq verdiklərindən buna qarşı çıxmağı islam heysiyyətinə xilaf bilib üz verən olayları təhəmmül edirlər”. Sonrakı illərdə baş vermiş qanlı iğtişaşlar isə qeyrət və rəhmliyimizin, insaf və mürüvvətimizin güdazına getdiyimizi Lir daha sübut etdi.

Əsərin dil, üslub xüsusiyyətlərinə gəlinə, qeyd etmək istərdik ki, müəllif bu qanlı-qadalı illərdə şahidi olduğu əhvalatları müasir dilimizlə müqayisədə qəliz, ərəb-fars sözləri ilə yüklənmiş bir dildə qələmə aldığından transliterasiya zamanı geniş oxucu kütləsi tərəfindən asan anlaşılması üçün onu müasir dilimizə uyğunlaşdırmışdıq.

Əsərin, daha doğrusu desək, tarixi sənədin əsas məziyyətlərindən biri xalqımızın tarixi ilə bağlı dəhşətli həqiqəti milli

yaddaşımızda silinməz şəkildə yazdırması, gələcək nəsillərə ibrətə bir biçimdə görk etməsidir. Tarixi faktlara əsaslanması baxımından ondan ədəbiyyatşünaslar, tarixçilər maraqlı bir qaynaq kimi faydalana bilərlər. Bu əsəri yazmaqla M.R.Fəna Azərbaycan tarixinin ən faciəvi səhifələrindən birinin unutulmuşumuzun qurbanı olaraq yaddaşlardan silinməməsi naminə olduqca vacib bir iş görmüşdür.

Tərtibçidən

HU BİSMİLLAHİR RAHMANİR RƏHİM

Əlhəmdüillahül mülk əl mənnan.¹ Bu gündən risalənin ikinci cildini yazmağa müyəssər olduq, xitamı üçün isə Allahdan yardım diləyirik.

Bu sənəddə Şuşa qalasmda və Qarabağ vilayətində müsəlman milləti ilə erməni tayfası arasında üz verən qətlər və mücahidələr ardıcılıqla bəyan olunacaqdır. Bu hadisələrin əksəriyyətini yazar öz gözləri ilə görmüş və eşitdiklərinin həqiqətə nə qədər uyğun olub olmamasına həddindən artıq diqqət yetirmişdir.

Qarabağ dedikdə qədim vilayət nəzərdə tutulur. Risalədə hadisələrin tam izahı üçün yeri gəldikcə Qafqazın digər vilayətlərində baş verən olaylara da işarə ediləcəkdir.

Acı olayların baş vermə səbəbi birinci cildə təfəsilatı ilə şərh edildiyindən burada ona toxunmayıb yazıya, hadisənin əvvəllərindən söz açmaqla başlayırıq.

¹ Şükürlər olsun bütün minnətlilərin şahına.

ŞUŞA ŞƏHƏRİNDƏ MÜHARİBƏNİN BAŞLANMASI

Çərşənbə axşamı iyirmi bir cəmədi-ül-sani 1323 h.q., miladi təqvimlə on altı avqust 1905 tarixdə günortadan təxminən beş saat keçmiş Ermənistan¹ tərəfdən küçələrin ortasından ardıcıl olaraq güllə səsləri eşidilməyə başlayır, vəziyyətin necəliyi həmin andan bəlli olur. O küçələr müsəlman evləri boyunca uzanır. Şimaldan üzü qibləyə doğru-Cəfər bəy Vəzirov evinin qabağında başlayaraq, Qaraşirov evi, ondan yuxarı keçidlər, Cəmsid bəy evinin qarşısından enən küçələrdən və bunlarla bir yerdə mərhumə Gövhərağa evindən yuxarı dağın başında yerləşən məşhur Üçmıx deyilən məntəqəyə qədər uzanan yerlər mülahizə olunur.

İlk güllə səmindən sonra həmin bölgədə hamı bir anda atışmanın şahidi olur. O ərazilər dava məqsədilə öncədən hazırlanırdığından bu mövzu birinci cildə müfəssəl şəkildə zikr edilmişdir.

Bu sayaq ermənidən üsyan zahir olub güllə səsləri mütəmadi şəkil aldıqda müsəlman milləti qəfildən belə bir halı müşahidə etdikdə izzirabi-tamam ilə dükən-bazarı bağlayıb, hər kəs bir tərəfə qaçmağa başlayır: Kimisi övrət-uşağın cəm etmək, kimisi müxtəlif yerlərdən, o cümlədən Ermənistan tərəfdən hesab-kitabını yığmaq, kimi silaha qurşanıb lazımı keçid-

¹ stan yer, məkan anlamı bildirdiyindən burada Ermənistan dedikdə ermənilər yaşayan ərazi nəzərdə tutulur.

lərdə səngər tərtib etmək məqsədilə, kimi də həmin anda havaya güllə atıb düşməyə cavab vermək yolu ilə. Bir sözlə, hamı iztirab içində və xəyalı-pərişan halda bir-birinə qarışıq. Belə bir dəhşətli durumda bu iztirabın üz verməsi olduqca təbiidir.

Birinci cilddən məlumdur ki, ermənilər nifaq toxumu səpmək və düşmənçilik yaratmaq məqsədi güdürdülər, amma müsəlman tayfası başlamaqda olan hadisəyə öləri bir hal kimi baxırdı. İndi bu müdhiş hadisə baş verdiyi bir anda müsəlmanlar iztirab içindədir, haşa ki, qorxu səbəb olmuş ola. Müsəlman xisləti erməni xilqəti ilə müqayisə olunduqda, onların (müsəlmanların) daha döyüşkən və qorxmazlığı ortaya çıxır, müsəlmanların təşviş və iztirabının əsas səbəbi isə ermənilər tərəfindən belə tezliklə üsyan və hücumun baş verməsini gözləməmələri olmuşdur və üsyanın nəgəhan baş verməsi səbəbindən hücumu qarşı müqavimət göstərməyə hərbi hazırlıq görülməmişdir.

Müsəlmanlar dava niyyətində olmadıqlarına görə döyüş məntəqələri qeyri-müəyyən, müharibə qəsdilə işə bələd olan və can nisar edənlərin tərtibi verilməmişdir. Belə bir halətdə bu dəhşətli üsyanın üz verməsi kütləvi iztiraba səbəb olub müsəlmanları bir an təşvişə salırsa da, onlar həmin andaca müharibəyə və müdafiəyə şüru edirlər.

BİRİNCİ GÜN, HADİSƏNİN ƏVVƏLİ, MÜSƏLMAN QAFİL İKƏN ERMƏNİLƏRİN TÖRƏTDİYİ XƏTALAR

Ermənilərin kargüzar və rəşidləri hesab olunan diş ustası Maşuriyan, İstəpan Yüzbaşovun İruniq adlı səfeh, gənc oğlu, "xoşqeyrət qoli"¹ Əsədibəyov və s. bu qışm dəstəbazlıq edən Daşnaksütyun firqəsinin on-on beş nəfər silahlı və atlısı zöhr çağlı İrəvan darvazasından eşiyə çıxıb, qaladərəli erməni Zarsili əlindən yaralayıb, onu ölmüş hesab etməklə cuşə gəlib, günortadan sonra yaralını darvazadan keçirib şəhərə gətirir. Şəhərə daxil olduqda vaveyla salıb erməni camaatına fitnəkar və həyəcanlı xitabələr edirlər: ey erməni tayfası, nə durmusunuz, müsəlmanlar davanı başlayıb, hər yerdə bir erməni qətlə yetirirlər. Elə bu gün bir erməni İrəvan darvazasından kənardə, müsəlman tərəfində olan erməni qəbiristanlığında öldürülmüşdür. Siz hələ yatıbsınız, sabah hansı erməni qətlə yetiriləcəkdir?! Düşünmək gərəkdir! Hər kəs özünü ölmüş hesab etsin, biz öz camımızdan keçib davanı başlayırıq, kimdə qeyrət varsa ardımızca gəlsin, öz tərbiyə, qüvvə və şücaəti ilə yaşasın erməni milləti!

Bu növ fitnəkar xitabələr edirlər. O anda erməni meydanında alış-veriş edən müsəlman baqqallarına, odun və qatıq satan xəlfəli

¹ Kinayəli sözdür, sözü ilə əməli bir olmayan kəslərə deyilir.

Zarsili adamlarına tufəng atıb hücumu keçirlər. Biçarə müsəlmanlardan bəzisi ölür, bəzisi yaralanır, bir qismi diri ələ keçirilir, bir çoxu isə qaçmaq istəyir, lakin qaçıb canını xilas etmək qeyri-mümkündür, çünki o yerdən müsəlman küçəsinə böyük bir məsafə vardır. Müsəlman dükənləri bir anda qarət və tarac edilir, kəndlilərin at və olağı qarət olunur. O anda öz dünyəvi ehtiyaclarını təmin etmək məqsədilə Ermənistanı gəlib təhlükəli anlarda orada bulunan müsəlmanlardan bir çoxu öldürülərək öz ev-əşiyindən məhcur¹ qalır. Bala Hacı Sadıqın oğlu, Mirzə Səməd və s. çarəsizlər uşaqları ilə birgə vəhşicəsinə qətlə yetirilir, amma amansızcasına törədilmiş bu qətli-amın əksinə o anda müsəlman küçələrində bulunan dərzi, zərgər, bəna, dəmirçi və bəzzaz² ermənilər çıxılmaz vəziyyətdə qaldıqları zaman müsəlman evlərində hörmətlə qorunurdular, sonradan verilən məlumata görə isə hadisənin ilk qızgın çağlarında bir neçə erməni sənətkarı itkin düşmüşdür. Həkim Məlik Muradov atışmanın əvvəlində müsəlman küçələrində bulunduğuna görə Ermənistanı keçməyə macal tapmamış və bir ermənipərəst müsəlmanın evində digər erməni tacirlə birlikdə mehman olmuşdur. Polyak əsilli Xarkiviç adlı notarius da öz mənzilinə getməyə imkan bulmadığına görə həzrət qazinin evində mənzil etmişdir. Müsəlman bazarında mövcud olan böyük erməni dükənlərinin bütün satış malları, o cümlə-

¹ məhrum olmaq, çıxarılmaq

² parça satan

dən digər əşyalar, hər cür qarət və təcavüzdən amanda qalması üçün daruğə İsmayıl bəyin himayəsinə təslim olunur. Diri tutulan ermənilərin can güvənliyi üçün əmr buyrulur.

Bu ümumi müşküldən sonra üsyanın ilk çağlarında erməni tərəfdə şəhər hakimi olan müsəlman Saleh Fuladov vilayət hakiminin əmrinə əsasən İrəvan darvazasından çıxıb yaralı erməni haqqında tədqiqat aparmaq məramı ilə strajniklər təyin etmək üçün üzüyuxarı gedərkən “Balameydan” deyilən yerdə erməni təcavüzünə məruz qalır: hər tərəfdən üstünə güllə yağdırılır. Qəfil-dən atı yaralı olan bir süvariyyə təsadüf edən Fuladov Allahın istəyi ilə zərərsiz müsəlman tərəfinə müraciət edir. Onun ardınca, həmçinin digər yerlərdən müsəlman xəttinədək ermənilər tufəng ata-ata təcavüz edirlər və yan – yörədən Ermənistanı tərəf qaçan ermənilər də qarşılmasına çıxan hər bir müsəlmana həmlə edirlər. Hadisənin belə bir qızgın çağında evi Məşhədi Mehdi Mirzə İbrahim oğlu Cəfər bəyin evi ilə üzbəüz yerləşən Hacı Cəfərqulu atışma səsinə evindən əşiyə çıxarkən bir erməni gülləsinə tuş gəlib yaralanır və digər bu qəbil hadisələr.

Hər iki tərəf qeyd edilən təşviş və iztirabla müəyyən yerlərdən bir-birinə qarşı atışma sürdürürkən zülmət qaranlıq düşür və gecənin təsirindən atışma azalırsa da, hər tərəf öz tədbirini aramla həyata keçirməyə çalışır. Müsəlman camaatı müdafiə mövqeyində bulunub bir neçə əsas küçədə səngərlər tərtib edir: birinci, Köçərli

məhəlləsində Hacı Kərim oğlunun evinin yanında; ikinci, şahzadə Rzaqulu Mirzə evinin qarşısında; üçüncü, dörd yol qovşağında yerləşən Cəfər bəy evinin ətrafında; dördüncü, Qaraxır oğlunun evi ilə üzbəüz olan Məhayi məhəlləsində, beşinci, Məşhədi Kərim evinin yaxınlığında və Şahbaz dərəsinə enən yolda bulunan Xacə Mərcanlı məhəlləsində; altıncı, Ağadədəlidən enən yolların kənarında; yeddinci, mərhumə Gövhər ağa evindən Üçmıxa tərəf olan ərazidə.

O gecə səhərədək tərəflər bir-birinə tüfəng atırlar, amma müsəlman əhli mübarizliyinə və şücaətinə baxmayaraq qəfil erməni hücumuna məruz qaldığına görə bir çox səbəbdən o gecə həyəcanlı və əndişə içində idi:

1. ermənilərin bu tüğyan və həyəcandan hansı məqsədi güdüklərini bilməməkdən;

2. erməni tayfası dünya tərbiyəsi və müzəvvəranə¹ əməllərdə bacarıqlı və bilikli olduğundan. Belə ki, hərbi xidmətdən qayıtmış ermənilər, həmçinin onların mənəb sahibləri iğtişaş törədən ermənilərlə birlikdə müsəlmana qarşı hücum edirlər.

3. pul və hərbi alətlər ermənilərdə çox olduğundan. Belə ki, bir gecədə sərf olunan fişəngin sayından və atılan tüfənglərin səsinədən bəlli idi ki, minlərlə boşuna fişəng sərf etməkdən çəkinilmirdi, istifadə edilən tüfənglərin hamısı mauzir və beşaçılan idi, fişənglərin çoxunun səsinədən bəlli olurdu ki, dum-dum fişəngləri idi;

¹ hiyləgər

4. düşmən uca məkanlarda səngərlər tərtib etməklə bütün müsəlman küçələrinə hər tərəfdən güllə yağdırmağa və onları nəzarətdə saxlamağa müvəffəq olmuşdur.

İstəyimizə zidd olsa da, ermənilərin mövqeyi müsəlmanların mövqeyindən qat-qat üstün idi, tərəflərin mövqelərində və şəraitində tarazlıq mövcud deyildi, belə ki:

1. müsəlman məntəqələri ermənilərinkinə nisbətən çox aşağı mövqedə yerləşdiyindən onların gözündən yayınmaq və hərəkət etmək olduqca müşkül idi;

2. əhalinin sayına görə də mənfur qonşulardan ikiqat az idilər;

3. texniki hazırlıq sahələrində, münaqişədə, tüfəngdən istifadə qaydalarında və bu kimi digər sahələrdə təcrübəsizlik, məharətsizlik;

4. Müsəlmanlar dava niyyətində olmadıqlarına görə öncədən müharibəyə hazırlıq görməmişlər. Bu səbəbdən əllərində hərbi surətlər həddindən artıq az idi, lakin hadisə üz verərkən bu hərbi hazırsızlığın acınacaqlı və dəhşətli nəticəsi zahir olur. Risalənin dibacəsində zikr olunan o zalım və məkrli fitnəkarlar və onlara xaricdən gələn bəzi haramxor, bikar, biyar və gədalar qoşulduqda hamısı müharibə və iğtişaş tərəfdarı oldu.

Bunlar sərvətli və “nəfsi təmiz” ermənilər üzərində rəhbərlik etmək və asan yolla varlanmaq niyyətində olan müftəxorlardır. Bunlar o kimsələrdir ki, son zamanlar Rusiya məmləkətində baş verən iğtişaşlarda əsas rol oynayan məkrli, xəbis insanlarla əlbir

olub Qafqaziyada Sosial-Demokrat məsələsini ortaya atıb burada öz üzərinə düşəni yerinə yetirməyi öhdələrinə götürmüşlər və şərait iqtiza edən surətdə cinayətkar və inqilabçı firqələr də bunların içərisində bulunur, odur ki, bu zalımlar və Allah qorxusu olmayanlar Avropada doğru-dürüst surətdə yayılmaqda olan “ədalətə əsaslan cəmiyyət” şüarı altında pərdələnərək barışmaq və mövcud müşküləri həll etmək əvəzinə, artıq qazanc əldə etmək məqsədilə qətl və qarətə əl atırlar.

Əvvəllər Qafqaziyada hökumət adamlarına qarşı hər cür cinayətlər törətmiş bu kəslər hər bir sərvətli ermənini qətlə təhdid etmək yolu ilə varidat toplamaq niyyətində idilər və qarət etdikdən sonra isə həmin kəsi qəddarcasına öldürürdülər. Onların bu cür əməlləri cinayətkar olduqlarına bariz nümunədir. Bu quldurlar hər cür hərzəlik və soyğunçuluğa adət etdiklərindən Şuşadakı millətlər davasını başlamaqla çox gözəl bir fürsət əldə etmiş olurlar. Belə ki, müharibə biganə millətə qarşı başlandıqma görə hər bir erməninin fikrini hücumə və müdafiəyə yönəltməklə nəzarəti əllərinə alacaqlar və müsəlmanlara qalib gəldikdə çapıb-talamağa böyük imkan yaranacaqdır, əks təqdirdə, yəni ermənilər məğlub olduqda daha asan bir yolla ermənilər arasında müdafiə üçün yığılmış bütün nəqd vəsaitləri əldə etmiş olacaqdırlar. Odur ki, bu xəyala münasib bütün şəhər ermənisi fəlakətə məruz qaldığı bir halda, yenə bu fitnəkarlar sülhə tərəfdar olanları ölümə hədələyir və müxtəlif hiylə, təzvir ilə

düşmənçilik hissini artıraraq araya nifaq toxumu səpirlər. Kimsədə cürət yox ki, sülh sözünü dilə gətirə, amma bəzi təbii halətlər var ki, təbiət hökmü ağıl dərkindən güclü olaraq insanı qeyri-ixtiyari şəkildə bəzi vacib işlərin görülməsinə vadar edir. Buna misal kimi, insan qorxu və təhlükə ilə üzləşdiyi an qurtuluşu üçün ağına zidd bir vasitəyə təşəbbüs göstərməyə təbiəti hökm edir.

Hadisələr bu cür cərəyan etdi. İkinci gün ermənilərin durumu daha da pisləşdi və acınacaqlı bir halda islam əhlinə pənah gətirib aman istədikləri və millət təəssübkeşi olduqları bir vaxt ən rəzil işlərə və vəhşiliyə yol vermələri buna nümunədir, bu mövzunun şərhini öz məqamında zikr olunacaqdır.

İyirminci günədək erməni tayfasına dərin hörmət bəsləyən münafıqlar¹ məhz bu tayfaya məhəbbət və ehtiramlarını isbat etmək üçün hər gün müsəlmanlar arasında onlara aman vermək və qisas almaqdan vaz keçməyə çağırışlar edirlər, lakin bu səy və təlaşları heç bir nəticə vermir. Bu kəslər ermənilərlə üzləşdikləri zaman onlara ürək-dirək vermək üçün müsəlmanlardan gizli nə qədər Ermənistanə ayaq döysələr də, son nəticədə zəhmətlərinin heç bir faydası olmur.

Müsəlman yığıncaqlarında əhalini düşməne qarşı qoymaqdan çəkinməyə çağırıldıqda isə xalq tərəfindən çox sərt cavablar alırlar.

¹ Şəriət qanununa əsasən, müsəlman olub sonra da müsəlmanlara qarşı çıxana münafıq deyilir.

İndi bu mövzudan keçib on səkkizinci günün qalan digər hadisələrini qeyd edəlim:

Avqustun on yeddisindən on səkkizinci günün axşamına kimi və gecə çağı kənd əhlindən ibarət çoxsaylı müsəlman atlıları şəhərə daxil olurlar və onlar müdafiə məqsədilə gəldiklərini söylədikdə istər yolda-yolayrıcında olan ermənilər, istərsə də şəhər erməniləri və hətta ümummüsəlmanlar bu cür həyəcana gəlməkdən qayətdə müttəəssir və pərişan olurlar. Qorxu və vəhşət həddini aşır və beləliklə, on səkkizinci gün axşam vaxtı gəlib çatır. Bəllidir ki, gün batandan sonra heyvan xisləti, xüsusilə insan bütün zəhmətverici işlərdən əl çəkib istirahət və dincəlmək istər. Amma bir hadisə baş verdikdə məhvedici alovlar içində bulunan nazlı körpənin rahathq və firaanlıqla ömür sürməsinə baxmayaraq, şiddətlə artmaqda olan alov içində düşməne qarşı göz görə-görə üz vurur, belə bir dəhşətli vəziyyətdə necə dincəlmək, nə rahathq ola bilər. Hər an hər yerdə qorxu və dəhşət hökm edir, yandırıcı alovlar hər an sürətlə artmaqda davam edir və müsəlmanların hər an qəhri və qəzəbi artır, belə bir fəlakətdə atəş kamına almış bəla içrə qalib islam əhli hər addım irəli qoyduqca qalibiyyət nişanı zahir olur və düşmənin məğlubiyyəti, fəlakəti və məhvi üçün hər tərəfdən şərait yaranır və əcəl yaxanı buraxmır, belə bir durumda nə rahatlığa macal verilər, nə də ki, dincəlməyə. Həqiqətən, hər kəs durumu təsəvvür edərsə və hadisənin mahiyyətini təfsilatı ilə beynində canlandırarsa, vəziyyətin necə

dəhşətli və təhlükəli olduğunu anlamış olar, bəlkə bunun əksinə, qorxunun gücü şiddətləndikcə hər tərəfin bir dəhşət yeri və hər bir qara görüntünün vəhşətə səbəb olması təbii hala çevrilir.

Gündüz günəş şüası parladiqda yanğın alovları günəş işığında az görünsə də, gecənin zülmət qaranlığında həmin yandırıcı alovlar tam həcmində və şəkildə düşmənin gözündə cəlvə edir, islam əhlinə yersiz zülm və xəyanət etdikləri göz qarşısında canlanır. Belə vəziyyətdə bəllidir ki, bir dəhşət min olur. Gecə qaranlığını qənimət bilən hər kəs bir tərəfə qaçmış, övrət-uşaq nalan və giryan küçələrdə pərakəndə olmuş, bir canlının belə aramı qalmamış, dağlar boyunca alovların hücumu, xalqın hay-həşiri və qorxunun şiddətinə, hər addımbaşı üz verən qətl və qarətə baxdıqca sağ qalmışlar hiddəti – vahimədən həlak olurlar. Şiddətli yanğın on doqquzuncu günün səhərinə qədər davam edir. Hər səngərdən düşmənin tərəfə hərəkət edən yanğın böyüməkdə, Köçərlidə mərhum şahzadə Rzaqulu Miriyev evinin ətrafı yanmaqda davam edir. Dörd yol məntəqəsindən Aydınova tərəf və onun ətrafı boyunca uzanan Dərəliyə tərəf Xonunsovun xarabasından düz xətlə Kələntərovlara və Yarımşaqal evinə tərəf, həmçinin evin o tayındakı Xacə Söhrab kilsəsindən Yuxarıbala meydanınadək yanğın böyüyür. Xonunsovdan şimal dərəsinə tərəf baxan evlər Kələntərovlar müqabilinədək uzanır, Şahbaz dərəsindən alovlanan od Qazançı külbəsinin ətrafında Təmirovun evi və sair ev-əşiklər boyunca hərəkət edir, habelə Cəmşid bə-

yin evi tərəfdən gələn od üzüyuxarıya doğru Ambrum evlərinə tərəf və yolun alt tərəfindən Xandəmirov evlərindən onun ətrafında olan evləri yandıra-yandıra Xandəmirov teatrına tərəf alovlanır. Əmirim bəyin evini və s. də tamamilə od bürüyür. On səkkizinci gündən on doqquzuncu günədək və on doqquzuncu gündən iyirminci günün sübhünədək Allahın qəzəb küləyi şiddətlə əsərək yangını gücləndirib bütün yanan məntəqəni məhv edir. Düşmən vəziyyəti belə gördükdə ürəklənir, islam əhlinin isə rəşadəti min qat artır. Beləliklə, on doqquz avqust, cümə gününün sabahı açılar-açılmaz dünyaya nur saçan günəş göyə yüksələrək bu bəlalı və dəhşətli hadisəyə tamaşa etmək üçün bəsirət gözlərini açır.

İn həman çeşmeyi xorşidi cəhan əfruz əst

Ke həmi taft bər aramgahe ad o səmud

(yövmi-cümə)¹

Fikir ayrılığı gücləndikcə “həzrəti-xoştinət” istifadə yolunu geniş görür. Bu minvalla işin nöqsanı cəmi müsəlmanlara məlum olduqda nicat üçün bir özgə vəsilə yolu axtarırlar, Qalada mühasirədə və əsirlikdə qalan müsəlman əhlini ölümdən xilas etmək üçün çoxsaylı qüvvə toplamaq məqsədilə el ağsaqqallarından birinə müraciət edib onun tapşırığı və müdaxiləsi ilə buna nail olmaq istəyirlər. Bazar dairəsində və Ağdam ətrafında başqa yollardan, Cəbrayıl

¹ Bu elə həmin bulaqdır ki, günəş tək yanaraq dünyanı işıqlandırır ki, daim Ad ilə Səməd məzarına işıq saçır. Cümə günü.

tərəfdən furqonla gələn müsəlman və qeyri müsəlman malları, o cümlədən qənd, fərş, ağ duz, neft, yun, un və s. qiymətli məhsullar səlahiyyətini itirmiş, cinayətkar əməllər törədən hökumət quldurları tərəfindən tarac olur. Bu qəbil zülmkar hökumət məmurları öz içərilərində qarət və soyğunçuluqla məşğul ikən düşmən vaxt itirmədən öz işinin tədarükü və döyüşə hazırlıqla məşğul olur. Durumun ağırlığı və əhvalın pərişanlığı Qala mühasirəsində qalan müsəlmanlara məcburi, Qala xaricində olanlara isə ixtiyari olaraq çox təsir edir. Ağdam bazarında ticarət edənlərin böyük əksəriyyəti şəhər əhli olduğundan şəhər camaatının əhvalının gərginliyi hamıdan artıq onları təşvişə salır və riyasəti-batılənin (səlahiyyətini itirmiş məmurlar – A.H.) daxilindəki zülm və ədalətsizlik açıq-aydın göründükcə xalqın ızdırabı artır və bir özgə rəis və himayəçi axtarışında bulunurlar. Bu səbəbdən qəti şəkildə el ağsaqqallarından birinə yalvar-yaxar yolu ilə müraciət olunur. O ağa “təvazökar,” tərifsevər olduğu halda, xalqın acizliyi qarşısında müsəlman icmasının ağsaqqallığını qəbul edir. Digər tərəfdən, bu vəziyyətdə erməni pristav hökumətində bulunan Şaşa bəy Mirmiyov adlı naməlum bir şəxs bir sahibi-mənsəb ilə Gəncədən gələrkən hərbi hakimdən cənab Səlim bəyə xəbər gətirdiyi halda, Ağdam bazarına daxil olub oradan da hökumət məhəlləsi olan Cəbrayıl tərəfə hərəkət edərkən Qarakənd sərhəddində hər ikisi qətlə yetirilir. Bu hadisə Ağdam mərkəzində oturan dövlət qoşununu və siyasi hökuməti müsəlmanlar üzərinə həyə-

cana gətirsə də, iş Qarakənd ətrafında dondurulmuş halda qalır. Özlərin cəsədlərini Ağdama gətirərkən mənəb sahiblərinin cəsədlərini əhli nizama təslim edirlər. Şaşa bəyin cəsədi dəfn üçün Xanabad tərəfə göndərilir. Amma bu hadisə müsəlman hərbi hökumətini o qədər təşvişə salır ki, pərişan halda bir yerə toplaşmış xalq ürküb dağılır. Müsəlman əhlinin vəziyyəti getdikcə çətinləşir. Qala müsəlmanları durumun çətinliyini Ağdam müsəlmanlarına lazım olan əşyaları tədarük etmək üçün hakimə bildirib ondan yardım diləyirlər. Hakimin tədbirinə görə, əlli nəfər kazak bir sahibimənsəblə Xankəndindən məmur olunur. Bu mətləbi bir kənara qoyaq, keçək digər hadisələrin bəyanına.

FURQONLARIN İLK QARƏTİNDƏN SONRA BAŞ VERƏN HADİSƏ

Ağdam dövlət məmurları müsəlmanların uzaqgörən adamları ilə razılığa gəlib işbilən və bacarıqlı bir müsəlmanı məsələnin həlli üçün təyin etmək əvəzinə, göstərilmiş təşəbbüslərin hamısını şəxsi qərəzliyə, fitnəkarlığa və düşmənçiliyi daha da dərinləşdirməyə xidmət edən bir istiqamətə yönəltməklə başına cəm etdiyi ərazilə və yağlı dəstəsi ilə hökuməti özünə tabe etdirməyə çalışır.

İslamın ali nümayəndələri belə bir təşvişli halətdə bulduqlarına görə digər qara camaatın pisindən tutmuş yaxşısına qədər heç biri bir-biri ilə nifaq və düşmənçilik niyyətində bulunmayıb, sakitliklə bir guşəyə çəkilib heç bir hadisəyə müdaxilə etməməklə qane olurlar. Bəs hökumət rəisləri düşmənçilikdən əl çəkib nə işlə məşğul olurlar? Hərbi vəsait hasil etmək və ordu təchiz etmək adı altında həmin şəxsləri dəstəsini buraxırlar. Bicarə zəif millət və ticarət əhli özünə istər bazar dairəsində, istərsə də kəndlərdə xəncər və tufəng gücü ilə kimisindən iki yüz, kimisindənsə üç-beş manatadək “millət sandığı” adına xərac alırlar. Xalqın nəzərini yayındırmaq məqsədilə bir saxta dəftər əllərinə alırlar, amma həmin dəftər hesablaşma zamanı əsla və əbədə ortaya çıxmaz, səhv etdim, kimin cəsəti var ki, hesab istəsin, heç muqfat pulunu rədd etməyə belə ortada əmin şəxs bulunmaz və pul toplayanlar öz hüzurunda xalqa bir katib nişan verirlər, lakin nə bir müsəlman dəftərdən xəbərdar olur, nə də yığılan pulların miqdarı və məsarifi aşkar olur. İndi təsəvvür etməli ki, müsəlmanların iftixarı, şövkət və əzəməti necə də ayaqlar altına düşmüş, ümumi vəziyyət necə də gərginləşmiş və bərbad olmuşdur. Amansız düşmənin qəddarlığı üzündən millətin sayə gələn şəxsiyyətləri biri-birinə qarşı çıxmış, əhlinin bir qismi mövcud zalimə vəziyyətlə barışmış, digər qismi isə bizar olub didərgin düşmüşdür. Hər kəs başını götürüb bir tərəfdə

dayanmış, Qalada mühasirədə gözləri yolda qalan müsəlmanların təşvişi anbaan artmaqdadır, hamı bu müdhiş vəziyyətdən çıxmaqda “həzrət xələfətin mərhəmətinə” ümid edir... vaveyla nə böyük müsibət, yenə də bu bədbəxt millətə tədbir görən bir vəkil tapılmaz.

Ağdam mərkəzində siçan və bayquşdan başqa bir canlı belə qalmamışdır:

*Coğdi didəm neşəste viraneye tus
ba şumi o nekbəte cəhan xoş mənus
qoftəm çe xəbər dari əz in köhnə robot?
qofta xəbər inəst ke əfsus-əfsus.¹*

Bu günlərdə hər yerdə üsyan və inqilab tüğyan edir. Ümumi həyəcan və hərə-mərclik qoxusu hər yerə yayılır. Noyabrın sonlarından dekabrın otuzunadək iğtişaçılar və qatillər dəstəsi Rusiya məmləkətinin hər bir guşəsində həyəcana gəlib bütün dəmir yollarını və teleqraf xətlərini bağlayırlar. Bütün Rusiyada, xüsusilə də Qafqazda özbaşınalıq baş alıb gedir. Heç kəsin heç kəsdən xəbəri yox, sanki qiyamət günü gəlib çatmışdır, hər kəs öz canının hayın-

¹ Tus xarabəhəğində oturmuş bayquşu gördüm
dünyanın bədbəxtliyi ilə ünsiyyətdə
dedim ki, nə xəbər bu köhnə rübatdan
dedi: xəbər budur ki, əfsus-əfsus.

dadır. Bu acmacaqlı vəziyyətlə yanaşı, Ağdam mərkəzinin başsız qalmasına baxmayaraq “həzrəti ali rütbə” öz zülmkar peşəsini davam etdirməkdə olduğu və bir quldur dəstəsi ilə iş birliyinə keçdiyi halda, müsəlman əhlinə ürəyi yanan və bu zalım düşməne qarşı çıxacaq bir kimsə tapılmır. Məzlumların bu qədər zülmə, məşəqqətə dözmələrinin səbəbi isə erməni kimi şər və qatı düşməne qarşı cavab verməyin “Ali-həzrətə qarşı müxalif çıxmaq” kimi sayılması idi. Bu məqamda müsəlmanlar arasında ixtilaf yaranır, bu qarşıdurmalar isə bütün müsəlmanların zəifləməsinə səbəb olur. Daha kimsə düşməne qarşı çıxmaq niyyətində bulunmur və islam əhli bir-birini ifşa etməklə məşğul olur, məhz bu halətdən çəkinmək yolu ilə biçarə müsəlmanlar öz müsəlman deyilən qardaşı tərəfindən hər bir zülmə və təhlükəyə məruz qalırlar. Bu hadisələrin yazarı olanları bu sınıq qələmi ilə təsvir etməkdə aciz görünmə də, o, vəqiələri olduğu kimi qeyd etməyə çalışır və bunu düzgün təsəvvür etməyi oxucunun öz vicdanına buraxır. Belə bir vəziyyətdə bu sətirlərin müəllifi özü quldurların təcavüzünə məruz qalmasa da, başqa din qardaşlarının və müsəlman icmasının bir-birinə vurduğu zərərləri, həyasızcasına bir-birinə etdikləri hörmətsizliyi, namus, can və mallarının taptalanması vəziyyətini gördükcə ötən günlərdəki xoşbəxt və təhlükəsiz həyatını həsrətlə yad

edib millətin başından əcnəbi yumruğu əksik olmasın deyə, Allah dərğahına dua edir. Fa fəhm əyyühəl müslüm¹...

Allah-taala sayballı Molla Məhəmməd Bağıra ömür versin ki, onun tək çoğdlar tərənəsi zalımları arxayınçılığa və avamları cahilliyə təşviq edir.

*Koşəndetər ze əcəl cist nişə su goftəm
cavab dad ke, məmnune nakəsan budən²*

Bunun mənasını bilmək kifayətdir. Keçəlim gələcək hadisələrin bəyanına və əttufiq fi üllah!³

ŞUŞA ŞƏHƏRİNİN MÜHASİRƏSİNİN ŞƏRHİ

Dastan islam əhlinin ən dəhşətli və müsibətli günlərinin təsvirindən bəhs edir. Gözlər qan ağlasın, ciyərlər dağlansın, bu müsibətləri yazmaqdan əlim sınsın, əhvalım pərişan olsun! Oxucular düşünməsinlər ki, yazarın ürəyinə qorxu düşüb və insanlıq keyfiyyətlərinə xələl yetişibdir. Əsla! Bu girişi yazmaqda məqsəd başqalarında özümüdə qarşı acıma hissi oyat-

¹ Beləliklə, başa düş, ey müsəlman...

² Əcəldən daha öldürücü nədir soruşdum dedi: namərdlərdən məmnun olmaq

³ Allah müvəffəq etsin!

maq və ya gücsüz hala düşməyimizi bəyan etmək deyil. Bütün baş vermiş hadisələrin və müharibənin canlı şahidi olduğum üçün istəyirəm gələcək nəsillər xəbərdar olsun ki, islam əhlinin başma gəlmiş bu ağır müsibətlər düşmən qələbəsindən oldu, yoxsa özümüzdən?

*Əz mast ke, bər mast ya ke,
ba mən hər çe kərd an aşına kərd,¹*

Əgər bu düşmən qələbəsinin nəticədirsə, təbii bir haldır.

Kəm mən fəətə qəlilən qələbat fəətə kəsirə²

Allahın istəyi və xarici şəraitin təsiri ilə bunun baş verməsi imkansız deyil, amma bu müsibətlər könüllü olaraq öz nadanlılığımız səbəbindəndirsə, hər an təəssüf yeri var.

*Ey dide xun bebar ke həngame gerye əst
aşke xod rizəd ze nuk xameəm
buye xun ayəd ze tərze nameəm³*

İslam əhlinə bəla, təhlükə və zaval durumu hakim ikən bu vəziyyətdən erməni milləti sui-istifadə edib Şuşa qalasında mühasirədə bulunan müsəlmanlara olmazın təzyiqlər göstərir.

¹ bizə olan özümüzdən oldu və ya mənə hər nə edildisə dost tərəfindən edildi.

² Həmana azlığın çoxluğa qələbə çalmasıdır.

³ ey göz, qan ağla ki, ağlamaq məqamıdır qələmim öz ucundan qanlı yaş axıdır məktubumun tərzindən qan qoxusu gəlir.

Hər iki tərəf əvvəlki davadan qalan xətdə səngərlər tərtib edib əliyəraqılı bir-birini öldürməyə hazır ikən heç birinin durumu qarşı tərəf üçün gizli qalmır. Xaçmaz tərəfdən ermənilər üçün ərzaq Xəlfəli qapısından, Dizaq tərəfdən Daşaltı yolu ilə gəlir ki, həmin qapıdan ya dağ kəmərilə ətrafdakı erməni kəndlərindən düşməne hər cür tədarük, xüsusilə ərzaq məhsulları qəfil yetirilir. Qala müsəlmanlarınm xariclə əlaqəsi kəsilmiş, hər kəsdə olan ərzaq isə Əskəran yolu bağlanandan bu günədək məsrəf olunmuşdur. Beləliklə, şiddətli qəhətlik durumu nəzərə alınarsa, düşmənin necə ürəkli və qisas üçün nə qədər qərarlı olması anlaşılır. Biçarə müsəlmanlar isə təşvişli, iztirablı və qarşıdakı fəlakətə olduqca intizar halında bulunurlar. Qarşı səngərlərdən amansız düşmənin islam əhlinin din və namusuna müxtəlif təhqiredici söyüşlər yağdırmasının qarşılığında islam əhlinin məcburən ürkək cavabı durumun necəliyindən xəbər verir.

Qışın sərt soyuğundan qorunmaq üçün odun yoxluğundan iş o yerə çatmışdır ki, əhali evlərin qapı-pəncərəsini, ağac taxtalarını ocağa atıb yandırır. Qəhətlik o qədər şiddətlənir ki, hər bir müsəlman evində buğda, un, düyü ehtiyatı tükəndiyi üçün başqa hər növ dənli bitkiləri yemək məcburiyyətində qalırlar. Qənd, çay, neft və bəzi gərəkli tələbat və ərzaq məhsulları tamamilə tükənmişdir. Qala müsəlmanları xəfiyyə Rəsul vasitəsilə hər dörd-beş gündən bir öz ağır və məyusedici durumlarını Ağdam mərkəzinə hali edirlər.

Ağdamda olan bütün Qala əhli həddindən ziyadə qüssələnmesi və öz ailə, qohum və başqa din qardaşlarının acınacaqlı halına məyus olması səbəbindən meydan dairəsində ağlaşır. Bu acınacaqlı durumun əks sədasi bütün ətraf kəndlərə yayılsa da, köməyə çatan bir kimsə tapılmır. Bu anlamdakı Ali həzrətin öz haram işlərini davam etdirməsinə baxmayaraq xalq yenə də ondan üz döndərmir. Xalq həmkarlıq və çıxış yolu göstərməyə layiq olan bir şəxsi seçmək istədikdə isə bu "şərəf" yenə də həmin ağaya nəsib olur. Təcürübəli və fəsaət sahibi olan ağa bu məsuliyyəti qəbul etmək qarşılığında belə bir şərt qoydu ki, onun izni olmadan şəhər üçün yeni toplanmış ərzaq karvanı göndərilməsin. Bu, bir müsibət. İkinci müsibət isə özü gəlib hər şeyi araşdırdıqdan sonra son qərarı verməsilə bağlı qənaət idi. Çox təəssüf ki, nadanlıq və təkəbbürlük kimsəyə məqsədə nail olmağa və məqsəd ətrafına baxmağa fürsət vermir. Məsləhət xəbəri yetincə, ikinci karvani-bədbəxt həm həzrəti xələfət Pənahi əmrilə təchiz olunaraq bir həngamə və əzmlə əcnəbilər əlinə, onların vasitəsilə də düşmən əlinə təslim olunur. Belə bir cahilanə və məğruranə kargüzarlıq nəticəsində əhli-islamın içərisində bulunduğu təhlükəli durum tarixi ruzigarda əbədi olaraq yadigar qalır.

ON DOQQUZ DEKABR.
İKİNCİ ƏRZAQ KARVANININ DÜŞMƏN TƏRƏFƏ
DAVASIZ TƏSLİM EDİLMƏSİ

Ötən yazılarda qeyd edildi ki, Qalada müsəlmanların bütün yemək, içmək və lazımı ərzaq məhsulları tükəndiyindən, o cümlədən şəhər ətrafından heç bir kömək yetirməyə imkan qalmadığından şiddətli mühasirə əzabına düşər olub yavaş-yavaş qıtlıq bəlasına giriftarlıqdan qurtulmaq qaçılmaz görünürdü. Şəhər müsəlmanları kömək istədikləri üçün hökumət tərəfindən əlli nəfər kazak bir səlahiyyətli şəxslə təyin olunur ki, Ağdam ətrafından şəhər müsəlmanlarına ərzaq yetirməyə yardım etsinlər. Bu anda hərbi general tərəfindən ötən zamanlar şəhər hökumətində olmuş bir nəfər qarabağlı bəy Ağdamdan ərzaq göndərmək üçün yol təhlükəsizliyini təmin etmək məqsədilə məmur olunur. Bu zaman həmin məmur bu bədbəxt karvanın təşkil edilməsində həzrət ilə birlikdə iştirak edir və bu yolda göstərilən bütün xidmətləri hakimin hüzuruna çatdırmağı öz üzərinə götürür.

İkinci karvanın göndərilməsinin təfəsilatı belədir ki, birinci ərzaq karvanı Əskəranda yerləşən düşmən tərəfindən ələ keçirildikdən sonra ermənilər Qala mühasirəsini daha da gücləndirirlər. Mühasirəni elə sıxlaşdırırlar ki, bir nəfər müsəlmanın şə-

hər divarlarında görünməsinə belə imkan qalmır, hələ hansısa müsəlmanın ərzaq və yardım istəmək məqsədilə Qaladan çıxıb getməsinə demirəm. Qalada qıtlığın başladığı ancaq xəfiyyə Rəsul öz dililə və məktubla xəbər verdikdən sonra Ağdam mərkəzində olan bütün şəhər əhalisi və bəlkə də müsəlmanların hamısı dərindən bir halətdə ikinci ərzaq karvanını təşkil etmək niyyətinə düşür. Bu dəfə haradan furqon sorağı alınarsa, orada cəm edirlər və digər yollar təhlükəli olduğundan ancaq Yevlax, Tərtər və Cəbrayıldan daxil olan furqonları saxlayıb hər növ ərzaqla dolu yetmiş iki furqon cəm edirlər və hansı vasitə ilə Qalaya göndərməyi düşünürlər, bu ərzaq toplanan zaman Ağdam dairəsi qiyamət gününə bənzər bir mənzərəni xatırladır ki, gəl görəsən. Çünki hansı şəxs iqtidarına görə öz əyalına, qohumuna, məhrəmlərinə və ya sadəcə müsəlmanlara nə götürürsə, böyük bir mərəkə və tamaşaya bənzəyir. Belə ki, bəzi növlərin qiyməti baha olduğundan əksər yoxsulların alıb göndərməyə imkanı çatmır. Qüdrət sahibləri, sərvətliyə alıb göndərdikdə isə yoxsullar baxıb zar-zar ağlayırlar və ya xeyir həvəslə hər kəs öz imkanına müvafiq nə alıbırsa, onu götürüb daşığında ürək ağrısı ilə ağlayır ki, görəsən, göndərdiyi bu yaşıl kağız qohumuna və əyalına çatacaqdımı, xülasə etmək lazımdır ki, bu müdhiş və kədərli hadisənin guşələri və sirləri zikr olunsa deyil, ancaq göz ilə görmək və müşahidə etmək gərək.

*Ta çe miquyəd qələm dər dəste mən
micəhəd mahi vəli əz şəste mən
acezəm mən dər negare macera
şahədə əhval həsti, ey xoda¹*

Karvanın yükü min bir müsibətlə hazır olarkən Xankəndindən məmur edilmiş əlli nəfər kazak Ağdama daxil olur, elə həmin saat həzrətin vücudunda həyəcan artır, qorxu və həyəcan artdıqca bədəninə titrəmə müşahidə olunur. Öncəki bacarıqsızlıq və nadanlıq sübut etdi ki, karvanı əvvəlki yolla göndərməkdə ehtiyatlı olmaq gərəkdir, lakin cənab həzrət düşünüb yeni bir yol tapmaq əvəzinə, öz şəxsi mənafeyi üçün ikinci karvanın göndərilməsini darvazanın fəthi kimi qələmə verərək onun hazırlanıb yola düşməsinə daha əhəmiyyətli hesab edir. Ərzaq göndərənlərin əksəriyyəti mühasirədə qalmış qohumlarına yeyinti və lazım olan digər məhsulların çatdırılmasını yeganə xəyal kimi təsəvvür etdiklərindən kazakların gəlişini xeyirli bir vasitə hesab edərək həzrətin müdaxiləsi ilə karvanı yola salmağa tələsirlər. Qaladakı müsəlmanların təhlükəli vəziyyəti digər müsəlmanları elə bir təşvişə salır ki, karvanın yola düşməsi mə-

¹ Ta qələm əlimdə nəsə yaza,
balıq tək əlimdən sıçrayır
mən macəranı yazmaqda acizəm
Allah, sən özün əhvalata şahidsən.

sələsində ərzaq və başqa gərəkli vəsaitləri göndərənlər heç xatırlamağa belə macal tapmırlar ki, iyirmi beş gün öncə kazak və hökumət məmurlarının müşayiət etdikləri karvanın başına nə qəza gəldi. İndi də kazak aparan karvan nə olacaq, cənab həzrət isə bəlli olmayan səbəblərə görə karvanın yola düşüb getməsindən yanadır, görəsən kazaklara inanırmı və əgər inanırsa hansı dəlillərə görə inanır və görəsən karvanı Cəbrayıl və İsrafil müşayiət etməlidir, ya yox?! Görəsən bu həzrət hansı dəyanət və müqəddəsliklə mələklər aləminə yaxın hesab olunur?! Bığarə və iztirab içində bulunan camaatı, o cümlədən ərzaq göndərənləri karvanın hazırlanmasına təşviq edib razı salır, xəyalə gələsi bir neçə şübhəli məqamları da hansı yollasa guya həll edir. Dövlət məmuruna və kazaklara zəhmət haqqı verilir ki, karvanı Əskəranadək salamat aparıb düşmənlərə rahat tapşırınsınlar. Bu səbəbdən də onların bir günlük yeyib-içmək və digər xərclərini əhalidən yığılmış pullar hesabına təmin edirlər. Bundan əlavə, karvanın Əskəranadək təhlükəsiz bir şəkildə gedib çatması üçün Ağdamda oturan kazaklardan əlli nəfəri də əlavə olunur. Cənab həzrət, bu cür təhlükəsizliyin təmin edildiyi bir yerdə karvandan nə nigarançılıq, göndərməkdə nə ləngimə, “Həzrət, durmaq yeri deyil” deyib əlli min manatdan artıq qiyməti olan karvanı kor-koranə tapşırır yüz nəfər və iki nəfər səlahiyyətli şəxsə. Bu mövqedə həzrət xahiş edir ki, Ağdama yığılan beş

yüz nəfərədək əhalidən və orada bulunan bəzi mötəbər şəxslərdən ibarət bir dəstə karvan dalınca getsin ki, onun Əskərandan keçməsinə müşahidə edib Qalaya sağ-salamat çatmasına ümid bağlasınlar. Həzrətin bu istəyi ilə dövlət məmuru razılaşa da, onu söz verməyə vadar edirlər ki, onlar karvanı müşayiət edərkən işlərə müdaxilə etməyəcəklər, lakin müsəlman atlıları naməlum bir səbəbə görə tüfəngdən istifadə etsələr, yaxud dava niyyətində olsalar, nizam-intizamı pozsalar, kazaklar müsəlmanlara qarşı ciddi tədbir görəcəklər. Bu cür açıq və ixtiyari bir şəkildə müsəlman əl-qolunun bağlanmasına cənab həzrət razılıq verib karvanı onlara tapşırıb yola salır.

Allah xatirinə, əziz oxucular, görün, bu sayaq anlaşma ilə, bu vəziyyətlə müsəlman atlılarının və digər mötəbər şəxslərin karvanı müşayiət etmələrində nə fayda ola bilər ki, müşayiət etdikləri karvana zərər toxunduğu təqdirdə mühafizlərin kənardan sakitcə seyr etməkdən başqa bir hüquqları olmasın?!

Amansızcasına olan bu anlaşmadan açıqca duyulan xəyanət və hiləgerlik qoxusunu necə də olar ki, cahillərin pənahı sayılan həzrətin o şişkin burnu hiss etməmiş olsun?! Zavallı karvan yola düşərkən altı yüz nəfərədək silahlı atlı ancaq seyr etmək məqsədilə hərəkət edir. Bu hadisələr acı göz yaşları axıtmağa və nalə edib şivən qoparmağa layiq olsa da, karvanın arxasınca həsrətlə baxan

biçarələrin düşüncələrində Şeyx Şirazinin bu hikmətli sözü canlandıqca ürəkləri daha artıq od tutub yanır:

Ey karevan aheste ran ke arame canəm mirəvəd...¹

Əgər karvanı müşayiət edənlərin ləyaqət, bacarıq və təcrübələri olsaydı, digər tərəfdən, ötən hadisədən ibrət alsaydılar, bir an işə başlamazdan öncə onun nə ilə sonuclanacağından agah olardı. Bu lənətə gəlmiş vəziyyətdən tam aşkar olurdu ki, müsəlmanların topladıqları azuqə qıtlıqdan əzab çəkən öz millətinə qismət olmayıb düşmən qarşısına axacaq. Karvan düşmən məntəqəsinə çatır-çatmaz Ağdam mərkəzinə dəvət olunan “ağıllı adam” – cənab həzrət tərəfindən xəbər yetir ki, o gəlib çatana kimi karvan hərəkət etməsin, lakin nə fayda! Peyğam müşayiət əhlinə və xəsarət görən yazıq bəndələrə yetincə karvanı ələ keçirmiş düşmən silahlıları sərəsər atəş açaraq Ağdam mərkəzinə xəbər verirlər ki, rahat olun, kazaklar karvanı gətirib salamət bizə təslim etdilər. Mütamadi şəkildə atılan bir neçə tüfəng səsi eşidildikdə hadisə məlum olur. Mərkəzdə qalan bəzi sadələvhlərin zənnincə, guya mühafizə etmək və xəbərdarlıq üçün kazaklar və müşayiətçi atlılar keçid yolunun təhlükəsizliyini təmin etmək məqsədilə düşməne qarşı tüfəng atırlar, həqiqətdə isə tüfəngin atılması bu məqsədə xidmət etmirdi. Eşidilən o tüfəng sədaları düşmən tərəfə məxsus

¹ Ey karvan, asta get, çünki səndə canımm rahatlığı gedir.

idi və onların qələbəsindən xəbər verirdi. Bu hadisədən iki nəticə hasil etmək mümkündür: birincisi, öncədən kazaklarla düşmən arasında müsəlman karvanım öz aralarında bölüşdürməyə dair sazişin olmasıdır; ikincisi, müsəlman süvariləri ilə cənab sərkərdənin məhz gözə kül üfürmək məqsədilə karvanı müşayiətə çıxarmasıdır ki, belə olduqda yenə əsas səbəbkar uzaqgörənlikdən məhrum öz mənəm-mənəmliyinə qapılmış cənab həzrətdir.

Kazakların bu əməlini araşdırmaq üçün dövlət müfəttişliyi işə başlayır, lakin zərurət üzündən iki nəfər istəməyərəkdan birbirinə düçar olan kimi, bunlar da başlarını aşağı salıb rədd olurlar. Çarəsiz millət başsızlıqdan, tədbirsizlikdən bir növ xiffətə düçar olubdur ki, bu da milləti məhv edir, amma bu anda böyük hərbi başçı, ali həzrət Rəyasət mərkəzində rahatlıqla oturub öz işləri ilə məşğul olur.

Bu bədbəxt hadisədən sonra camaatın mötəbər müttəhid şəxsləri, o cümlədən əli qələm tutanları bu qorxunc rəzalət və rizalətdən xəbərdar olub xəsarət alanlara və ümummüsibətzedələrə baş sağlığı vermək, mühasirədə qalanlara yeni bir çarə bulmaq məqsədilə bir araya gəlirlər. Teleqrafxana əhli müsəlmanların yazıqlığını və məzlumluğunu nəzərə alıb ümumi tətillə son qoyaraq onların mövcud bədbəxt vəziyyəti ilə bağlı Gəncə qubernatoru cənab Sərdari-Vala məqamın hüzuruna teleqraf göndərirlər ki, ali hökumət tərəfindən qəti hökm verilsin.

ÇƏRŞƏNBƏ, ON YEDDİ AVQUST, MÜHARİBƏNİN İKİNCİ GÜNÜ

Qarabağ inşa edilən gündən ən dəhşətli nifaq səhəri açıldı. İrəvan darvazası önündə Xəlfəli müsəlmanlarına məxsus çox ali və qiymətli imarətlərin yanğınından qalxan qırmızı alovlar və səksən yaşlı qəssab Abbas bəyin qanına boyanan hadisə və bəla günü üzümüze açıldı. Ürəyimizin odu həmin imarətlərin yanması, mərhum Abbas bəyin qətlə yetirilib evinin odlanması və əşyalarının qarət edilməsi xəbərindən daha da şiddətləndi. Bir qədər keçmiş Cəmşid bəy evindən aşağı, hacı Rza adlı şəxsin ocağına düşmən od vurdu. Beləliklə, erməninin içində bəslədiyi kin, küdurət hissi özünü büruzə verdi və onlar dayanmadan qətl, qarət törətməyə, hər yerə od vurmağa başladılar.

Bu tayfanın birdən-birə belə ədavət göstərməsi müsəlmanları təşvişə salıb təbii səhlənkarlıq və süstlükə çıxartdı və onlar tamamilə əmin oldular ki, düşmən zarafat etmir, bu durumda onu zəif sanmaq nadanlıqdır, belə düşməne qəti cavab vermək gərək. Həmin an ağsaqqallar məhəllə-məhəllə gəzib bir-birindən adamların, silahların sayını öyrənməyə və səngərlər qurmağa başladılar. Müsəlmanların ürəyində bir ümid qığılcımı parladi: sayları az olsa da, düşməne müqavimət göstərməyə davam etməlidirlər. Çünki ətrafdakı müsəlmanlardan da yar-

dım məqsədilə gələn olacaqdır və həqiqətən də, bu cür oldu. İlk gecənin macərəsindən sonra yay fəsli bağlarda və digər yerlərdə qalan müsəlmanlar xəbərdar olan kimi ertəsi gün səhər bir dəstə silahlı atlı daxil olur. Köçərli səngəri zəif olduğundan və bəzi rahatlıq axtaran ağaların evlərini mühafizə etmək məqsədilə adıçəkilən atlılar o tərəfə məmur olunurlar. Günorta çağы qarqarbasardan içərisində iki bacarıqlı və işgüzar olan bir dəstə daxil olub yenə Köçərli tərəfə və Xacə Mərcanlı səngərinə bölünürlər. Yeni gələnlər üçün hər məhəllə məscidində çay-çörək, pendir, bişmiş ət, atlar üçün isə tövlə və ot-ələf hazırlanır. Hind arxından atlılar varid olur, ancaq Taza ağa və kargüzar evinin xüsusi mühafizə olunduğunu yəqin bildiklərinə görə ətrafdakı erməni və müsəlman qonşuların evlərini qarət etməklə məşğul olurlar. Həmin bu gün vilayət rəhbəriyyətdən sayılan bəy Ağdamdan Qalaya daxil olur, günortadan sonra atlılar gəlirlər. Bu gün daxil olan, sayı iki yüz nəfərdən artıq olan süvarilərin hamısı düşmənlə müharibəyə başlayır. Burada bir faktı da qeyd etmək gərəkdir ki, Şuşa şəhəri, ətrafında ermənilər yaşayan uca bir dağın zirvəsində inşa edildiyindən müharibə zamanı ətrafdan gələn müsəlman atlılarına ermənilər hər keçiddə əzab verirlər: pusuqlar qurub onlara atəş açırlar, məsələn “Qaraağac” qəbiristanlığında, Əskəran qalasında, Xacəli çayının üstündə, Ballica sərhəddində, Ağakörpüsü, Kəhrat, Qaraqaya adlanan yer-

lərdə. Belə hadisələr yeri gəldikcə zikr olunacaqdır. Gəncə əyalətinin hakimi Baranovski bu gün şəhərdə və erməni məhəlləsində sakindir. Şuşa hakimi Pivavarov da Ermənistanda sakindir. Erməni məhəlləsindən müsəlman məhəllələrinə və əksinə gediş-gəliş hamı üçün məhduddur, çünki erməni səngərləri uca yerlərdə yerləşdiyindən alçaqda göz qarşısında görünənlərə həmin andaca güllə atırdılar, ona görə vəziyyətdən xəbərdar olmaq məqsədilə hökumət müsəlman tərəfinə məmur şəxslər göndərir. Müsəlman tərəfindən Ermənistanı gedən adi şəxslər gündüz divar kölgəsindən, gecələr isə qaranlıqdan yararlanıb gət-gəl edirdilər. Belə təəssüfdoğurucu qeydlərdən aydın olur ki, bu hadisələr üz verən zaman ali məqam şəxslər var idi ki, müsəlman milləti içərisində məqam, riyasət və rifahda ola-ola, ya düşüncəsizlikdən, yaxud da zəti qırıqlıq və qeyrətsizlikdən iki tərəf arasında vasitəçilik bəhanəsi ilə düşmən tərəfinə keçib öz millətinin tərəfinə gəldikdə riyakarcasına göz yaşı tökərək islam mücahidlərini davadan vaz keçməyə dəvət edirdilər. Hər bir halda, bu ağaların əməllərindən biçarə millət heyrətlənir və çaş-baş qalır. Zalım düşmənin göstərdiyi ədavət qarşılığında müsəlmanlar cavab vermək məqamında ikən onların müharibəni tərək etmək çağırışları insanlara çox təəccüblü görünür və bu cənabların vasitəçiliyindən şübhələr yaranır. Belə vasitəçilik məqamında düşmən yeni hücumla başlayır. Mənfur ermənilərin

sülh üçün bir saat belə aman vermədikləri və hər tərəfdən yağış kimi güllə yağdırdıqları bir zaman müsəlmanları müharibəni tərk etməyə çağırmaları, əlbəttə ki, islam ümmətinə xəyanət və onları qəflətə salmaq deməkdir, müdafiə vaxtı müsəlmanları cəsarətdən salmaq və onların qolunu bağlayıb düşmən əsarətinə verməkdir. Məsələn, qeyrətlə düşməne qarşı müqavimət göstərən bir məqamda “müsəlman mücahidlərinin fişəngləri qurtarıb” şayəsini yaymaq səngərdə olanların inanc və həvəsini tamamilə məhv etməyə qadir bir kəlmədir. Halbuki, müharibə zamanı hər tərəf öz hərbi qüvvələrini cəsarətləndirmək üçün, həqiqətdən uzaq olsa da, onların qələbə çalmağa yaxın olduqlarını söylərlər. Belə bir durumda istər-istəməz müharibəyə məcbur edilib özünü müdafiə etmək istəyən müsəlmanların iradə və ruhiyyəsini pozmaq cəhəlat və xəyanətdən qaynaqlanan bir haldır. Bu kəslər özlərini müdrik bildikləri üçün bu cür edirdilər, lakin bundan belə nəticə hasil olur ki, onlar xəyanətə əl atırdılar və həqiqət əhli tərəfindən onların mühakimə edilməsi gərək. Hər halda müsəlmanları təşvişə salmaq üçün çox sözlər danışirlar, ancaq müharibənin üçüncü günü baş verənlər bu vasitəçilərlə düşmən arasında dostluq münasibətləri olduğunu sübut etdi.

İkinci gün dava xəbərini eşitdikdən sonra xəyanətkarlarından biri şəhərə tərəf gələn zaman erməni kəndlərinin yaxınlığında düşmən silahlılarının əlinə keçir, onu Qalaya gətirib er-

məni keşişlərinə təslim edirlər, halbuki, düşmən əlinə keçən hər bir müsəlman ağır işkəncələrlə qətlə yetirilirdi. Bu “möhtərəm” əsirə həddindən artıq hörmət göstərirlər. Əsirin vasitəçilərlə müttəfiqliyi ermənilərin ona xoş niyyətlə yanaşmalarına səbəb olur. Əsir üçüncü gün düşmən caynağmdan tez bir zamanda xilas olmaqla öz millətinə qovuşur. Müsəlman məntəqəsində vasitəçilərdən birinin evində sığınacaq tapan erməni həkimi qısa bir müddətdə azad olur.

Nacəvan mərdist çon canusyar o mahyar

Yare dara budən o del ba Sekəndər daştən¹

Beləliklə, on yeddinci gün ətrafdan kömək üçün süvarilər gəlsə də, müsəlmanların müdafiəsində irəliləyiş əlaməti görünür. Talış Doluxanovun evindən müsəlmanlara tərəf sərəsər tüfəng atılması səbəbindən və bir çox hallarda gediş-gəliş üçün təhlükə olduğundan rəislərin məsləhəti ilə o yerin qarşısında, Luniyaqın aldığı evdən bir səngər düzəldib düşməne cavab verilməsi lazım bilinir. Bir dəstə silahlı gənc o evə daxil olarkən Ermənistan tərəfdən iki dəfə ardıcıl çoxlu beşaçılan tüfəngləri ilə zalp səsi eşidilir. Bu halda təşvişə düşən müsəlmanlar elə zənn edirlər ki, dövlət qoşunu onlarla müxalifətə başlamışdır. Daha sonra isə məlum olur ki, hakim Pivavarovun həyasız oğlu

¹ Zahirən Daranın dostu, qəlbən isə İskəndərlə olmaq Canusyarla Mahyarın əməli kimi nakişilikdir.

atasının nəzarətində olan kazak dəstəsini götürüb mülahizəsiz və ya bir nəfərin təhriki ilə müsəlman tərəfinə güllə atıbdır. On yeddinci günün səhər saatlarında baş verən olaylardan sonra tərəflər arasında o gün gecə-gündüz atışma səsləri eşidilir, ancaq müsəlmanların əhvalındakı məyusluq, ruh düşkünlüyü açıq-aydın bəlli idi. Çünki xaricdən daxil olan süvarilər vasitəsilə düşməne qələbə çalmağın mümkünsüzlüyü müsəlmanlarda iradəsizlik və düşkünlük yaradırdı.

Məhəllə əhli səhərə kimi məscidlərdə lazımı vəsait topla-yıb səngərlərə çatdırır. Gecə yarısı düşmən Köçərli məhəlləsinə hücum etdiyindən oradan kömək istəmək məqsədilə məhəllələrə gələn bir neçə cahil axmaqcasına hay-küy salır ki, düşmən sərhəddi aşmış müsəlman tərəfinə təcavüz edib, lakin bir qədər sonra bəlli oldu ki, düşmənin hücumuna baxmayaraq müqavimət hələ də davam edir və səngərlərə kömək gərəkdir, həmin andaca bu səngərlərə yardım göndərilir. Xülasə, o günün hadisəsindən, xüsusilə ermənilərin istifadə etdiyi beşaçılan tüfənglərin zəlpindən müsəlmanların əhvalının gərgin olmasına baxmayaraq, həmin gün səhərə kimi hamı oyaq qalır. Beləliklə, on səkkizinci günün səhəri qəzavü qədər ilə açılır.

MÜHARİBƏNİN OTUZUNCU GÜNÜ – CÜMƏ AXŞAMI, ON SƏKKİZ AVQUST

Hələ səhər açılmazdan öncə, dünən müsəlman ərazisinə yağdırılan beşaçılan tüfənglərdən soraq tutmaq məramı ilə bu sətirlərin müəllifi bir neçə nəfərlə Qalanın yanına gedərkən o məsafədə olan keçidləri yuxarı xətdən aşağı, müsəlmanlar tərəfə qaçan dalışələli və əliuşaqlı insanlarla dolu görür. Səbəbini sorduqda isə erməni xəttinə yaxınhdan qorxduqları üçün evlərini tərk edib aşağı – müsəlman məhəllələrinə pənah aparmaq niyyətində olduqları bəlli olur. Bu işin yanlışlığı ortaya çıxdıqda isə hamısı geri qaytarılır. Bir neçə evin üzərinə bacarıqlı şəxslər nəzarətə qoyulur, ətrafdan güclü atlıların gəlişi və səhər açılan kimi müsəlmanların düşmən üzərinə hücum edib qalib gələcəkləri ümidilə hər kəs öz evində məskunlaşır. Qalaya daxil olduqda Xacəmərcanlı səngərində baş verən hadisənin təşvişindən başını itirmiş xalqın məskunlaşması ilə məşğulluq hamını arxayın edir. Səhər açılan kimi, o məntəqəyə çoxlu insan toplaşır və hər kəs ürəkdən bu məqsədə xidmət edir. Dünən baş verənləri unudub bu gün üçün tədbir qılmaq məqsədəuyğun bilindiyindən xalq bu ərazidə müdafiə və müharibə hazırlığına məşğul ikən bəziləri aşağı küçələrə müraciət edir. Mərdinli məhəlləsində həzrəti Qazi mərkəzində bir neçə rəis o cənab ilə gərgin

müzakirə apararaq Xacəmərcanlı səngərinə təhlükəsizlik xəbəri verilir. Bununla belə, orada hazır olan camaat üləma və rəislər hüzurunda Ümmət Şurası təqdir olunduqdan sonra zaman itirmədən düşmən üzərinə hücum etməyi qərara alır. Allahın da istəyi bu məqsədə yaxın olduğundan yarım saat ərzində şəhər əhli-böyükdən tutmuş kiçiyədək hamı birlikdə cəm olur və avaz ilə "Ya Əli" deyərək düşmən tərəfə hərəkət edir. Bütün ağsaqqallar, başbilənlər, xüsusən bacarıqlı həzrəti şeyx irəlində, böyük bir cəmiyyət isə onun ardınca şən və xürrəm, deyib gülərək, ziyafətə gedən kimi düşmən üzərinə hücum edirlər. Bu məqamda islam əhlinə şəhadət şövqi artır. Belə ki, oraya çatmamış bütün kəslər bu səhər müsəlmanların vaxtından tez qələbə çalacaqlarını hiss edirlər. Sanki müsəlmanların daxilinə görünməz bir təpər gəlir. Mühəribəyə yollanan hər kəs silaha qurşanmazdan öncə düşmən səngərlərini yandırmaq üçün yanğın ləvazimatı götürür. Düşmən üçün möhkəm səngər və müsəlmanlar tərəfə hücum etmək üçün əlverişli məkan olan Xacəmərcanlı səngəri ilə üz bəz çolaq erməni evinə od vururlar. Alov bir anda oranı bürüyərək yaxın səngərlərə də yayılır. Yanğının qorxusundan düşmən geri qaçıb ön xətdə olan imarətləri boşaldır. İgidlər hər boş və ya içində sahibi olan evlərə çatdıqda oram dayanmadan odlayırlar. Beləliklə, odun alovları məşhur "Qazançı" kilsəsinin ətrafındakı evlərə də yayılır. Bəla odu bu səngərdən qalxan ki-

mi düşmən üçün o biri səngərlərdə də duruş gətirməyə güc qalmır. Məhayi səngərinin ağzındakı evlərə də hər iki tərəfdən od vurulur. Qarşıya çıxan hər bir erməninin daş hasarlarını bir anda dağıdıb hər nə varsa yandırır yaxırlar. Alikəsanın evinə od vurub özünü, ailəsini və sahib olduğu malları yandırırırlar. Amansız yanğın həmin ərazidən Kamalovun, oradan da digər qonşuların evlərinə, o cümlədən Əskərovun imarətinə, Xonunsovun möhkəm və əzəmətli malikanəsinə, Xacə Söhrab kilsəsinin ətrafındakı evlərə, o biri xətlə isə Kamalovun evinin qarşısından Cəfər bəyin dörd yoluna gedən alt və üst tərəfdəki evlərin hamısına yayılır. Əskərovun imarəti yandıqda ev sahibi elə zənn edir ki, müsəlmanlar onun evini bilərəkdən yandırılıblar. Ancaq ümid edirik ki, müsəlman öz millətinə qarşı bu səhvi heç zaman etməz, lakin bunun necə baş verdiyi bizə məlum deyil. Köçərli səngərindəki hadisələr mərhum şahzadə Rzaqulu Mirzə malikanəsinin ətrafındakı bəzi kiçik evlərdən də yan keçmir. Dörd yol pusqusunda duranlar da əlaltından müsəlman evlərinə bitişik olan bir-iki evi odlayıb ələ keçəni qarət etməyə başlayırlar. Ağadədəli döşündə olan yollardan və Şahbaz dərəsi tərəfdən islamın igid aslanları şücaətlə hərəkətə gəlib erməni çapxanasını və qarşıya çıxan digər son dərəcə əhəmiyyətli və böyük binaları yandırırırlar. Bir qolu Cəmşid bəy evinə tərəf, o birisi isə Ağadədəli dağının qiblə tərəfində olan erməni cındaxanası bo-

yunca ərazilər bütünlüklə od-alova büründür. Cındaxanadan üç erməni qızı ələ keçirilir və onlar tövbə edib günahları yuyulduqdan sonra şəhadətin deyib islamı qəbul edirlər. Bu möhtəşəm qələbəni gören düşmən bütün səngərlərdən geri çəkilib tamamilə başını itirir. Hər an bəla odu alovlanıb erməni məhəlləsinə yayılır. Gün axşam olunca şiddətli yağından bir çox əzəmətli və möhkəm binalar yanıb külə dönür. Bu vəziyyətdən bütün Ermənistan bir-birinə dəyir. Nə əfv diləməyə, nə yağının qarşısını almağa, nə də ki müqavimət göstərməyə imkan tapmırlar, hamısı məhv olacağını düşünür. Nəhayət, amansız yağının hücumundan həddindən ziyadə qorxan erməni ağsaqqalları ağlaya-ağlaya hakim Baranovskinin hüzuruna gedib müsəlman millətinə təslim olmaq üçün məsləhət istəyirlər. Baranovski bunu qəbul edib müqavilə üçün günüortadan sonra müsəlman qalasına gəlib əfv diləyir. Müsəlmanlar əfvi bəzi şərtlərlə qəbul edirlər. Hakim qazi təklif edir ki, onun evində erməni əyanları ilə sülh şəraitini tərtib olunsun. Hakim və qazi rus kilsəsinin qarşısına çıxdıqda erməni səngərlərindən sərəsər güllə atılır. Bunu gördükdə hakim kənara çəkilib qaziyə söyləyir ki, öz malikanəsinə qayıtsın. Bu hadisədən məyus olan hakim o gün Ermənistandan evini dəyişib mərhum Mehdiquluxamın malikanəsinə gəlir. Bu olay müsəlmanın öz iradəsində və bu qəsd – qıssa son qoymaqda daha da qərarlı olmasına rəvac verir. Bugünkü

hadisələrdə müəlliflə münasibəti olan gənc bir iranlı türk səngərindən çıxıb düşməne qarşı gedən zaman qarşı tərəfin gülləsinə tuş gəlir. O rəhmətliyin şəhadətə nail olmasına sevinmək lazım ikən həmin gəncin ölümündən müsəlmanlar kədərlənirlər. Beləliklə, on səkkizinci gündən iyirminci gün günortaya kimi Məhayı, Xacəmərcanlı, Hamamyanı, Ağadədəli səngərlərindən və bir qədər də dördyol ağzından Ermənistanı vurulan od Allahın izni ilə şərqdən qərbə əsən güclü külək vasitəsilə neçə yerdən bir-birinə bitişik binaları və səngərləri ağzına alıb yandırır. Əgər təbiətin bu işə yardımı olmasaydı, insan bacarığı neçə ay müddətində daşdan inşa edilən belə möhkəm və uca sarayları, bazarları, karvansaraları bu cür yandırıb yaxa bilməzdi. Beləliklə, iki gün yarım müddətində çoxlu binalar yandı, saysız-hesabsız əmlak və diri canlar məhv oldu. Bunun isə münaqişədən deyil, Allahın qəzəbindən baş verdiyi məlumdur. Erməni tayfasının şər və nifaqı, islam əhlinə qarşı olan kin-küdurəti və düşmənçiliyi iki gün yarım müddətində beş-altı dəfə artıqlaması ilə var-yoxlarının yandırılması ilə nəticələndi. Yağından sonra binalara düşən gün işığından məlum olurdu ki, Allahın qəzəbi bu xəbis, təkəbbürlü xainlərin fitnə-fəsad məkanını təmizləmək üçün yandırıb yaxmışdır. Ermənilərə xas olan rəzillik, paxıllıq və kin-küdurət əsl nadanlıq nümunəsidir. Onlar yersiz olaraq islam əhlinə qarşı ədavət törətdilər, amma qələbəyə nail ola bil-

mədilər. On səkkizinci gün yanğın anbaan şiddətlənir və düşmənin qorxusu min qat artır. Od yaxınlaşan evlərdə insan olmasa da dünya malı bütünlüklə qalmışdır. Bəzi evlərdən kişilər qaçmış, qadınlar isə rəhm ümidi ilə qalmışlar. Bəzi evlərdə isə ölüm və müharibə qorxusundan hələ islam mücahidləri yetişməmiş ev sahibləri taxt üstündə keçinib ölmüşlər. Bəzi evlərdə şam və ya günorta yeməyi yeyilməmiş qalmış, dəyərli və dəyərsiz hər nə varsa qarət olunmuş, düşmən evlərində və başqa mühafizə yerlərində olan qarət əsasən öz dindaşları və hərbosevər haramxorlar tərəfindən törədilmişdir. Sülh niyyətində olan bir qism ermənilər isə bu faciəvi hadisələrdə öz lənətlənmiş dindaşlarına qarşı çıxmaq imkanına malik olmurlar. Kədərli insanların aman səsi və haray-həşirləri yerdən göyə uçalıb, qiyamət meydanına bənzər dəhşətli bir mənzərə yaradır. Qaçmağa ayağı və imkanı olan hər bir kəs isə bu dünya fəlakətindən birdəfəlik uzaqlaşmaq istəyir. Bacaran övrət-uşağı ilə, bacarmayan isə yapa-yalnız başını götürüb şəhərin nəzarət və mühafizəsinə məmur olunmuş silahlıların tərəfinə keçib dövlət qoşununun kölgəsində özünə aman diləyir. O yer kiçik bir məkan olsa da, böyük-kiçikliyindən asılı olmayaraq mindən artıq erməni sığınmaq ümidilə oradakı qoşuna pənah aparır, o səbəbdən ki, islam əhlinin ədəb-ərkanma arxayındırlar ki, qoşun olan yerə təcavüz etməyi rəva görməzlər. Bəziləri bu xəyaldadırlar ki, alov hər

yeri bürüyəcək və ya islam mücahidləri hər yeri zəbt etdikləri halda şəhərin qüllə və divarlarından, uca dağlar zirvəsindən özünü aşağı atacaqlar. Və ya bir yolla şəhərdən çıxıb dağa-daşa səpələnəcəklər. Müsəlmanların göyə yüksələn səsi və yanğının şiddəti düşmənlərin canına elə bir qorxu salmışdır ki, bu özündən müştəbehlər ağıllarını itirmiş, tədbir, nicat və çıxış yolunu tamamilə unutmuşlar. Şəhərin yuxarı tərəfinə yanğın çatmamış bir çoxları erməni məhəlləsindən qaçmağa üz tutmuşlar. Onlar bundan xəbərsizdirlər ki, islam əhli öz bacarığını nümayiş etdirsə, onların qaçmasına və bir yerdə sığınacaq tapmasına heç bir ümid qalmaz. Bir kəs tapılmaz ki, baş verəcək hadisənin təhlükəli nəticələrini nəzərə alsın. Erməni səngərlərində döyüşən və ya küçələrdə qətl və qarətlə məşğul olan erməni quldurları sülhsevər erməniləri ölümlə təhdid edərək savaşa təhrik edirlər.

MÜHARİBƏNİN DÖRDÜNCÜ GÜNÜ – CÜMƏ GÜNÜ – ON DOQQUZ AVQUST

Bu kədərli yazılardan hər bir düşüncəli şəxsə məlum olur ki, o dəhşətli yanğının müsibətindən sonra düşmən qorxusundan, islam əhli isə qələbə sevincindən səhərə kimi aram olmaz. Müəllif cəsarətlə deyə bilər ki, bu dəhşətli və qorxunc hadisə

baş verərkən istər ermənilərdən, istərsə də müsəlmanlardan biterəf mövqedə bulunan kəsin bir qismi mütədillikdən çıxıb izdihamdan dəhşətə gəlmiş, bir qismi həyəcədən nə edəcəyini bilmir, heç kəsin yemək, içmək, nə də vacib işlərini yerinə yetirmək fikrindən belə keçmir. Hər bir kəs sanki oturub durmasını belə yanılmışdır. Şəhərdə olan düşmən əhli qorxusundan, dost isə sevincindən adi halətindən çıxmış, bütünlüklə düşmənin diqqəti nicata, islam əhlinin diqqəti isə qələbəyə yönəlmişdir. O qədər çalışmağa və təlaşa baxmayaraq heç kəs yorğunluq hiss etmir. Tərəflər üçün qorxunun şiddəti və qələbə sevinci böyük bir müşkülə çevrilmişdir. Hər iki tərəf, təbii ki, aramlıq və mütədillikdən kənar bir halətdədir. Bu olanlara mənəvi cəhətdən nəzər yetirdikdə qərribə bir mənzərə insanın gözü qarşısında canlanır; tərəflər arasındakı təhlükəli qarşıdurma iki dövlətin nizamlı qoşunu arasında baş verən müharibəyə bənzəyir. Bu halda qəfildən iki millətin arasında baş verən şiddətli müharibə hər ikisini bütövlüklə zavala vadar edir.

Dünən – cümə axşamı baş verən hadisələrdə təfəsilatı ilə zikr etdiyimiz yanğınların törədiyi yerlərə və hansı əraziyədək yayıldığına işarə etdiyimizdən, bu gün yanğının davamına həmin müxtəlif yerlərdən haraya qədər gedib çıxdığından xəbər veririk; necə ki qeyd olundu, amansız yanğın səhər tezdən şiddətlə hərəkət etməkdə ikən islam cəngavərləri ciddi-cəhdlə çalışıb duruma

nəzarət edirlər. Yanğın Balameydan ağzında Kələntərov məntəqəsindən üzüyuxarı erməni bazarının sol tərəfindən başlayaraq, Mərđiağa karvansarasından keçib İvanxublarovun dükənmə əhatə edincə, bu məsafədə bazar arxasında dərə tərəfə baxan bütün yerlərə yayılınca, Qazançı kilsəsinin qarşısından bütün bazar və onunla birlikdə o istiqamətdə Amborum tərəfə baxan yolun bazara bitişik imarətlər boyunca hər iki tərəfdən böyük erməni meydanına yetincə, Amromov istiqamətindən notarius yerləşən evədək “yenə erməni meydanının ağzı” istiqamətində olan ali imarətlər, bazar-dükən, karvansaralar və dükənlər yanb kül olur. Ağadədəli döşündəki binalar da alışıb yamr. Ancaq Qilaçovski qəbiristanlığının yuxarisında bir neçə evdə çoxsaylı erməni silahlıları səngər qurmuşlar və hələ də düşmənçilik və ədavətdən əl çəkməmişlər. Onların orada səngər qurmağı islam mücahidlərinin rahatca irəliləməsinə imkan vermir. Halbuki, bu evlərin Cəmşid bəy evinə baxan tərəfi neçə gündür ki, yanmaqda davam edir. Orada olan bütün gözəl binalar ya tamamilə yanıb külə dönmüş, ya da bu saat da şiddətlə yanmaqdadır. Daha nə qorumaq. Ancaq inadkarlıq üzündən erməni quldurları o evlərdə ilişib qalmışlar. Bunları oradan uzaqlaşdırmaq vacib olduğundan islam mücahidləri onları yandırmağa məcbur olmuşlar.

DÖRDÜNCÜ GÜN.
İSLAM MÜCAHİDLƏRİNİN AĞADƏDƏLİ DAĞINA
HÜCUMU

İndi müəllif on doqquzuncu gün islam mücahidlərinin Ağadədəli dağında yerləşən erməni quldurlarına qalib gəlmək üçün etdiyi hücumları olduğu kimi təsvir etməkdə, həqiqətən, acizdir. Bununla belə, tarixi faktları yazmaq məsuliyyəti məcbur edir ki, müəllif bacardığı qədər öz vəzifəsinə əməl etsin. Buna görə ki, gələcək nəsillər bu fədakarların şücaətindən şövq və qürur hissi keçirib, döyüşlərdə onlara ibrət və nümunə olsun. On doqquzuncu gün günortaya yaxın əlliyə qədər islam qəhrəmanı və fədaisi nizamlı şəkildə düşməne qarşı hərəkət edir. Bu, elə bir halda baş verir ki, düşmən həddindən artıq hazırlıqlı və silah-sursatla yaraqlanmaqla yanaşı, hündür daş evlərdə mövqə tutmuş və qarşından gələn qarışqanı belə vurmaq imkanına malikdir. Belə bir düşməne qarşı nifrətlə fədakarlığa əl atmış islam mücahidlərinin hamısı qara paltar geymiş, qara yaylıqla başlarını bağlamışlar. Əllərində tufəng, bədənləri fişəng qatarları ilə örtülmüş şəkildə bir-birinin ardınca nizamlı şəkildə və ara vermədən düşmən səngərlərinə atəş açmağa hücum edirlər. Düşmən qarşından gələn islam əhlini görür. İslam mücahidləri alçaqda və düzənlikdə olsalar da, düşmənin cavab atəşləri beş yüz

addım onlara tərəf irəliləmiş, lakin bu, islam mücahidlərinə bir zərər yetirə bilməmişdir. Düşmənin uca hasar içərisində olmasına baxmayaraq, qorxunun şiddətindən hasardan arxa yolla çıxıb qaçmağa müvəffəq olmuşlar. İslam mücahidləri o hasarlara od vururlar. Əgər Allahın izni, müsəlmanların əzmkarlığı, düşmənin qorxaqlığı və zəifliyi olmasaydı, belə bir qələbə əldə etmək mümkün olmazdı. Düşmənin halının pisləşməsi və başını itirməsi səbəbindən atdığı hər güllə belə hədəfə dəymir. Yayın ortası günorta çağı günəşin və yanğınların istisindən, başqa yerlərdə alovlanmaqda olan odların təsirindən şəhərdə nəfəs almağa belə imkan yoxdur. Belə bir saatda müharibənin bu qızgın anlarında mücadilə edən islam qəhrəmanlarının halını təsvir etmək çox çətindir. Dörd gün döyüş meydanında dayanmadan müdafiə olunan və yuxarıda zikr edildiyi kimi, hücumlarda günbatanadək yeyib içmədən qəhrəmancasına sərəsər döyüşən bu fədakarların çox yorğun və əzgin olmaları olduqca təbiidir. Ancaq ertəsi gün həmin igidlərdən biri müəlliflə üzləşdiyi zaman çox çalışması və görünüşünün dəyişməsi səbəbindən bu sətirlərin müəllifi onu tanımamış, sonradan başa düşmüş ki, bu dərəcədə dəyişiklik qələbə üçün həddindən artıq çalışmasına və döyüşdə canını siper etməsinə şahidlik edir. Hər dəfə düşmən tərəfindən atəş açılıb ölüm göz qarşısında canlanarkən aydın olur ki, belə bir halda insan vücuduna gərək olan bütün tələbat-

lar unudulur. Belə bir məqamda insanın nəinki zahiri görünüşünün dəyişilməsi, hətta bir gecədə başının və üzünün tükünün ağarması belə mümkündür. Xülasə, islam mücahidlərinin bugünkü döyüşü təqdirəlayiq bir hadisədir. Bu qələbələrdən sonra axşam düşür, gecə olur. Bu gündən başlayan və davam etməkdə olan digər yanğın alovlarının şöləsi gün işığı tək şəhərin bütün səmasını bürüyür. Alovların işığı o qədər parlaqdır ki, şəhərin bir çox yerində bu işıqda qəzet oxumaq belə mümkündür. Bütün bu səbəblərdən şəhərin havası o qədər pisləşmiş ki, nəinki müharibə günləri, bəlkə sülhdən iki həftə sonra belə yanğın qoxusu hər yerdə duyulurdu və istinin şiddətindən havada sarı duman görünürdü. Neçə günlük yağıntı havanı bu zəhərdən və qoxudan təmizləyir. Bu gün islam əhlini məyus edən hadisə bundan ibarətdir ki, Ağadədəli döşünün Şahbaz dərəsinə baxan istiqamətində Mehdi Yusif Xəyyatov bir neçə yoldaşı ilə birlikdə səngərdən qaçan erməniləri təqib edərkən erməni gülləsinə tuş gəlib şəhid olmuşdur. Tüfəngi və cəsədi açıq bir yerdə qaldığından ona yaxın gedən hər kəsi düşmən atəşə tuturdu. Bu işdən müsəlmanların ürəyi sıxılır. Onlara belə bir qorxulu xəbər də çatır ki, bu yerdə düşmən bacarıq göstərdiyi üçün hücumda əl ata bilər, buna görə də müsəlmanlar əl-ayağa düşüb düşməne tərəf hərəkətə başlayırlar və tezliklə onları səngərdən qovub mərhum Mehdinin cəsəd və tüfəngini götürürlər. Bu şəhidin

müsbətindən bütün müsəlmanlar qəmgin olur. Günbatandan sonra həmin vahiməli hal və hər yeni yanğın böyüklüyü göz qarşısında canlandıqca düşmənin ruhu şam tək əriyir. Nə hökumət əhlinin tədbiri, nə də bədniyyətli düşmənin hiylə və yalvarışları qətlə son qoymağa və müharibəni dayandıрмаğa təsir göstərmir. Dəniz tək dalğalanan müsəlmanların hücumu və yanğının sürətlə hərəkəti daha yaşamaq və ömür sürmək ümidini puça çıxarır. Düşmən məhv olacağını anlayır. İslam ümmətinin igidləri Qazançı kilsəsinin ətrafı yandığından qüllələrə çıxıb zəngləri səsləndirirlər, bununla da erməni məbədlərinin fəth olunduğuna işarə edirlər. Bəllidir ki, zənglərin səsinə eşidərkən ermənilər nə qədər təsirlənirlər. Halbuki, məbədlərə qarşı mücahidlər tərəfindən heç bir ədəbsizlik üz vermirdi. Yanğın zamanı kilsələr ətrafında və bəzi mötəbər şəxslərin evlərində saxlanılan döyüş sursatı, o cümlədən bomba, dinamit, sandıq-sandıq tüfəng, fişəng və s. kimi əşyalar od düşən zaman böyük gurultu ilə partlayıb evləri dağıdaraq düşmən dəstələrini məhv edir. Məsələn üçün, üçüncü gün Xonunsovun evinə od vurulan zaman birinci mərtəbədən üçüncü mərtəbəyə qədər hər yanı zədələyir və həmin evdə pusqu quran iyirmidən artıq düşmən silahlılarını məhv edir. Belə ki, onların cəsədlərinin tikələri havaya səpələnir. Xülasə, yazdıqlarımız ümumi vəziyyəti əks etdirməklə yanaşı, fəlakət bədbəxt şəhər üçün o gün bütün gün ərzində da-

vam edir. Böyük bir cəmiyyətin çalışmaqdan tamamilə rəngirufu solur. Qalib millət sevinc hay-küyündən, məğlub düşmən isə baş vermiş hadisənin qorxusunu yaşaya-yaşaya bu işin sonunu gözləyir. Əgər bir gün daha qələbə yolunda himmət olunarsa, dünya tarixində millətlər arasında baş verən bu böyük olayın xəbəri qiyamətə kimi insanların nəzərini cəlb etməyə layiq bir hadisə olacaqdır. Ancaq Allah iradəsi ilə dünyadakı hadisələrə sərhəd qoymaqla özünün mütləq gücünü və sonsuz kamilliyini insanlara göstərir.

MÜHARİBƏNİN BEŞİNCİ GÜNÜ, ŞƏNBƏ GÜNÜ, İYİRMİ AVQUST, MÜTARİKƏ¹ VƏ SÜLH GÜNÜ

Güclü işıq şüaları dost və düşmən gözündən qaranlıq pərdəsini götürdükdə yazılmış qərara əsasən, islam mücahidləri səngərlərdən irəliləməyə başlayırlar, yəni Köçərli səngərində olanlar üç yüz addım irəli Əsədibəyov evinə tərəf, dörd yol səngərindən üzüyuxarı dərə ilə Aydınovdan üzüyuxarı və Mamalı səngərindən hər iki tərəf bütünlüklə yangına bürünmüş, erməni meydanında klub deyilən ümumi yığınaq yerinin qarşısından

¹ Müvəqqəti barışıq

(min beş yüz addım), Xacəmərcanlı və hamamyanı səngərlərinədən yenə üzüyuxarı Qazançı kilsəsinin o tərəf-bu tərəfi ilə ümumi yolla hər yandan yangına bürünmüş küçələr erməni meydanınadək (min beş yüz addım irəliyə qədər) uzanırdı, yenə Ağadədəli dağından üzüyuxarı Gövhər ağa evinə tərəf baxan dərənin döşü ilə təxminən altı-yeddi yüz addım irəliyə qədər yandırıb yaxan, can yaxan və məhvedici amansız alov hərəkət edir. İnsan xisləti belədir ki, dəhşət, qorxu və təhlükə hiss etdiyi yerdən qaçmaq üçün şərait olmadıqda çalışır ki, bir təhər təhlükə yerindən uzaqlaşsın. Belə bir anda insana xas olan təmkinlik və qətiyyətlik xüsusiyyəti öz mahiyyətini itirir. O yan-bu yanda gizlənmiş düşmən əlisilahlıları islam mücahidlərinin bugünkü hücumunu və amansız canyaxan alovu uzaqdan gördükdə belə bir vəziyyətə düşər olub canlarını qurtarmaq üçün qoyun sürüsü kimi hara qaçacaqlarının fərqinə varmadan hər kəs bir tərəfə üz tutub gedir. Dövlət ordusu olan yerdə insan övladı dənizdən çıxarılmış, quru torpaq üzərində bir-birinin üstünə tökülmiş bəliqlər tək qımıldanır, yeni qaçanlar isə harada sığınacaq tapaçaqlarını bilmədən həyəcan içində dəhşətli ölüm hissi keçirirlər. Hər gün acizlik və rəhm diləmək məqsədilə Ermənistanda məskunlaşmış şəhər hakiminə hər zaman olduğu kimi müraciət edirlər. Bu şəxs ermənilərin durumunun çətinliyini hər zaman kazak vasitəsilə yazılı şəkildə əyalət hakimi Baranovskiyyə xə-

bər verir. Bu gün erməni icması öz ruhaniləri vasitəsilə şəhər hakimindən acizənə şəkində xahiş edir ki, mümkün yollarla islam ümmətindən əfv və aman diləsin. Belə ki, erməni böyüklərinin islam millətinin qəzəbinə düçar olmasına baxmayaraq, qadın və uşaqlara aman verilsin və əgər tələb olunarsa, qadın və uşaqlarını müsəlman icmasına göndərsinlər. Habelə bildirirlər ki, islam əhlinin sülh üçün qoyduğu bütün şərtləri olduğu kimi qəbul etməyə hazırdırlar. Düşmən tərəfindən belə acizənə xahişlər bir tərəfdən, hakimin təkidləri isə digər tərəfdən hər gün islam əhlinə çatsa da, cərəyan edən hadisələrdən macal tapıb dəyərləndirməyə imkan bulunmur. Çünki islam mücahidləri hücumu dayandırsalar da, yanğını söndürməyə macal yoxdur. Allahın qəzəbi amansız bəlanı özü istiqamətləndirir və hələ də erməni quldurları müqavimət adı ilə hər yeni səngərdən qaçsalar da, atışmadan əl çəkmirlər. Düşmənin belə acizliyi və yalvarışları ayın on səkkizinci və on doqquzuncu günləri müsəlmanların ürəyini o qədər yumşaltmasa da, iyirminci günün ertəsinə kimi düşmənin düçar olduğu bəlanı və düşdüyü fəlakəti hər bir müsəlman hiss edir. Hamı üçün yəqin olur ki, əgər elə bu gün islam mücahidləri öz işində möhkəm dayanarsa, şəhər bütünlüklə ermənilərdən təmizlənər. Ona görə də bu yəqinliklə müsəlman qanında olan qeyrət və rəhm özünü göstərir, müsəlman zatında olan insaf və mürüvvət üzə çıxır. Bəziləri sırf rəhm gös-

tərmək niyyəti ilə, bir çoxu nadancasına təsirləndikləri səbəbindən, bəzi cahillər ermənilərlə olan münasibət və ticarət xatirinə, bir qismi isə alınan qisası yetərli bildikləri üçün düşünürlər ki, sülh kəlməsi dilə gəldikdə qəbul edilsin. Amma uzaqgörən və gözüaçıq insanların çoxu axıra kimi müdafiəni davam etdirməyi lazım bilirlər. İslam əhlinin içərisindəki belə bir ixtilafdan istifadə məqsədilə bir sıra münafiq¹ və insani keyfiyyətlərdən məhrum namərd və düzgünlükdən uzaq, xəmiri riyakarlıqla yağrulmuş şəxslər müsəlmanların bu ixtilafından yararlanıb “insanpərvərlik və rəhmlilik” şüarı ilə ortaya düşüb car çəkirlər ki, “ey insanlar, erməni tayfasının böyükkləri ölmüş və yaralanmış, diri qalanlar isə rəhm ediləsi əlsiz-ayaqsız övrət-uşaqlardır. Bütün qalanları son dərəcə məzlumluqla təslim deyib aman istəyirlər”. Amma bu “insanpərvər” həzrətlər həqiqətin əksinə olaraq onlara aman dilədikləri bir zamanda düşmən səngərlərindən atışma səsi daha da güclənir. Bəzi iradəsizlər də bu sözə qüvvət verib söyləyirlər ki, “əgər bütün ermənilər və onların əmlakı məhv olarsa, islam milləti dövlət qarşısında məsuliyyət daşımali olacaqdır”. Bəziləri isə ümumi vəziyyəti belə qarışıq gördükdə öz şəxsi mənafeləri naminə sülh sözünə dəstək verirlər. Xülasə, günortaya yaxın müharibə və qətl odu hələ səngi-

¹ İkiüzlü, riyakar

məmiş Mərdinli məhəlləsində din başçıları və müsəlman millətinin böyükləri toplaşdıqları bir halda əfv xahişi və müharibəni dayandırmaq adına əyalət hakimi tərəfindən müsəlmanlara bir-birinin ardınca xəbərlər gəlir. Bu zaman riyakarların çoxu millətin ixtilafından sui-istifadə edib camaata qisasın həddindən artıq olduğunu, ermənilərin hamısının edamına görə dövlət qarşısında məsuliyyət daşdıqlarını söyləyir və əyalət hakiminin tələbini ödə çəkib sülh üçün camaatdan xahiş edir. Müsəlman əhlinin hamısı qəzəbli halda olsa da, əvvəldə zikr olunan bəzi şəxslər müsbət cavab almağa müvəffəq olmasalar da, ümum-millətin dilindən "bəli" sözünü eşitmək çətin olsa da, digərlərinin razılıq sədasının eşidilməsi cəmiyyət arasında açıqcasına ixtilafın yaranmasına rəvac verir. "Sülh məramlı" riyakarlar xalqın ixtilafından sevinir, sülh niyyətində olmayanlar isə bu durumdan qəzəblidirlər. Yarım saat var-gəldən sonra "baş bilənlərin" məsləhəti ilə sülhə razılıq təklifinə "bəli" söyləyirlər, ancaq bu, bütün cəmiyyətin səsi deyildir. Həmin andaca yazılı şəkildə səngərdəki bütün müsəlmanlara xəbər çatdırılır ki, müvəqqəti olaraq atışma dayandırılсын və səngərlər sülh şəraitinin yaranmasına qədər qorunsun. Belə elanlar səngərlərə göndərildikdə oradakı döyüşçülər ruhən və cismən müharibə şövqündən düşüb səngərlərdə qalsalar da, döyüş niyyətindən əl çəkirlər. Ancaq bütün səngərlərin durumu eyni olmadığından atəşkəs xə-

bəri çatan zaman bəzi səngərlərdə tərəflər arasında qızgın atışma və qarşıdurma baş verir, o cümlədən də Balameydana yaxın Qazançı kilsəsinin həyətinə görünən müsəlman mücahidlərinə qarşı yanğın davam edən xarabalıqlardan keçib kilsə qarşısında divar arxasında pusqu quran neçə erməni gənci sərəsər atəş açır. Bu məsələ müsəlmanların təəccübünə səbəb olur. Onlar düşünür ki, bu yerlərdə düşməndən bir əsər-əlamət gərək qalmayırdı, bəs atəş açan kimlərdir?! Bu məsələyə aydınlıq gətirmək məqsədilə atəş açanlara cavab olaraq kilsə həyətinə bulunan müsəlmanlar hücum edib atəş açırlar. Bu anda müsəlman mücahidi Şahmar bəy Qalabəyzadə düşmən gülləsindən yaralanıb şəhid olur. Rəhmətliyin yanında olan cəngavərlər onun cəsədini götürüb qatilə tərəf hücum etsələr də, heç bir fayda vermir. Bu kədərli xəbərdən islam əhlinin qələbə sevinci ilə dolu qəlbi pərişan olur. Baxmayaraq ki, belə bir dəyərli və ali rütbəli mücahidin qisasını almaq üçün islam əhli hamılıqla fəryad edib, heç bir fərq qoymadan quldurları məhv edirlər, ancaq sülhə razılıq verdiklərinə görə buna qarşı çıxmağı islam heysiyyətinə xilaf bilib üz verən hadisəni təhəmmül edirlər. Beləliklə, bu dəyərli insanın qanı yerdə qalır. Xülasə, müharibənin dayandırılması elan olunarkən müsəlmanlar tərəfindən həzrəti qazinin başçılığı ilə beş nəfər vəkil (vəkillərdən biri müəllif özü idi) islam əhlinin sülhü qəbul xəbərini əyalət hakiminin hüzuruna yetirməyə

məmur olunur. Vəkillər kütlənin qarşısından hərəkət edib rus kilsəsinin yanından keçən zaman erməni silahlılarının beşaçılan güllələrinə tuş gəlirlər. Yol açıq olduğundan sürünə-sürünə oradan keçib mərhum xan həyətinə daxil olurlar. Bu zaman divar kölgəsində bir-iki münafıqla səndəl üzərində oturan hakim vəkilləri görcək, bunu xeyir əlaməti sanıb uzaqdan təzim edərək ayağa durub vəkillərə tərəf gəlir. Görüş mərasimindən sonra vəkillərin məqsədini bilər-bilməz tez otağına gedib Ermənistan-da olan şəhər hakiminə kağız yazır, bir kazak atlısı ilə müsəlmanların sülhü qəbul etmələri xəbərini göndərir. Xahiş edir ki, təcili surətdə müsəlman-erməni səngərlərində atışma dayandırılınsın ki, sülhün digər şərtlərini yerinə yetirməyə başlasınlar. Müsəlman vəkillərindən də xahiş edir ki, Ermənistandan xəbər gələndə kimi orada qalsınlar. Vəkillər gözləməkdə ikən erməni xislətindəki xəbislik, nankorluq və murdarlıq özünü büruzə verir. Müsəlman səngərlərində razılıqdan sonra atışmanın dayandırılmasına və heç bir güllə səsinin gəlməməsinə baxmayaraq, erməni səngərlərindən eşidilən güllə səsi birə min artır. Qalib və məğrur müsəlmanların sülhə razılıq vermələri səbəbindən məğlub düşmən minnətdarlıq etmək əvəzinə, zatlardakı murdarlıq və cılızlıq özünü büruzə verir. Erməni quldurları ya sülh istəyənlərə müxalif çıxmaq, ya da müsəlman səngərlərində atəşin dayandırılmasını yeni müharibəyə hazırlıq güman

edib, öz düşmənçiliklərini birə min artırırlar. Müsəlmanlar sülh qərarını düşmən tərəfə və hakim hüzuruna yetirdiklərindən sözlərinə əməl etməməyi öz qeyrətlərinə sığıdırmadıqları halda, erməni quldurları aşağıdakı kimi murdarlıqlar törədirlər:

1. Şahmar bəyin öldürülməsi;
2. Qilaçovski qəbiristanlığından köhnə rus topu ilə müsəlman tərəfinə atəş açmaq. O topun bir gülləsi də Gəray bəyin evinin üstünə düşür və zərər yetirir;
3. atəşkəs xəbərindən sonra ara vermədən müsəlman küçələrinə atəş açıb onlara xəsarət yetirmək, məsələn: Şahzadə evindən Xanlıq tərəfə yükdaşıyan hambala güllənin dəyməsi;
4. müsəlman vəkillərinin hakimin yanında erməni xəbərini gözlədikləri və sülh müjdəsini uzaqdan xəbər vermək üçün hakimin göstərişi ilə uca ağac başına ağ bayraq sancdıqları halda, ermənilərin Xan evinə sərəsər atəş yağdırmaqları və s. bu kimi hərəkətlər.

Hakimin göndərdiyi xəbərə bir süvari ermənilərdən cavab məktubu gətirir. Xəlifə Aşutin vəkili sülhsevər ermənilər tərəfindən minnətdarlıq edib izhar edir ki, ümumermənilər canidillə sülh diləyirlər və göz yaşları tökə-tökə müsəlman məhəllələrinə gəlməyə hazırdırlar. Müsəlman vəkilləri bu cavabı aldıqdan sonra sülhün şərtlərini tərtib və təmin etmək niyyətilə geri qayıdırlar. Bir saatdan sonra ümumerməni ağsaqqalları, xəlifə

və keşişləri, başbilənlər və erməni icmasının müxtəlif təbəqələrindən ibarət böyük bir heyət bütün hökumət üzvləri ilə yanaşı yüz kazak atlısı olan böyük izdihamla rus kilsəsinin yanında cənab vilayət hakimi ilə üzləşib birlikdə yuxarı məscidə tərəf hərəkət edirlər. Heyətin önündə gedən erməni ruhaniləri əllərində erməni kilsəsinə məxsus üzərində xaç şəkilləri və müqəddəs Hi-yakel rəsmləri həkk olunmuş bəzədilmiş nişanlar, bayraqlar və s. bu kimi “İsəvilik” ayinlərinə və ibadətinə məxsus nişanələrlə irəliləyir və müsəlman əhlinə çatdıqda rəsm üzrə hörmətlə təzim edirlər. Müsəlmanlar isə öz növbələrində onlara qarşı çox səmimi davramb layiqincə hörmət və qonaqpərvərlik göstərirlər. Bu izdihamlı görüş zamam qalib və məğlub həyəcanlı bir şəkildə sülh nemətinə nail olduqlarına görə dualar edirlər. Daha bu cür bəla və müsibətlərdən uzaq olub sülh və əmin-amanlıq şəraitində yaşamaq üçün minacatlar oxuyurlar. Allahın evində bütün insanlar hamısı eyni mövqedə bulunaraq ən dəhşətli müsibətlərdən xilas olub sülhə və səfalı bir aləmə daxil olurlar, lakin min qat təəssüf olsun ki, bu sülh və əmin-amanlıq şəraiti tərəflər arasında çox sürməyəcəkdir. Belə bir halda ermənilər məscidə daxil olarkən onların səngərlərindən ardıcıl güllələr atılır, camaatın hamısı məscidə daxil olmamış bu yağdırılan atəşlərdən biri bazar içində bədbəxt, yoxsul bir müsəlmana dəyib oradaca onu həlak edir. Ermənilərin məsciddə və məscidin

həyatında olduqlarını görə bığarə müsəlmanlar bu hadisənin böyük bir fəsad törədəcəyini nəzərə alırlar. Bu səbəbdən cəsədin yaxınlığındakı müsəlmanlar mərhumun cəsədini kənara çəkib məsələni gizli tuturlar ki, erməni camaatı məscid dairəsində rahatlıqla sülh müqaviləsini bəyan etsin. Bu həmin hadisələrdən biridir ki, sülh əleyhdarı olan erməni quldurları saziş xəbərini eşitdikdən sonra düşmənçiliyi artırmaq məramı ilə törətmişlər. Məsciddə sülh müqaviləsi oxunduqdan və dini ayinlər yerinə yetirildikdən sonra həmin cəmiyyət hökumət və qoşunların müşayiəti ilə Ermənistana tərəf yola düşür ki, orada da müsəlman cəmiyyətinin hüzuru ilə sülh elan edilsin. Məsciddən hərəkət edən zaman ermənilərin xahişinə əsasən onların dini bayraqlarından biri sülhə sadıqlıq əlaməti olaraq məscidin minarəsinə sancılır. Bu ali heyət Ermənistana tərəf gedərkən yolların o tərəf, bu tərəfindəki küçələrin bəzisi tamamilə yanıb külə dönmüş, bəzisi yanmaqda davam edir və bəzi uca binalar təzəcə yanmağa başlamışdır. Sözügedən yangınlara gözləri sataşan nümayəndə heyəti bu müdhiş mənzərədən təsirlənir. Onlar erməni meydanına gedib tərəflərin ruhanilərinə sülhün uzun sürməsi üçün dualar oxutdurur. Erməni meydanından Ətapiskov küçəsinə və oradan seminariya qarşısından enən yenişli yolla müsəlman xəttində gəlib, onlarla dostcasına vidalaşırlar. O andan etibarən hər iki tərəfdən atışma dayandırılır və hər iki tərəf izti-

rabdan yaxa qurtarır, ancaq ehtiyat məqsədilə hər iki tərəfdən, habelə hökumət tərəfindən səngərlərə nəzarətçi qoyulur. İgidlərə qələbə sevinci əl versə də, məğlubların üz verən bəlalardan bir qədər rahatlaşmalarına baxmayaraq, bu müsibətləri tamamilə unutmaq və rahatlaşmaq mümkünsüzdür.

SÜLHDƏN SONRA İSLAM ƏHLİ ARASINDA BAŞ VERƏN HADİSƏ

Sülh şəraiti yaranan zaman islam milləti arasında xoşagəlməz bir hadisə baş verir ki, onun araşdırılması və məzəmmətəlayiq təsiri hər bir vicdanlı müsəlmanın fikrini uzun zaman məşğul etməyə bilməz. O xoşagəlməz vəqənin məzmunu belədir ki, millətlər arasında baş verən müharibənin sonunda həm şəhərlilərdən, həm də kəndlilərdən ibarət islam mübarizlərinin çoxu sülhə razı deyildir. Bu sazişlə ağıllı və uzaqgörən tayfa başçıları da razılaşırdılar. Ümmət öncülləri və vəzifə axtaranlar, xarici və ticari mənafeyi mülahizə edənlər qələbə təntənəsinin əhvallarını xoş etməsi səbəbindən, hökumətpərəst rəislər isə siyasi riyakarlıqlarından qəddar düşmənin tamamilə məhv olduğu bir halda sülh səsələrini ucaldıb düşməni bu məğlub durumdan xilas edirlər. Belə böyük bir hadisənin nə ilə nəticələnə-

cəyini təsəvvürə gətirmək mümkün deyil, hər tərəfdən məhv edilmiş düşmənin sülhə razılıqda məqsədi öz canını xilas etmək və onlara dəyən böyük zərərin hər zaman qisasını almağa çalışmalarıdır. Düşmənin sülhdən əsas niyyəti güclü bəla təhlükəsindən canını qurtarıb qisas üçün əlverişli zaman gözləməkdir. Odur ki, əvəllər sülhə razılıq verən nadanlar bu təhlükəli nəticəni nəzərə almayıb şəxsiqərəzlikdən uzaq və müsəlmanlara məxsus rəhmlilik, ürək genişliyi və insafa əsasən o an "sülh" sözünə müxalif çıxmırlar. Buna görə də qalib mübarizlər durumdan narazı qalırlar. Bu müharibədən öz şəxsi mənafevləri üçün faydalanmaq niyyətində olanlar da narazılara "dəstək verdikdə" sülhlə razılaşmayan kəndlilərdən ibarət süvarilər kütləvi şəkildə saziş imzalanan gün öz yerlərinə qayıtmaq məqsədində bulunurlar. Şəhərlilər nə qədər ısrar etsələr də, onlar dayanmayıb öz yurd-yuvalarına yola düşürlər. Qalanları isə sülh gününün ertəsi dəstə-dəstə öz kəndlərinə geri dönürlər. İncik kəndlilər getdikdən sonra şəhər əhli kədərlənir və hələ sülh şəraiti millətin arasında bəlli olmadığı halda bacarıqlı mübarizlərin şəhərdən getməsi şəhərliləri iztiraba salıb qorxudur ki, olmaya atlıların yoxluğundan erməni kəndliləri istifadə edib şəhərə daxil olaraq qisas almağa başlayırlar. Buna görə də geri dönməyən süvarilərin ardınca gedən hörmətli rəislər nə qədər xahiş etsələr də, onlar şəhərə qayıtmağı qəbul etmirlər. Kəndlilərin belə

inadkarlıqla davranmalarının arxasında müxtəlif səbəblər vardır ki, o səbəblərin qəddar düşmənin istəyinə uyğun olduğunu müsəlmanlar hiss etmirlər. Kəndlilər belə incik halda yola düşüb kənara çıxan kimi, Ağdam ətrafına çatana qədər müxtəlif xəsarətlər alırlar. Hər yerdə nizamlı və hazırlıqlı şəkildə pusquda duran ermənilər uca dağlar zirvəsindən və möhkəm səngərlərdən atəş açıb atlıların bəzisini yaralamağa, bir çoxunu isə öldürməyə müvəffəq olurlar. Sonra isə həyasızcasına qaçıb öz yurdlarına daxil olurlar. Xüsusilə Əskəran qalasından keçən zaman baş verən olayların necəliyi öz məqamında söyləniləcəkdir.

İYİRMİ BİR AVQUST, BAZAR GÜNÜ, SÜLHÜN İKİNCİ GÜNÜ

Bazar gününün ertəsi erməni tayfasından ibarət bir dəstə adətləri üzrə münasib vəziyyət bulurkən meydana çıxıb ləziz təam, şərab, meyvə alıb, yeyib içmək, əylənmək məqsədilə öz imarətlərinə dönürlər. Bir dəstə isə baş vermiş hadisələr səbəbindən ya özgələr evində, ya da ki küçələrdə acınacaqlı durumdadır. Meydan məqsədilə gələnlər gördülər ki, meydan yoxdur, çünki meydan ətrafında olan uca saraylar, karvansaralar, bazarlar ya tamamilə yanmış külə dönmüş, ya da yanmaqdadır ki, söndür-

məyə imkan belə yoxdur. Hər növ mal, şərab, paltar satılan çoxsaylı bazar-dükanlardan əsər-əlamət belə qalmamışdır. Nə müştəri, nə bazar, nə əmlak, nə də ki, iş qalmışdır. Bazar divarları yanmış və meydan küldən düzəldilmiş təpəyə bənzəyir. Yanmış, dağılmış yerlər qərribə bir görüntü yaradır. Hər tərəfdən buraya axışmış gələn, bir-biri ilə görüşən biçarələrin bəzisi yaralı durumda, bəzisinin yaxını həlak olmuş, bir çoxunun yuvası dağılmış, bəziləri xəsarət və zərərin çoxluğundan dəli kimi nalan, bir çoxu isə bütün bu hadisələrdən sarsıntı keçirərək əl-aman çağıraraq haray qoparırdı. Bu bədbəxtlər üçün heç bir təskinlik yeri yoxdur. Hər halda, Allahın qəzəbinə tuş gəlmişlərin bu dəhşətli hadisələrin nəticəsini təhəmmül etməkdən başqa bir çarələri qalmamışdır. Hər kəs öz yurd-yuvasını soraqlayır, amma kim nə tapa bilər?! Odlanmış divarların heybətində bir baxan ikinci dəfə baxmağa cürət etmir. İllər uzununu əldə edilən və uzun ömürlər sərmayəsi olan bütün varidatın məhv olmasından dizlər titrəyir, ürək sıxılıb bel bükülür. Bu kədərli görüntüyə gözucu nəzər yetirdikdə huş itib baş gicəllənir. Geri qayıtmağa da imkan yoxdur. Qayıtsan belə hansı qohumuna üz tutub ümid bağlayasan ki, səndən daha artıq fəlakət və ehtiyac içində bulunmasın. Bu təfəsilatlardan bu gün sülh günü olmasına baxmayaraq, ən dəhşətli bəla və müsibətin hiss olunduğu bəllidir. Dünən qətl və müharibə günü ikən təhlükə və hücum gördükdə hər kəs üçün həyatını

SÜLH MÜQAVİLƏSİNİN YENİ FƏSADI

qorumaq məqsədilə çalışmaq vacib bir hal idisə, bu gün sülh şəraitində hamı bütün yaşayış imkanlarından məhrumdur. Həyatını qorumaq məcburiyyətində ikən ümid gözünü hər tərəfə dolandır-dıqca çarə yolunu bağlı görüb, dost-düşməne əl açmaq xəcalətində bulunan hər bir kəsin hər dəqiqə ölüm əzabını hiss etmək qorxusunu sözlə ifadə etmək mümkün deyildir. Xülasə, erməni millətindən olan dövlətli şəxslər imkanları daxilində öz qohum və yaxınlarına köməklik edib yardım əllərini uzadırlar. O gün hər kəs itkin düşənlərindən xəbər tutmağa çalışır. Hökumətin müdaxiləsi ilə dava başlandığı gündən hər iki millətin məhəllə və sərhədlərində itkin düşən şəxslər tərəflər arasında dəyişdirilir. Müsəlman tərəfində qalan altmış erməni sağ-salamat və qayğı görmüş şəkildə öz millətinə verilir. Müsəlmanlardan da sayı ondan artıq olmayan Çuxur məhəlləsindən olan qəssab Kərbəlayi Əli-əkber və erməni əsirliyində qalan çoxsaylı insanlardan bir neçə nəfəri müsəlman millətinə qaytarılır.

Amma insanlıq və insaf şərtlərinə zidd olaraq sülh gününədək erməni əsirliyində qalan müsəlmanlardan on yeddi nəfəri ac-yalavac qaranlıq yerlərdə işkəncə ilə saxlanılaraq saziş xəbərindən sonra müxtəlif əzablarla qətlə yetirilmişdir.

Sülhdən sonra tərəflər arasında yaranan məsələlərdən və baş verən gizli hadisələrdən üzə çıxan ehsasat sülh müqaviləsinin təsirindən irəli gələn gözəl əhvalı yavaş-yavaş məhv etməyə başlayır. Erməni məhəllələrində yanmış divarlar sanki onların ürəyinə yanar bir daş basır və ev-eşiyi dağılmış hər bir kəsin üzündə ölüm əzabı görünür. Müsibətə mübtəla olanların halını və saysız-hesabsız qətlə yetirilənlərə matəm tutanları görməyə imkan belə yoxdur. Müsəlmanlar müharibə zamanı üz verən müsibətlərdən əlavə, yoxsul və çalışqan iranlı fəhlələrin qətlə yetirilməsindən və əsirlikdə öldürülən başqa şəxslərin qəm-qüssəsindən son dərəcə məyus olmuşlar.

Bu gündən erməni tayfası nələrin baş verdiyini düşünüb dəstə-dəstə toplaşaraq bir-biri ilə fikir mübadiləsinə məşğul ikən yatmış oyanan və sərxoş ayılan kimi bunlar da ayılıb başqa bir əhvala düşürlər.

Fəsad və kin-küdurət odu ürəklərdə alovlanırsa da, hiyləyə əl atmağı daha münasib bilib son dərəcə əzmkarlıqla üz verən dəhşətli hadisələrin qorxulu və fəlakətli nəticələrini yavaş-yavaş aradan qaldırmaq məramı ilə məsləhətləşib çıxış yolu axtarırlar.

Müftəxor və fitnəkar dəstələr sülhsevər və avam erməniləri yenidən aldatmaq üçün yaxşı bir vasitə tapırlar. Erməni “na-

danlığından” günahı başqalarında axtarır, nifaqın səbəbini araşdırmaq əvəzinə, təcavüz etdikləri millətə qarşı yenidən düşmənçilik fikrini ortaya atırlar. Bir gün öncə baş verən qorxulu hadisələrin təsiri sanki unudulur. Əvvəlki kimi, yenə də etdikləri nadan və düşünülməmiş səhvlərini etiraf edib islah etmək əvəzinə, yeni bir cinayətə əl atmağa hazırlaşırlar. Üsyankarlıq və nankorluq xəstəliyinə mübtəla olmalarından və mal-dövlətə sahib olduqlarından onlara əl verən "qürur" erməni tayfasını baş verən olaylardan təsirləndirib, hamılıqla qisas almaq qərarına təhrik edir və bütün yanğınların, qətlərin əvəzini müsəlman millətindən çıxmaq niyyətinə düşürlər. Bu qara niyyətlərini həyata keçirmək üçün hiyləgər tədbirlər görməyə başlayırlar. Davakar və nadan ermənilər sülh gününün ertəsindən millət içində nifaq toxumu səpmək üçün yenidən hərəkətə keçirlər. Şəraiti və mənafeələrini nəzərə alaraq şəhər içində zahirən yol getsələr də, şəhər kənarında çox sayda erməni kəndlilərini nifaq və savaşa təhrik və məcbur edirlər. Bütün bunlara baxmayaraq, erməni kəndlilərinin fitnə-fəsadı öncədən üzə çıxmışdır, ancaq şəhər savaşı davam edən günlər və ondan sonra da uzun müddət sürmüşdür. Şəhərdə baş verən hadisələrdən sonra erməni düşmənçiliyinin davam etməsinə onlar bais olmuşlar. Dağların zirvəsində məskunlaşan erməni kəndliləri müharibə günləri erməni məhəllələrinin yanğınından göyə qalxan alovlara tamaşa et-

dikcə ürəkləri ədavət odu ilə alışıb yanırdı. Yollar kənarında məskunlaşan ermənilər isə dəstə-dəstə müsəlman atlılarının şəhərə tərəf getdiklərini müşahidə etdikdə həddindən artıq kədərlənirdilər. Sülh sazişindən sonra isə bunlar şəhər ermənilərinin təhrikinə qeyrətlə cavab verib fədakarlığa hazır olurlar. Həmin bu məsələ günü-gündən və saatbasaat böyük bir fəsada səbəb olub tərəflər üçün tarixi nəticələr yadigar qoyur. Müharibə davam edən zaman hər gün müsəlman atlıları Əskəran qalasından keçərkən bir çox hadisələrlə qarşılaşırlar. Qarağac qəbiristanlığından başlamış Xuramord, Xanabad, Daşbaşı və Qılıncağ erməniləri Əskəranda, Naxçıvan erməniləri kimi pusqu qurub oradan keçən atlıları gülləbəran edirlər. Zərərli və zərərsiz atlılar Əskəranı keçib Ağakörpüsünə çatanadək müxtəlif erməni pusqularının olması səbəbindən böyük qorxu və təhlükə hiss edirlər. Bu körpü dar bir dərədə yerləşdiyindən Atabəyov dəyirmanında möhkəm səngər quran ermənilər oradan keçən müsəlman atlılarına atəş açıb onların rahat keçməsinə mane olurlar. Tərəflər arasında atışma baş verir. Kəhrat deyilən dağın zirvəsində, Qaraqayada pusqu quran Şuşa kəndliləri, Dağdağan erməniləri də atəş açırlar. İlk günlər bir neçə müsəlman atlıları təhlükəsiz şəraitdə get-gəl edirlər, ancaq dördüncü gün Xanqaraqoyunlu sakini olan qeyrətli bir gənc, Xəlil Hacı Qurbanəli oğlu öz gənc oğlu və bir neçə atlı ilə Kür qırağından Qala hadi-

səsini eşidib oraya gələrkən bağlara daxil olduqdan sonra Şallı tərəfə keçib Qarqardan sovuşan zaman pusquda duran ermənilər tərəfindən atəşə məruz qalır, gənc, comərd Xəlil öldürülür. Ermənilərin hücumu mərhumun silahdaşlarına onun cəsədini götürməyə imkan vermir. Bədnam qonşular o rəhmətliyin cəsədini tikə-tikə edərək qarnını yırtıb, üzünü tanınmaz hala salırlar. Gecə düşərkən isə mərhumun oğlu qəhrəman silahdaşları ilə birlikdə özünü şəhid atasının cəsədinə çatdırır, onu öz yerlərinə apararaq Bərdədə İmamzadə hüzurunda dəfn edirlər. Bu xəbər bütün şəhər əhlinin həddindən artıq məyusluğuna səbəb olur. Nəticədə yenə sülh bərqərar olur. Ertəsi gün şəhər əhlindən Məhəmməd bəy Səfər bəy oğlu sülhü qənimət bilib çöl işlərinə baş çəkmək məqsədilə Qaladan hərəkət edib Əskəran qarşısındakı Qarqar çayından keçən zaman kəmfürsət düşmən pusqu yerlərindən atəş açıb o biçarəni qətlə yetirir, cəsədini parça-parça edərək üzünü və digər bədən üzvlərini kəsib ciyərini çıxarıb aparırlar. Bir gün sonra Qaladan qayıdan süvarilər Əskərandan keçərkən Kəngərli atlılarından olan nüfuzlu və sərvətli Mehdi Heydərqulu ermənilər tərəfindən qətlə yetirilir. Bu zaman atışmanın şiddətlənməsi və atlıların ermənilərin çox güclü olduğunu hiss etmələri səbəbindən onlar geriye çəkilməyi qənimət bilirlər. Mərhum Heydərqulun cəsədi yerdə qalır. Zalım və axmaq ermənilər ruhsuz cismin üstünə tökülüşüb insanlığa zidd

hər nə əməllər mümkünsə, o cəsəd üzərində həyata keçirirlər. Rəhmətlik şişman olduğu üçün qarnını yırtıb ciyərini çıxarırlar. Bu zaman bir neçə atlı da yaralanıb qaçır. Habelə həmin gün və digər günlər avqust ayının axırınadək sözügedən yerlərdən keçən müsəlmanlara erməni pusqularından atəş açılır. Avqustun iyirmi altıncı günü Qafqaz məmləkətinin şeyxülislamı mərhum Axund Əbdülsəlim cənabları Qafqaz canişininin əmrinə əsasən tərəflər arasında münaqişənin həlli üçün kazak dəstəsinin müşayiəti ilə Qala tərəfə gedən zaman Əskərandan keçərkən Qaladan gələn atlılarla qarşılaşdığı anda erməni tərəfindən şiddətli atəşə məruz qalırlar. O tərəflərdə erməni kəndlilərini belə şiddətli düşmənçilik törətməyə Artucaq təhrik edir. O zamanlar Ağdamda pristavlıq edən erməni Yaralov dindaşlarını islah etmək adı ilə onların içərisinə getdiyi zaman özü də atışmada iştirak edirdi. Şeyx həzrətləri daxil olan gün hökumətin əmri ilə Qalaya güclü piyada və süvari dəstələri də daxil olur. Daha sonra general-mayor Taqayışvili hərbi hakim təyin olunduğundan iyirmi yeddinci gün şəhərə daxil olur. Cənab Baranovski yoldan keçərkən görüşdükləri zaman cənab generala Qala hadisəsindən bəhs edir. O, öz təəssüratını olduğu kimi bildirir, yəni müsəlmanların düşməyə tamamilə qalib gəlmələrini, rəhmli olmalarından və comərdlik etmələrindən sonuncu həlledici zərbəni vurmamalarını, bunun qarşılığında isə şəhər və kənd ermənilə-

rinin bütün alçaq, ləyaqətsiz, xoşagəlməz sifət və hərəkətlərini cənab generala bəyan edir.

Cənab general şəhərə daxil olan kimi tərəflərin qurduğu səngərləri yoxlayıb yeni gəlmiş qoşunu lazım olan yerlərdə keşik çəkmək, nizam-intizamı qorumaq üçün təyin edir. Hərbi idarə təyin edib hər iki tərəfdən nizam və sülh adı altında tayfa başçılarını öz hüzuruna dəvət edir. Hər tərəfdən iyirmi nəfər seçib qarışıq bir cəmiyyət yaradır. Onların öhdəsinə müxtəlif məsuliyyət qoyur. O cümlədən:

- hər iki tərəfə dəyən zərərin müəyyənləşdirilməsi;
- tərəflərin keçmişdə olduğu kimi, yenə də bir-birinin məhəlləsindən heç bir müdaxilə olmadan hərəkət etmələri;
- ermənilər daha çox zərər çəkdikləri üçün onlara təzminat verilməsi;
- müsəlmanlarda olan ərzaq, meyvə, ot-ələfin onlara satılması;
- tərəflərin vəkillərindən ibarət bir komitə təşkil edib sülhü elan etmək və xalqın ümumi asayişini təmin etmək üçün kəndlərə göndərmək;
- sülh durumu tamamilə bərqərar olana qədər müsəlman tərəfində müvəqqəti bir teleqraf və poçtxana təsis etmək;
- məktəbli uşaqların təhlükəsiz şəraitdə erməni məhəllələrində təhsil almalarından tam əmin olana qədər müsəlman tərəfində kiçik bir məktəb inşa etmək və hər bir işdən daha əhə-

miyyətli olan yol və keçidləri, ticarət mallarının daşınmasını və digər bu kimi məsələlərin təhlükəsizliyini təmin etmək və s.

Lakin bu qaydalara diqqətlə əməl edilmir. Hələ xalq gərgin haldan çıxmamış bir-biri ilə əlaqələri çox zəifdir və təbii olaraq ötən zamanlardakı rəğbət və qarşılıqlı ehtiram hissi duyulmur. Yüz illərlə yarası sağalmayan və gözdağı olan yanğın qalıqları göz qarşısındadır. Hər baxdıqda namus yarası erməni qəlbində tüğyan edir, ədavət və nifaq xəstəliyi anbaan şiddətlənir. Müsəlman bu haləti hiss etdiyi üçün erməniyə artıq heç bir inamı qalmamışdır. Beləliklə, hər iki tərəfdən fəsad odunun alovlanmasına çox az təkan gərəkdir. Kəndlilər içərisində bu cür böyük bir narahatçılıq və qovğa hökm sürür. Şəhər yanğından erməni kəndliləri "qeyrətə gəlib" hər cür fədakarlıqla müsəlmanların üzərinə hücum edib qisas almaq niyyətindədirlər. Bir yandan dağlarda məskunlaşan müsəlman köçərilərinin keçdikləri yollara yaxın erməni dəstələri onlara əzab-əziyyət məqsədilə, digər tərəfdən isə müsəlman dəstələrinin zəiflədiyini görəndən çoxsaylı erməni kəndliləri onlara xəsarət yetirmək məramı ilə, bir yandan da Qaladan bağlaradək pusquda duran ermənilər hər yerdən müsəlmanların üzərinə hücum edib onların get-gəllərinə mane olurlar. Sülhdən sonra baş verən hadisələrə görə şəhər daxilində bu məsələ hədə-qorxu həddində qalsa da, şəhər kənarında artıq dava başlayır. Şuşa mahalının

bəzi yerlərində ermənilər vəziyyətə müvafiq iş gördükləri halda, cənab generalın məsləhəti ilə əyan-əşraflardan biri Cəbrayıl mahalına xalqı sakitləşdirmək üçün göndərildiyi zaman Qalada təbliğ etdiyi nəsihətlər və xəyallarla iş görməyə başlayır. Söylədiklərinin hamısı düşməni cəsarətli islam millətini qorxaq kimi qələmə verməyə yönəlmişdir. "Düşmənin hərbi gücü çox, bilik və texniki avadanlığı həddindən artıqdır", kimi ifadələr işlədilir. Xülasə, öhdəsinə götürdüyü işi öz bildiyi kimi yerinə yetirib qayıtdığı zaman Ağdam dairəsinə çatmamış köçəri Dəmirçi Həsənli camaatının hamısının Qarqar çayının o tayında oturaq həyat tərzinə keçmələrindən xəbər tutub, Abdal və Gülablı kəndlərini ətraf ermənilərin dağıtması səbəbindən onlardan (ermənilərdən) qisas almaq məqsədlərini anlayır və onların bu istəyinə müxtəlif yollarla əngəl olur. Düşmənin Gülablı və Abdal kəndlərinə çoxsaylı döyüşçülərlə hücum edib bu iki kəndi, xüsusilə də Gülablıni darmadağın etməsi isə öz məqamında şərh ediləcəkdir.

QALA DAVASI VƏ SÜLHDƏN SONRA ŞUŞA MAHALINDA BAŞ VERƏN HADİSƏLƏR

Qarabağda baş verən iğtişaş və hadisələri təfərrüatı ilə yazsaq neçə cilddən ibarət böyük bir tarix kitabı ortaya qoyular, lakin biz bu hadisəyə dair xülasə etməyə çalışırıq. Ancaq hər bir hadisəyə dair qısaca məlumat verib əsas səbəbini şərh etməyə və millət düşmənlərinin real durumlarından bəhs etməyə diqqət yetiririk. Qeyd etdiyimiz kimi, şəhər davası beş gün uzandığına görə yavaş-yavaş müxtəlif hadisələr şəhər daxilindən kənara da yayılır. Ermənilər "qürurlarından", öz güc və bacarıqlarına inandıqlarından baş vermiş hadisənin qisasını almaq üçün gecə-gündüz yeni fitnələr düşünüb hər cür hiyləyə əl atırlar. Xüsusən təhlükə sovuşduqdan və bunlar hökumətlə münasibət yaratdıqdan sonra arxayınlaşıb, öncəki mütilikdən qurtulub "mənəm-mənəmlik" iddiasına düşürlər. Xaçın dərəsində bütün Cavanşir, Şuşa və Zəngəzur ermənilərinə hökm edən Daşnak-sütyun partiyasından olan zərgər Amazesb adlı birisi öz silahdaşları ilə fikir mübadiləsinə girib Qarabağ dairəsindən olan bütün erməni tayfalarını asanlıqla həyəcana gətirirlər. Erməni millətinə xas olan tez coşmaq xüsusiyyəti yenidən özünü göstərir və bunlarda üsyan əlamətləri görünməyə başlayır. Şəhər daxilində özlərini zahirən tərəflər arasında münasibətləri islah

edən kimi göstərsələr də, arxada, xüsusilə də şəhərdən kənardə fitnəkarlıq edib çoxlu cinayətlər törətinəyə çahşırlar. Kəndlərdə hücum fitvası verir, şəhərdə isə müsəlmanların qarşısına ağır şərtlər qoyurlar. Belə ki, dəmir yolundan Ağdama kimi ermənilərə gələsi ərzaq və başqa ticarət malları ünvanına çatmadığı halda dəyən zərərə görə müsəlmanlar cavabdehdir; müsəlmanlara gələn hər bir mal ermənilərə də satılmalıdır; ermənilərin əmlakının və canının hər yerdə təhlükəsizliyinə zəmanət verilməlidir. Bu sözləri hökumətə söyləməklə böyük bir fitnəkarlığa hazırlıq görürlər. Əgər həqiqətən də, ermənilərin ehtiyaclarını təmin etməyə qadir idilərsə, nə üçün sülh pərdəsi altında bu günə kimi müxtəlif fitnə və fəsad törətmişlər və yeni hadisələrin başlanmasına zəmin yaratmışlar?! Bunun anlamı nədir?! Əgər bu tələbatın və zərərin ödənilməsi səlahiyyəti və gücü müsəlmanlardadırsa, ermənilərin bunun üçün onlardan xahiş etmələri təbiidir. Ancaq bunlar iradəsiz hakimi öz tərəflərinə çəkməklə məğlub ikən qalib, buyruq qulları olduqları halda hakimə, qorxaq ikən mübarizə çevrilərək təkəbbürlə nələrisə tələb edib yeni hiylələrə əl atırlar. Bahadırovlar və Gerasimlər xəyallarındakı bu niyyətləri ilə yanaşı, digər istəklərini də həyata keçirmək üçün bunları bəhanə edirlər. O təkliflərin yerinə yetirilməməsi səbəbindən bunlar istəklərinə nail olurlar. Çünki belə bir hərc-mərclik zamanında və Qarabağın bütünlüklə qarışıq bir

vəziyyətdə olduğu məqamda xalqın ismət və həya pərdəsinin yırtılıb heyvani istəklərin hakim kəsildiyi bir durumda yüz minlərlə müxtəlif düşüncəli insanlardan kim xahiş edib zəmanət verə bilər ki, Yevlaxdan gələn ərzaq salamat ünvanına çatacaq və müsəlman öz əli ilə məşəqqətlər bahasına əldə etdiyi ərzağı düşməne satmalıdır və ya sülhdən sonra düşmən yenidən şiddətlə meydandarlıq etdiyi bir halda müsəlman əlinə düşən fürsətləri itirsin? Belə görünür ki, irəli sürülən bu şərtlərdən başqa cür istifadə etmək məqsədi güdürdülər, necə ki sonrakı hadisələr bunu təsdiq etdi. “Yevlax yolu təhlükəlidir” deyib Gəncədən Şuşa şəhərinə kimi yol çəkmək istəyində bulunurlar. Belə ki, Gəncədən başlayıb Murovdağın şimal tərəfindən gəlib Tərtərdən Qarıkörpüdən keçib, oradan da hər yerdə ermənilərin məskunlaşdığı uca ərslər və dağlarla Cavanşir mahalına keçib, həmin ərazidən də Xaçın dərəsinə enib, daha sonra Həsənkiçik altından Xacəlili tərəfə aşıb düz yolla Qalaya sarı gəlir. Bu yol üzərində müsəlmanlara heç təsadüf edilmir, çünki burada müsəlmanlar məskunlaşmamışlar.

Ermənilər onların müxtəlif növ mal və içkilər gətirməsinə müsəlmanların əngəl törətdiklərini bəhanə edib çalışırlar ki, hakimi islam əhlindən incik salsınlar, o ki qaldı salim qalmaq sözü...; onların mahallarda bu qədər qətl və cinayət törətdikləri bir halda müsəlmanlarda təmkin qala bilməz. Beləliklə, məlum olur ki, sülhdən

sonra bütün qeyd olunan bəyanatlar bəhanədir və millətin arasında ədavət və nifaq toxumu səpməyə xidmət edirdi. Həkim Bahadırov, Gerasim Şahnəzərov, Livan Atabəyov, Qriqoriyan Kəsəpəkov və başqa bu kimi erməni başçılarının səyi və fitnələri nəticəsində yaranmışdır və bunlardan əsas məqsəd isə Qala yanğınının qisasını almaq idi.

SÜLHDƏN SONRA ŞUŞA MAHALINDAKI HADİSƏLƏR

Şuşa və ətraf kəndlər içərisində baş verən fəsadlar belə başlayır:

1. Şəhər davasının əvvəlində Kəbirli camaatının sakin olduğu yerlərdə müxtəlif erməni kəndlərinin əhalisi tərəfindən hücumə məruz qalırlar, yəni bir tərəfdən Kəndxuz, Qarakənd, Mavaz, Yenikənd kəndlərinin əhalisi, digər tərəfdən isə Ağbulaq, Hərəzaran, Pərəcamal, Naxçıvan və Kötük əhli bu müharibədə çoxsaylı müsəlman qətlə yetirmiş və yaralamışdır. Bütün ev, dükan, anbarlarda olan hər cür mallar qarət edilmişdir. Düşmən cəmiyyətinin çoxluğu zavallı müsəlmanları elə bir iztiraba salmış ki, inkam olan hər kəs öz canını və ailəsini piyada və ya süvari şəklinə götürüb qaçmağı hər bir dünya malından üstün bilir. Bununla belə, çoxsaylı övrət-uşaq və kişi bəlaya düşər

olur. Bir nəfər qadın diri şəkildə əsir düşür. Xülasə, altı yüz, yeddi yüz evdən ibarət o iki kənd bütünlüklə viran olur. Ermənilər evləri, imarətləri yandırmaqla və təzə sarayları söküb aparmaqla məşğul olurlar. Hücumun səhər açılmazdan öncə gecə yarısı baş verməsinə və düşmənin vəhşi hərəkətindən xəbərsiz Gülablı camaatının yuxuda olduqlarından döyüşə hazırlıqlı olmamalarına baxmayaraq, yenə də böyük bacarıq və şücaət göstərərək onlara qarşı müqavimət göstərirlər. Bu hadisədən öncə öz aralarında bir-biri ilə ciddi ədavəti olan Gülablı gəncləri imansız düşməne qarşı birləşib döyüşsələr də, sayca çox olan düşmənin hücumundan öz yerlərini qoruyub saxlamağa müvəffəq olmur. Gözəl gənclər qətlə yetirilir, bütün evlər qarət olunur. Müsəlmanların cavab atəşindən düşmən tərəfindən yetmiş nəfər həlak olur və bir çoxu yaralanır. Düşmən gecə yarısı hücum etsə də, müsəlmanların onlara qalib gəlməsi mümkün idi. Lakin təəssüflər olsun ki, hakim tərəfindən Kəndxurd kəndinə mühafizəçi kimi göndərilən kazak dəstəsi öz başçıları ilə birlikdə düşmən qoşununa necə hərəkət etməyi, hərbi qaydaları, tüfəng atmağı öyrədir, onlarla birlikdə hərəkət edərək müsəlmanları geri oturdub məğlub duruma salırlar. Belə işlər bəzi süvari və piyada qoşun hissələri tərəfindən müsəlman millətinə qarşı tez-tez törədilir. Belə vəziyyətdə qoşun əhli tərəfindən bu işin baş verməsi o qədər də təəccüblü deyil. Çünki ermənilər

xristianlıq adı ilə dövlət qoşununa sığınıb, onlardan dəstək almaq üçün hər cür fədakarlıq göstərirlər. O cümlədən onlara gözəl hədiyyələr verib, süfrələr açıb, onların dincəlmək və əyləncələri üçün hər cür şərait yaratdıqlarından qoşunun düşmənlə birləşib müsəlmanlara qarşı hücum etməsi heç bir təəccüb yeri qoymur. Əgər bu, onların məsuliyyət və vəzifələrindən kənar deyilsə də, onlar tərəflər arasında müharibəyə əngəl olmaq bəhanəsini gətirirlər. Belə hadisələr sonralar da təkrarlanır. Bunların hər biri yeri gəldikcə qeyd olunacaqdır;

2. burada müsəlman adlanan bəzi əyan-əşrafların əxlaqının təsviri üçün bir hadisənin qeyd edilməsi yerinə düşərdi: yuxarıda xatırlanan Kəndxurd erməniləri mühafizə adı ilə hakimdən kazak istədikləri zaman Gülablı kəndinin sahibkarlarından biri hakimin yanında olduğundan müraciət edənlərin xahişindən xəbərdar olur, ermənilərin sırf Gülablı camaatından qorxmaları səbəbindən mühafizəçi istədiklərini eşidən bu malik hakimə yaramb müraciət edənlərə yaxşı görünmək üçün öz rəiyyətinə hədə-qorxu gəlir və onların əl-ayağını yığışdırmağı öz öhdəsinə götürür. Sonradan isə ermənilərin təkidi ilə Gülablı camaatına hədə-qorxu və əxlaqsız sözlərlə dolu məktublar yazır. Lakin Kəndxurd və Gülablı kəndlərinin coğrafi şəraiti göstərir ki, Kəndxurd kəndi neçə qat erməni kəndləri ilə dörd tərəfdən əhatələndiyindən oraya rahatlıqla təsir göstərmək imkansızdır. Gü-

lablı kəndi isə üç tərəfdən ermənilərlə əhatə olunur, bir tərəfi ucsuz-bucaqsız çöllükdür, yəni bu kənd hər zaman erməni hücumundan təhlükədədir. Bunun əksinə, Kəndxurd tərəfə təcavüz etmək imkansız olduğu və bu vəziyyəti qeyrətsiz malik bildiyi halda, hakimə yaltaqlanaraq, öz kəndlilərinə hədə-qorxu gəlməyini bəhanə edərək ona söyləyir ki, ermənilərin istəyini yerinə yetirib onları mühafizə etmək məqsədilə bir dəstə kazak versin. Və elə olur ki, bu kazaklar Gülablıya hücum etməkdə düşmənlə müttəfiq olurlar. Xülasə, ermənilər Gülablıni və Abdalı dağıdıb ev-eşiklərinə, bağlarına və müsəlman məscidlərinə yiyələnməklə bu qeyrətsiz malikin yaxşılığının əvəzini çıxırlar. Bu zaman Ağdam mərkəzində minlərlə müsəlman ağaları və bəyləri, hətta Gülablı mülkünə bağlı olan hakimlər hazır olduqları halda, məzlum Gülablı camaatı tərəfindən hər saat yardım xahişi ilə göndərilən atlılara heç biri əhəmiyyət vermir. İş o yerə çatır ki, gənc uşaqlar qeyrətə gəlib bu müsibətə dözməyərək orada olanlara və rəhbərlərə söyüşlər yağdırırlar, bir neçəsi isə fədakarcasına savaşa meydanına yollanır. Gülablı və Abdal viran olduqdan sonra beş-altı yüz ev sakini gözləri ağlar, şinələri dağlı, saçları yolunmuş halda ucu-bucağı görünməyən düzəngahlara və qədim Qarabağ çöllərinə dağılırlar. Ağdam mərkəzinin yaxınlığına pənah gətirənlərin çəkdikləri maddi zərər hakimin hüzurunda siyahıya alındıqda yeddi yüz min manatdan artıq olduğu

aşkarlanır. Bu macəradan sonra biçərə gülablılardan bir neçə dəfə gizlincə öz xarabalıqlarına baxmağa gedənləri düşmən gülabəran edib hər dəfə bir çox insanı qətlə yetirmişdir;

4. Qala davası qurtarmamış Qaybalı, Kərkicahan kəndlərində ermənilərə yaxın ərazilərdə sakin olan müsəlmanlara və o yerlərə yaxın Xəlfəli, Canasan və Nəqilər camaatına ermənilər hücum etdiyi üçün zavallılar bütün əmlaklarını atıb gecənin qaranlığında müsəlmanlar yaşayan tərəfə qaçıb dağılırlar. Ələ keçən öldürülür;

5. Beləliklə, olub-qalanlarını atıb quru canlarını götürüb qaçanlar çılpaq və ayaqyalın, bir parça çörəyə möhtac halda Qağarca yanındakı böyük olmayan Qaradağlı adlı müsəlman kəndinə pənah gətirirlər. Ələ keçənlər faciəli şəkildə öldürülür. Bu əlsiz-ayaqsız övrət-uşaqlar pənah gətirdikləri din əhlindən heç bir yardım və qayğı görmürlər. Bunlar üçüncü cildə “Əx-laqe müslimin” kitabında qeyd olunacaqdır;

6. Qaladan Ağdama kimi kazak mühafizəsi olmadan get-gəl etmək mümkünsüzdür. Hər yerdə pusqulardan silahlı erməni dəstələri ortaya çıxıb və ya uzaqdan güllələr yağdırıb zərər verirlər. Bir sözlə, hər yer, xüsusilə Ağakörpüsü və Əskəran qalaları get-gəl üçün təhlükəli bir məkana çevrilir. Saziş imzalanan günün ertəsi mərhum Mehdiqulu xanın evinə məxsus at ilxısı Xan bağında olarkən miraxur sülh bağlandığına əmin olub ilxını aşağı Sultanbud tərəfə aparmaq

istərkən Əskəran pusqusunda duran ermənilər ilxını miraxur və mehtər qabağından qovub Xanabad dağlarına tərəf, oradan isə özgə yerlərə aparıb müharibə qəniməti kimi ermənilər arasında bölmüşlər. Bu hadisə zamanı, habelə Qala yardımına gedən atlıların üzərinə Əskəran və digər tərəflərdən tökülən erməni dəstələrinin başçısı Ağdamda pristavlıq edən kazak erməni Vano Yaralov olmuşdur. Bu qarışıq erməni hökumət paltarında asayış yaratmaq əvəzinə, fəsad və savaşa baş verməsi üçün çox səy göstərmişdir. İlxi sahibinin vəkaləti əsasında bu sətirlərin müəllifi Qalada cənab hakimin hüzurunda həmin pristav haqqında tədbir görməsini tələb etsə də, nə böyük, nə də kiçik hakimlər tərəfindən heç bir ölçü götürülmür. O biri hakimə söylənilsə də, laqeydlik göstərərək ilxını gizlətmək üçün düşməne fürsət vermişdir. Əgər bu hadisə sülhdən öncə baş versəydi, nəticə bu cür olmazdı. Belə görünür ki, sülh islam əhlinə yeni düşmənçilik gətirmiş, hər yerdə ermənilərə yaxın müsəlmanın mülkü və malı olduğu təqdirdə ya qarət edilmiş, ya da yandırılmışdır. O cümlədən Xanabadda mərhum Həsənağanın imarəti odlanmış, bağçası isə viran edilmişdir. Xanbağı mülkündə yerləşən aşağı və yuxarı karvansaraları və dükanları yandıraraq içindəki bütün əmlakı ermənilər qarət etmişlər. Ətaxan oğluna məxsus karvansara, dəyirman və digər ərazilər yandırılmış, ələ gələn dəyərli əşyalar qarət edilmişdir. Bu fəsadlarla yanaşı, Qala davası davam edən zaman Ağdam ətrafında olan Xublarov, Soğomonov, Harunov və kor Manasa məxsus karxanalar

bütün avadanlığı ilə birlikdə yandırılmış və digər bir çox ərazilər qarət edilmişdir. Xülasə, müqavilədən sonra müsəlman camaatı sülh yolunu tutsa da, yuxarıda zikr olunan Əskəran hadisələri və digər ərazilərdəki erməni hücumları müsəlmanları yenidən şura gətirib mümkün yerlərdə qisas almağa sövq etdirir. Beləliklə, fitnə odalovu hər yerdə alovlanır.

ZƏNGƏZUR MAHALINDA BAŞ VERƏN HADİSƏLƏR

Şuşa hadisələri başlamazdan öncə tərəfləri həyəcana gətirən əsl hadisələrin başlanğıc yeri Bakı, İrəvan və Naxçıvandakı vəqielər olmuşdur. Hər yerdə əhali orta və mötədil vəziyyətdən kənar olaraq həyəcanlı şəkildə bir-birinə kəc baxır. Harada hansı millət çox olursa, onun təəssübünü çəkir, şərait münasib olduqda az saylı millətə çox təkəbbürlü və ikrahla baxırlar. Bu kimi sifətlər ancaq erməni millətinə məxsusdur, xüsusilə də onların çox olduğu Zəngəzur ermənilərinə. O zamanlar Zəngəzur mahalında erməni millətində müşahidə olunan iğtişaş köçəri və yerli müsəlman əhlindən bir neçə günahsızın qanına və qalmaqala səbəb olduğundan ümumköçəri camaatının içərisində böyük həyəcan və münaqişəyə səbəb olmuşdur. Bu məqamda Şuşa qaləsindəki dava xəbəri ildırım sürətilə köçərilərə yayılır. Bu səbəbdən dolayı

onlar dağlardan arana enmək qərarına gəlirlər. Şuşa köçərilərinin bəziləri dağdan enən zaman bir sıra erməni kəndlərinə, o cümlədən Minkənd kəndinə hücum etmək niyyətinə düşürlər. Bu hücum zamanı kənd əhlinin yarısından çoxu öldürülür və mal-qaraları qarətə məruz qalır. Hətta belə söylənilir ki, kiçik yaşlı uşaqlar və qadınlardan əli tutanlar qaçıb aradan çıxmışdır. Digərləri isə qətlə yetirilmişdir. Bu hadisənin sədası Gorus məhkəməsinə yetdikdə minlərlə erməni hərəkətə gəlib dağlar döşündə, dərələr küncündə məskunlaşan yerli ac-susuz və silahsız kürdlərin üzərinə tökülüşüb qarışqa kimi onları dağıdıb, birinə də aman vermədən uşaqlı-böyükü hamısını vəhşicəsinə qətlə yetirib sonradan yandırmışlar. Ermənilər Malibəyli, Qarıqışlaq, müsəlman Minkəndi, Buzlu, Sümüklü, Türklər, Sultanlı, Əcəbli, Qarz, Qazı, Qurdəli və s. kimi kəndlərə hər yerdən hücum edib onları viran qoymuşlar. Atmağa bir silahı belə olmayan əliyalın camaatın üzərinə düşmən coşmuş dəniz kimi tökülüşür. Bu günahsız insanlara qarşı göstərilən zülm və vəhşət ancaq mənfur ermənilərə xas xüsusiyyətdir ki, onun şərhini qələmə almaq üçün daş ürəkli və polad təbiətli olmaq gərəkdir. Hadisələr bununla bitmir, Sisiyan mahalına, Bərguşad və Həkəri dərəsinə qədər yayılır. Hansı millət güclüdürsə, qonşu millətə qarşı ixtilafa və qətlə başlayır. Xüsusilə çoxlu varidata malik və sayca üstün olan Sisiyan erməniləri aciz və hər biri bir parça çörəyə möhtac kürd camaatına

CƏBRAYILDA BAŞ VERƏN HADİSƏLƏR

Yuxarı tərəfdən uzununa Kirəş dağınm şərqə yönələn üzü hər yerdə uca dağlar zirvəsi ilə Ziyarət dağına yetənədək, aşağı tərəfdən isə eninə düz çöllərə yetişənədək, hər nə varsa viran olur: erməni camaatı ilə məskun uca məkanlar, meşələr, dərələr, bərk yerlər və bu ərazidə erməni sakinləri ilə qarışıq müsəlman kəndi yoxdur, demək olar ki, böyük bir erməni heyəti bu məkanda yerləşmişdir. Bu ərazidə məskunlaşan ermənilər adətən zaman keçdikcə dəyişilsələr də, siyasi və dini məsələlərdə yaxşı nə varsa heç nəyi əxz edə bilməmişlər. Öz yerlərində sənətkarlıq və əkinçiliklə məşğul olmaqları ilə yanaşı, kənar ərazilərdə də məişət adına hədsiz səylər göstərmişlər. Güzəranları xoş keçdiyindən ətrafdan duyduqları hiss və təsirlər səbəbindən xudpəsənd, həddindən artıq təkəbbürlü olduqlarından hamıya özlərindən aşağı baxmış, siyasi məsələlərdə də istədiklərini əldə etməyə özlərini qadir və layiq zənn etdiklərindən zəmanə əhlinin düşüncəsi dəniz kimi tüğyan etdiyi bir zamanda Rusiyanın daxili və xaricində gecə-gündüz dolaşib hər cür fitnəkar quldurlarla fikir mübadiləsi aparən ermənilər buranı öz fəsad və hiylələrini həyata keçirmək, hərbi sursat və texniki avadanlıqlar saxlamaq üçün başqa yerlərdən daha münasib bilmişlər. Uzunluğu yüz, eni əlli vərəs olan belə bir geniş ərazinin kənar-bucağında

qarşı hücum edib qəddarlıq göstərməkdə əllərindən gələni əsirgəməmişlər. Bu zavallıların can və mal itkiləri həddindən artıq çox olur. Bununla yanaşı, Qaladərəli erməniləri saylarının, yaraq-yasaqlarının çox və yerlərinin möhkəm olmasına güvənərək islam ümmətinin yollarını bağlamağa başlayıb zəif müsəlman qonşularına həmlələr edib, ələ düşən müsəlmanı öldürmüşlər. Bu biçərə müsəlmanlar saylarının az və silahlarının olmaması səbəbindən müqavimət göstərə bilməyib məğlub olmuşlar. Lakin Bağırbəyli davasında müsəlmanlar çoxsaylı ermənilərin böyük əksəriyyətini qətlə yetirib onların hücumunu dəf etməyə müvəffəq olmuşlar. Qaladərəlilər müsəlmanlara vurduğu zərəre və törətdikləri cinayətlərə görə lazımi qisasa məruz qalmadılar. Belə ki, onlardan ciddi hesab istənilmədi. Həkəri dərəsində "Əliquluşağı" deyilən erməni kəndinin sakinləri öz yerlərini boşaldıb qaçsalar da, zərərsiz keçinə bilmədilər... kürdləri Zarsilo, Xəlfəli camaatına Qala davasında böyük yardım göstərdilər. Xülasə, Zəngəzur dairəsində baş verən əhəmiyyətli vaqiələr bunlardır ki, zikr olundu və hər birinə qısaca işarə edildi, beş-üç nəfərin öldürülməsi və bu kimi xırda hadisələrin uzun-uzadı şərhinə isə ehtiyac duymuruq. Zəngəzur ətrafında vaxtilə baş vermiş böyük hadisələrin hər biri öz məqamında nəql olunacaqdır. Çünki bu tarixin üslubuna görə, vaqiələr ardıcıl şəkildə baş verdiyi zaman qeyd ediləcəkdir.

sərhədçilik adı ilə oturan avam və azsaylı süvari və ya piyada dövlət qoşunları ermənilərin hiylə və fitnə-fəsadına uyub, onların içindəki məkrli siyasətlərindən xəbərsiz qalırlar. Bu yerin sakinlərinin xəyallarında hansı fəsadları törətmək niyyətlərinin olduğu haqda gələcəkdə bəhs ediləcəkdir. Hələlik məqsədimiz tayfalar arasında baş verən münaqişələrin şərhini olduğundan söyləyirik ki, Qala hadisəsinin xəbərindən təşvişə düşən erməni dairəsindən kənara çıxan həmin düdəkçü Çuğatov Xəlfə və işıqlı kəndlərindən bir neçə müsəlman ailəsi olar ki, bütün variantlarını buraxaraq ancaq canlarını götürüb min bir çətinliklə qaçırlar. Əvvəldə qeyd olunan erməni kəndlərindəki müsəlmanlara bəzi həmlələr edilsə də, ciddi qarşıdurmalar üçün hələlik macal tapılmamış, hər iki tayfa bir növ ləng tərpənir, çünki erməni heyətinə qarşı Araz çayına kimi olan bütün çöl müsəlmanlarla dolu olmuş, onlar bütöv bir birlik təşkil etmişlər. Bu səbəbdən ermənilər tərəfindən müsəlmanlar üzərinə çoxsaylı qüvvə ilə təcavüz edilməsi üçün müvafiq şərait yox idi. Yalnız erməni xəttində yalqız bulunan müsəlman və əksinə müsəlman xəttində yalqız bulunan erməninin zərər və təhlükəyə məruz qalması şübhəsizdir. Dam-daşı bir-birinə yaxın olan ərazilərdə isə yanğınlara törədilir. Ancaq bir neçə dəfə dəstə ilə Qozluçay və Hadrut dərələrində erməni tərəfindən təcavüz baş versə də, o qədər əhəmiyyətli nəticəsi olmamışdır. Bütün bunlara görə Cəb-

rayıl mahalında erməni böyük bir qüvvə olduğu halda, qarşıda daha çoxsaylı müsəlman sakinlərinin olmasını nəzərə alaraq güclü təcavüzlərə əl atmadılar. Onlar öz xeyirlərini yaxşıca nəzərə almışdılar. Müsəlman tayfasına qalarsa, onlardan hərəkət və böyük hücum təhlükəsi heç zaman gözlənilməz. Ona görə ki, Qala camaatı bağladığı sülh müqaviləsini ciddi qəbul edib sükut edir və düşməndən təcavüz baş verən zaman müdafiə olunmağı özünə borc bilir. Son zamanlar bir sıra erməni kəndlərində baş verən hadisələri, habelə müsəlman kəndlərində törədilən müsibətləri öz məqamında qeyd edəcəyik.

CAVANŞİR MAHALINDAKI HADİSƏLƏR

Cavanşir mahalında sakin olan ermənilər hər yerdə: uca dağlarda, meşələrdə və dərələrdə məskunlaşmışlar. Xətt şimaldan üzü qibləyə nəzərə alınarsa, demək olar ki, Murovdəğinin şərq döşündən, Talış və Gülistan adlı yerlərdən başlamış Tərtər çayını keçdikdə aşağıdan Çaylılar, Marağa, yuxarıdan Madağız, İrgənc, Uluqarabəy, Keçiqarabəy, Həsənriç, Ağdərənin yaxınlığına və oradan Xaçın dərəsi ilə Doğanlı, Vənək, Qazançı, Lülə-saz və başqa yerlərə kimi qeyd olunan ərazilərin əhalisinin əvvəldən axıra kimi müsəlmanlara göstərdiyi nifaq, ədavət və

son dərəcə düşmənçiliyi heç bir yerin erməniyi etməz. Mühari-bədə və münaqişələrdə göstərdikləri müqavimət bu məkanda erməni döyüşçülərinin və hərbi ləvazimatın çoxsaylı və nizamlı olmasına dəlalət edir. Həmin qüvvə Gəncə ilə Şuşa arasında baş verən erməni həyəcanına da səbəb olmuşdur. Bu kəndlər son dərəcə abad, əhalisi varlı, döyüşə hazırlıqlı, yerləri möhkəm, səngərləri isə əlverişlidir. Bu cür münbit şəraitə görə murdar və fitnəkar zərgər Amarşev kimi tülkü və tülküzadələr hər iki millətin əxlaqının zəif cəhətindən istifadə edərək gizləndə qurduqları hiylə tələsi, səfehlik və nadanlarla tökdükləri tədbirlərlə dövrün qatmaqarıışıq vəziyyətində “aslana” çevrilirlər və erməni xalqına rəhbər olmaq iddiasında bulunub, özləri üçün qərar-gah yaradırlar. Gah Xaçın dərəsinin zirvəsini, gah Ağdərəni, gah kiçik və qədim Qarabəy tərəflərini, gah da Gülüstan çəmənliklərini və oradan da Gəncə və digər şəhərləri ermənilərə ərzaq və müharibə ləvazimatı əldə etmək üçün böyük meydana çevirirlər. Lakin Qarabağ dairəsi cidal yeri olduğundan əksər zamanlar əsl qərar-gah Simurqun uçuş yeri kimi yad edilən Xaçın dağının zirvəsində yerləşir. Bu zirvədən həm şəhər, həm də Ağdam tərəf göz altında bulunur, o cümlədən aranı görmək mümkündür. Həmin istiqamətdə erməni kəndlərinin az-çox bir-birindən uzaq düşmələri müsəlmanlara qarşı hücumu keçməyə müəyyən mənada əngəl olurdu, lakin Amazesb olan yerlərdə işlər

təmkinlə və rəsmi bir şəkildə baş verir, hərbi yürüşə başlamağa dair keçirilən müşavirələrdə orta məxrəcə gəldikdən sonra hücumu başlamlır. Erməni quldurlarının geyimi kazak hərbi pal-tarlarını xatırladır. Əsgərlik xidmətini keçmiş erməni zabıtları öz fədailərinə hərbi təlim keçdikdən sonra bu libası onlara vermişlər. Erməni fədailərinə hərəkət və hücum qaydaları hərbi musiqi sədaları altında öyrədilir. Nəbələd kəs bu fədailəri görərsə, nizam-intizamlı qoşun olduğunu zənn edər. Lakin zatında qorxmazlıq və mübarizlik xisləti olmadığından ermənilər nə qədər süni şəkildə təlim alaraq islah edilsələr də, həqiqi və əsl cəngavər kimi hərəkət etmək iqtidarında deyillər. Hər an hücum qəsdində olanda bulduqları məkanın sakinlərinin bütün gücünü bir yerə toplayıb bir yerdən hücumu keçirdilər. İki dəfə bu şəkildə qarşıdurmağa başlarkən birində qalib, digərində isə məğlub olmuşlar. Bundan əlavə, digər ərazilərdə baş verən hadisələr ayrı-ayrılıqda törədildiyindən onlara kütləvi hücum kimi baxmaq məqbul deyil. Bu vəqifələrdən biri oktyabr ayının hansısa günündə baş vermişdir. Əgər oxucularımız xatırlayırlarsa, bilməlidirlər ki, Qala davası avqust ayının on altısında baş verdiyinə görə dağlarda məskunlaşan köçəri camaat yavaş-yavaş oradan enirdi, bu hadisə həmin günlərdən bir müddət sonraya təsadüf edirdi. Cinliəliəğalı əhlinin yerləşdiyi Xaçın dərəsində Cavad ağa Cavanşirin böyük imarəti və əyləncə yeri var idi,

nəmçinin onlarla qonşuluqda olan İsmayıl bəy və Sərxavənd camaatı Qala davasından sonra yenidən dağdan enib öz yerlərində qalmaq üçün qəddarcasına qisas almaq şövqü ilə alışıb yanmaları üzərindən duyulurdu. Bu cəmiyyət isə heç zaman düşmənlə dava etməmələrindən və savaş zamanı düşmənlə barışıqda qalmamaları üzərindən duyulurdu. Bu cəmiyyətdə bulunmadıqlarından nə yaraq-yasaqları, nə də ki silah almaq məramında olduğunu bilməyən bu sadələvh, savaşa hazırlıqsız, düşməndən qafil tayfa duz-çörəklərini yemiş bu bədnam qonşuların hücum fikirlərindən xəbərsiz olaraq sakitcə başlarını atıb yatırlar. Həyasız düşmənin isə içindəki ədavət alovları sönməmiş, onlar Minyerlikdən keçib Londlar fitvası ilə səhər qalmaq üçün yuxuda olan günahsız insanların üzərinə hücum etməyə başlayırlar. O anda bir-iki müsəlman ayıq olduğundan bir neçə tərəfdən işğalçılara qarşı müdafiə xətti yaradaraq hay-küy salırlar. Çığır-bağıra hürkək oyanan əlsiz-ayaqsızlar, qocalar və övrət-uşaqlar paltarlarını geyər-geyməz yarıçılpaq halda, ayaqyalın ölümünə qurban olmağa başlayırlar. Bu hadisədən sonra Həsənizli erməni-
nəmçinin onlarla qonşuluqda olan İsmayıl bəy və Sərxavənd camaatı Qala davasından sonra yenidən dağdan enib öz yerlərində qalmaq üçün qəddarcasına qisas almaq şövqü ilə alışıb yanmaları üzərindən duyulurdu. Bu cəmiyyət isə heç zaman düşmənlə dava etməmələrindən və savaş zamanı düşmənlə barışıqda qalmamaları üzərindən duyulurdu. Bu cəmiyyətdə bulunmadıqlarından nə yaraq-yasaqları, nə də ki silah almaq məramında olduğunu bilməyən bu sadələvh, savaşa hazırlıqsız, düşməndən qafil tayfa duz-çörəklərini yemiş bu bədnam qonşuların hücum fikirlərindən xəbərsiz olaraq sakitcə başlarını atıb yatırlar. Həyasız düşmənin isə içindəki ədavət alovları sönməmiş, onlar Minyerlikdən keçib Londlar fitvası ilə səhər qalmaq üçün yuxuda olan günahsız insanların üzərinə hücum etməyə başlayırlar. O anda bir-iki müsəlman ayıq olduğundan bir neçə tərəfdən işğalçılara qarşı müdafiə xətti yaradaraq hay-küy salırlar. Çığır-bağıra hürkək oyanan əlsiz-ayaqsızlar, qocalar və övrət-uşaqlar paltarlarını geyər-geyməz yarıçılpaq halda, ayaqyalın ölümünə qurban olmağa başlayırlar. Bu hadisədən sonra Həsənizli erməni-

və müsəlmanların yerləşdiyi yerlərə üz tuturlar. Zalım düşmənlər onların əmlakını, o cümlədən tayalarını odlayıb nə qədər heyvanları varsa hamısını qarət edirlər. Ancaq bunlardan iki nəfər həlak olur, qalanları isə namuslarını götürüb aradan çıxırlar, düşmənlər tərəfindən isə dörd nəfər qətlə yetirilir. Hənzü günəş şüası aləmi işıqlandırmamış Xaçın dərəsini düşmənin vurduğu od-alovun yandırıcı şüası işıqlandırmışdır. Zalımların qəddarcasına törətdikləri bu hərəkətlərdən zavallı məzlumların ah-naləsi ərşə ucalır, bunları gözləri ilə görməyən inanmaz ki, nə qiyamət zahir olur. Dərin hissiyata malik həssas insan gərəkdir ki, bu sətirləri oxuyarkən sözügedən dəhşətli qiyaməti olduğu kimi duysun. Daha sonra Cavad ağa Cavanşirin ikimərtəbəli böyük imarətinə və digər bütün mal-dövlətinə od vururlar. İçərisindəki qiymətli əşyaları qarət edirlər. Ağanın iki nəfər aciz mühafizi və naqabil nökeri hücumu görcək bir güllə belə atmağa qadir olmadan qaçmağa üz tuturlar. Belə böyük bir ailənin sahibi olan Ağaqədim xanlardan miras qalan sərvət və zinət əşyalarını mühafizə etmək üçün hazırlıqlı, qorxmaz və əlliyə qorxulu qaravul qoymağa qıymamışdır. Elə bu səbəbdən də belə bir insanın məzlumluq mövqeyindən çıxış etməyə, gərək ki, haqqı olmasın. Xülasə, bu hücum ermənilərin xeyrinə qalibiyyətlə sonuclanmış, zalım düşmənlər böyük qarət yükü ilə sevincək öz yerlərinə dönmüşdür. Bu hadisədən sonra Həsənizli erməni-

ləri Kündəli... və qonşularına məxsus üç yüz qara malı qovub hər yerdə tək evli, az şənlikli müsəlman evlərini yandırmış, mallarını isə tamamilə qarət etmişlər. Qılıçlı köçü Doşanlıdan keçərkən Doşanlı və Vənək erməniləri köçü dağıdıb əllərinə keçəni – yun, at, mal və digər əşyaları qarət etmişlər. Köç əhli bu təcavüzkar zalımlara başçılıq edən kəsi tanımışdır. O, həmin bölgənin keşişi idi. Həmin hadisədən sonra bu cür amansız hücumu görə cənab sərkərdə keşiş həbs edilmişdir. Keşişin evini kazaklar axtararkən oradan qılıçlı hacı Abbasa məxsus iki min manat dəyərində qarət olunmuş əşya tapmışlar. Bu hadisələrdən sonra Cavanşir erməniləri qonşu müsəlmanlara və gəlib-gedən məzlumlara qəfil hücum edib zərər yetirməyə müvəffəq olmuşlar. Baş verən hadisələrə işarə edib bəzi əhəmiyyətli vəqifləri də qeyd etmək istərdik: kərravəndli Hümmət bəy bütün mal-qarası ilə itkin düşmüş, sonra bəlli olmuş ki, zavallını lüləsaz və Qarabəyli erməniləri bütün mal-qarası ilə birgə düzəngahdan oğurlayıb aparmışlar. Hökumət adamları neçə dəfə həmin ermənilərin hüzuruna gedib Hümmət bəyi tələb etmişlərsə də, heç bir nəticə verməmişdir. Elə ki kazaklar ümumi məişətə nəzarət adı altında haqqında bəhs edilən erməni bölgəsinə bir neçə dəstə yerləşdirdi, ermənilər kazakların nəzarətindən bizar olub Hümmət bəyin cəsədini vermək məcburiyyətində qaldılar və hakimin qarşısında yeri qazıb cəsədi çıxardılar. Altmış yaşlı bir qo-

canın cəsədində o qədər yaralar var idi ki, sağ-salamat yer tapılmazdı. Bu minvalla ermənilər daha çox hücumu keçə bilmirdilər, lakin müxtəlif yerlərdə qəfil yoldan keçənə təcavüz edib qətlə yetirərək malını qarət etməklə məşğul olurdular. Dekabr ayına kimi, yəni Papravənd və Bayəhmədli üzərinə daşnak qanı ilə hücum etdikləri zamanadək hadisələr bu sayaq davam etdi. Sarı və Seyidsülən hadisəsinə bu da əlavə olunacaqdır:

Ermənilər bu qarətlə və şənlik yerinin yandırılması ilə üç gün ərzində məşğul olmuşlar. Ətrafdan müsəlmanların harayına gələnlər meşə içərisindən güllə atan ermənilərdən bir neçə nəfəri öldürürlər. Üçüncü gün müəllif özü Ağdam mərkəzində olarkən erməni millətinin bu sayaq vəhşicəsinə hücumlarından oradakı qoşun rəisinə şikayətdə bulunur. Rəisin əmrinə əsasən üsyan və qırğınların qarşısını almaq məqsədilə yüz atlı kazak öz başçıları ilə birgə hadisə yerinə yollanır. Kazakların qüvvəsini uzaqdan durbin vasitəsilə gören ermənilər çevikliklə şeypur çala-çala atəş açmağa başlayırlar. Kazaklar da öz növbəsində cavab atəşi açırlar, lakin bunların sadəcə kənd erməniləri deyil, hamısının kazak paltarında, hərbi şəkildə şeypur sədaları altında hərəkət edən bir cəmiyyət olmasına heyranlənirlər. Onlar əllərində qırmızı bayraqlar, üzlərində nifrət ifadəsi şiddətlə artmaqda olan böyük bir cəmiyyət olaraq qarşı tərəfə güllə yağdırmaqda davam edirlər. Qoşun başçısı öz qüvvəsini qarşı tərəflə üz-üzə gördükdə müraciət edir ki, hərbi qanuna əsasən, belə du-

rumlarda ordu rəhbəri ilə üsyançıların keşiş və ya başçıları məsələyə son qoymaq məqsədilə yeni tədbirlər görməlidirlər və bu istiqamətdə yeni təşəbbüsdə bulunurlar. Bir məsələ də vardır ki, bu məqamda ondan vaz keçmək mümkünsüzdür. Bu da ondan ibarətdir ki, Uluqarabəy məntəqəsində oturan rus mühacirlərindən bir keşiş, dörd rus Uluqarabəy ərazisində, eləcə də bir rus Malaqan kəndində ermənilər tərəfindən aradan götürülmüşdür. Dövlət məmurları onları axtararkən ermənilər bu cinayəti müsəlmanların üzərinə atmağa çalışmışlar. Halbuki, Malaqanda itənin cəsədi Çaylıda bir erməni evinin qarşısında torpaqdan çıxarılmış və unudulmamalıdır ki, Uluqarabəy sərhəddində bir müsəlman belə tapılmaz. Məsələyə aydıq gətirmək üçün qeyd edilməlidir ki, bu işdən ermənilərin məqsədi bu sayaq yalan və böhtanlarla Rusiya hökumətini müsəlman millətinə qarşı qaldırıb düşmənçilik yaratmaq olmuşdur və bununla yanaşı, törətdikləri bu cinayətlə gəlmə rusları məskunlaşdıqları yerdən qorxudub çıxarmaqla həmin məkanlara sahib olmaq niyyətində də bulunmuşlar. Elə bu sayaq keçmişdə və indi də olduğu kimi, ermənilər Davud bəy, Məlik bəy və... Dəmirli müsəlmanlarına müxtəlif zərbələr vurmaqla törətdikləri cinayətlərlə məzlumları əsrlər boyu oturduqları, məskunlaşdıqları yurd-yuvalarından didərgin salıb öz əhəllərini artırmaqla Azərbaycan ərazilərinə sahib çıxmışlar. Gəlmə ruslara qarşı törədilən bu hiylə və cinayətlər də məhz bu məram xidmət etmişdir.

QEYD EDİLMİŞ HADİSƏLƏRDƏN BİR NEÇƏSİNƏ DAİR

Qala davasından sonra qədim Qarabağ əyalətində baş verən hadisələrə yerli hökumət dairələri müxtəlif siyasi tədbirlərlə müdaxilə etmişlər. Üz verən bütün hadisələr irəlidə öz məqamında və zamanında zikr ediləcəkdir. Burada indiyədək baş verən hadisələrə dair aparılmış qeydlər, zənnimizcə, oxuculara kifayət edər. Şəhər erməniləri şəhər hadisəsindən sonra kənar ermənilərin həyəcanını artırmağa inadkarcasına səy göstərdilər. Bu cür həyəcanlı hay-küylərin isə tərəflər arasında qan davasının şiddətlənməsinə gətirib çıxarması şübhəsizdir. Odur ki, Qarabağ əyalətini fitnə-fəsad alovu bürüyərək qarşısına çıxan hər nə varsa yandırıp yaxırdı. Mövcud şəraitdə məhvedici maneələr səbəbindən bu hadisələrə təmkinlə yanaşmağa nə bir imkan, nə də ki, macal vardır. Ermənilər son zamanlar düçar olduqları məğlubiyyət və qəzəb üzündən müharibə və qırğın tədarükü üçün müxtəlif fənlərə canı dillə çalışıb bu işdə çoxlu vəsait sərf etməkdən çəkinməyərək yeni fitnə və iğtişaş törətməyə başlayırlar, ta o zamana qədər ki, Bakı hadisələri üz verir. Daha sonra isə İrəvan və Naxçıvandakı vəqiələr baş verir. Hər iki mövqedə onların məğlub olması şərhə gəlməz. Bununla da rəhbər və irəlidə gedən ermənilər belə zənn edirlər ki, əgər Qala

hadisəsinin qarşılığında erməni milləti lazımi cavab verib qisas almaşa, hər zaman məğlubiyyətə düşər olaraq islam əhlinin ayağı altında taptalanıb islam qayda-qanunlarına tabe olacaqdır. Məhz buna qarşı qisas və qırğın adı ilə bütün Ermənistan ayağa qalxmalıdır. Bu qədər üz verən bədbəxt hadisələrdə nəzərə çarpan yeganə çıxış yolu məhz həmin qisasdır (bu mətləbə çox sonralar Bakı qəzetlərindəki erməni yazarlarının bir sıra yazıları da şahidlik edir: əgər Daşnaksütyun fırqəsi və ya başqa ermənilər bu hadisələrə mərdliklə cavab verməsəydilər, erməni milləti Qafqazda məhv olardı, ona görə də millətin həyatda qalması üçün islam əhlinə qarşı çıxmaq gərək idi). Həmin bu qisasın rəhmsiz şəkildə baş verməsi qeyd olunan yazmın şərhindən aydın olur.

BİRİNCİ, Qala iğtişası davam etdiyi müddətdə xaricdə, yalnız Ağdam ətrafında islam əhli içərisində düşmənçilik haləti müəyyən qədər özünü büruzə versə də, digər bütün Qarabağ əyalətində qarşılıqlı anlaşma qaydalarına riayət olunub tayfalar arasında xoşagəlməz hadisələrin baş verməməsi məramı ilə sülh sazişi bütün müsəlmanlar üçün olduqca əhəmiyyətli hesab olundu. Belə ki, (sadələvh müsəlmanlar) düşmənçilikdən əl çəkib sülhün keşiyində duraraq erməni təcavüzləri baş verən zaman ancaq müdafiə ilə kifayətlənirdilər. Bu mövqedə islam əhli üçün məqbul bilinən yalnız qeyd olunanlardır. Çünki Qala sava-

şında istədiklərindən də artıq səviyyədə düşməne məğrurasına qalib gələrək onlara layiq olduqları xəsarəti yetirmişlər. Bundan artıq daha nə istəmək olar? Hansı səviyyədə qələbə əldə etmək mümkünsə, ona da nail olmuşlar;

İKİNCİ, hər bir bədbəxt hadisədə hərəkət və hücum ermənilər tərəfindən başlamışdır. Müsəlmanlar heç zaman birinci olaraq hücumda bulunmamışlar. Ən kiçik qarşıdurmalarda belə itki verən müsəlman olmuşdur, qarət olunan əmlak da onlara məxsus olmuşdur;

ÜÇÜNCÜ, hər yerdə xaricdən nizamlı şəkildə Daşnaksütyun fırqəsinin üzvləri cəm olaraq yerli erməni bəylərinin və ağsaqqallarının rəhbərliyi altında hazırlıq görüb əliyalın müsəlman əhalisinin zəif və xəbərsiz ərazilərinə saysız erməni cəmiyyətləri ilə hücum etmişlər;

DÖRDÜNCÜ, bu fəsadlara son qoymaq üçün şəhər ermənisi, kənar-guşədən, Gəncə və digər şəhərlərdən Qalaya toplanan Broya üzvləri heç bir iş və tədbir görməyib, əksinə fitnə-fəsadın güclənməsi üçün və qisas almaq niyyətilə gecə-gündüz müşavirə ilə məşğul olub çox şey göstərmişlər. Bu durum mübahisəsiz sübut edir ki, Qala hadisəsindən sonra bütün erməni dünyası bağlanan sülh müqaviləsini ayaq altına qoyaraq öz fitnəkar xislətinə müvafiq müsəlmanlara təhqiramiz nəzərlə baxaraq ciddi qisas almaq niyyətində bulunmuşlar. Bununla da iş

uzanır və hər iki millətin durumu ağırlaşır. Nə əvvəlki Qala davasının, nə də sonralar 1904-cü ildə baş verən bədbəxt və faciəli hadisələrin zərər və nəticəsi bu inadkar, nankor millət üçün ibrət dərəsi olmamışdır. Fövqəladə asan görünməyə də, öz "hüquq" və "milli təkəbbürləri" yolunda bu qədər mallarını və canlarını nisar edərək təhlükə və bəla sınağına düşüb istədikləri qələbə qarşılığında əldə etdikləri rəzalət və məğlubiyyətdən ibrət götürməmişlər. İki dəfə baş verən rəsmi Qala müharibəsində son dərəcə məğlubiyyət və ölümcül vəziyyətə düşər olduqları zaman məğlub və acınacaqlı durumda hökumət vasitəsilə yalvarayalvara gözü yaşlı, əli bayraqlı, özlərini müsəlman ayağına salıb, müsəlman məscidinə pənah gətirmiş, onlardan acizənə şəkildə aman diləmişlər. Bir halda ki, bu qədər səy və nifaqın son nəticəsi budur, nəyə görə öncəki müsibətlərdən ağıllı ibrət götürməmək? Baş vermiş bu vəziyyətlərdən erməni tarixinə nə yazılacaqdır? Həqiqət budur ki, bundan başqa yazdıqları hər söz batil və yalan olacaqdır. Xülasə, ağıldankəm erməni milləti qisas eşqinə düşüb dəli olduqlarına görə özlərini və islam əhlini yenidən hər cür çətinlik, bəla və müsibətlərə düşər edirlər. Hər tərəfdən müsəlman üzərinə hücum edib qan tökməyə başlayırlar. Elə bir fitnə törədirlər ki, evlər yenidən xaraba qalır, vər-dövlət talanır və canlılar öldürülüb yandırılır. Qisas eşqinə düşənlər öncəki şəhər hadisəsinin hesabını almaq üçün qəzəbli ol-

duqlarından baş verən vəziyyətlərin törədəcəyi fəsadları nəzərə almayıb nəticəni görməmişlər. İçərilərinə bilərəkdən dəvət olunmuş qəddar və pis niyyətli gənclərin yardımı ilə Avropaya bən-zər cənnət kimi Qarabağ əyalətini yanğın məkanına döndərərək tökdükləri nahaq qanlarla o yerləri lələzarlığa çevirmişlər. Görəsən, yetgin olmayan o gənclərin törətdikləri cinayətlərin nəticəsindən və tökülən qanların sahibi olan o dərdli anaların ürək-lərinin yarasına məlhəm adı ilə biriləri quru bir təəssüf hissi keçirirlərmi?! Yenə həmin yanğınlar, həmin fəci olaylar. Hər yer-də sərvət sahibləri olan Camharovlar, Adamovlar, Yüzbaşovlar, Mantaşovlar mövcuddur və hədə-qorxu silahı əllərində boş cib-lərini asan yolla qazanılmış pul kisələri ilə doldurub, gözəl yer-lərdə eyş-işrətlə məşğuldurlar. Belə durumlarda əgər ciddi bir səbəb olmuş olsa, qisas xətasını erməninin üzərindən götürüb islam ümmətinə bağlamaqda nə əngəl var? Haqq sözdən vaz keçmərik və ya demək ki, Qala davasından sonra ermənilər yenə də mövcud və müstəqil millət olduqlarını sübut etmək üçün qisas almağı lazım bilirlər. Bu da bir səhv, məgər Qala davasında islam əhlinin qalibiyyəti bütün erməni millətinin öz mövcud elmi, sənəti və var-dövləti ilə bir yerdə yer üzündən silinməsinə dəlalət edir? Və millətin ayaqda olmasına mötəqid olmaz? Bu iyrenc düşüncə ancaq erməni zəkasına məxsus ola bilər. Lakin o zamandan sonra və daha sonralar islam əhli yəqin

etdi ki, hər yerdə və hər zaman say çoxluğu və güclə hər formada islam milləti ermənilərə qalib gəlmək imkanına malikdir. İslam əhli nə qədər qeyri-həmrəy və sadələvh kimi tanınsa da, məkrli və hiyləgər millətə qalib gəlmək iqtidarındadır. Tam aydınlığı ilə ortada olan tarixi sənədə etiraz etmək sadəcə sadələvhlükdür. Erməni tayfasının çox az bir qismi sərvətmənd, bir qədəri ortabab və müasir texnikadan xəbərdar, müəyyən bir qismi isə hərbi fənlərə malikdir. Görəsən bunları sərvəti onlardan çox olan bir millətlə müharibəyə sövq edən nədir və bunları bərabər tutmaq mümkündürmü? Müharibə fənlərində zəif hamısı bacarıqlıdır və hər bir erməni qarşısında təxminən altmış nəfərdən çox müsəlman övladı vardır. Lakin bu fitva müftilərin¹ erməni milləti arasında elm və sənətə malik olduqlarını nəzərə aldıqlarından irəli gələ bilər ki, bu da yanlışdır. O səbəbdən ki, hər yüz ermənidən on və ya iyirmi nəfər fənd əhli kimi təsəvvür olunarsa, hər yüz müsəlmandan cəmi iki-beş nəfər fənd və təcrübə əhli tapılar. Tutaq ki, hər iki yüz müsəlmandan bir nəfər fənd əhli tapılsa belə, yenə azsaylı düşməne məğlub durumda bulunmazlar. Tayfalar arasında ümumi savaşı olmadığı təqdirdə yerinə müvafiq on nəfər fənd əhli erməniyə qarşı bir nəfər təcrübəli müsəlman millət hüzurunda bulunsun, yenə də düşməne

¹ Yüksək rütbəli ruhani

qalib gəlmələri təbiidir. Azın çoxluğa nə münasibəti. Bu yerdə Çin çoxluğu ilə elə yapon azlığını misal olaraq göstərmək olar. Belə olan halda islam əhli ilə düşmənçilik yersizdir. Erməni milləti mötəqid olduğu hiylə və fəndlər aləmindən insaf ilə bir dəqiqə vaz keçərsə, haqq və müərif sahibliyi, ömür təcrübəsi və bu kimi başqa məsələlər nəzərə alınarsa, onların nə haqqı var ki, islam əhli ilə bərabərlik iddiasında bulunsunlar. Bugünkü fənd mübahisəsiz əsas sayılsa da, hər iyirmi fənd sahibi erməni qarşısında bir nəfər fənd sahibi müsəlman tapılsa belə, o mübarizlik, hərbi hazırlıq və bu kimi başqa üstün cəhətlər fürsət verməz ki, zəif qorxaq, təbiətən tənbel, özündən müştəbeh və müstəbid, sayca az olan bir tayfa mərd və çoxsaylı böyük bir millətə qarşı düşmənçilik yolu tutsun. Təsədüfən müsəlman əhli bir yerdə məğlub olan surətdə də qarşı tərəfin qələbəsinin heç bir faydası yoxdur. İş sona yetən zaman kiçik erməni millətinin hamısının yer üzündən silinməsinə mötəbər islam əhlinin bir hökmü kifayət edər.

Ey məgəs ərseyi simorğ nə coulangəhe tost...¹

Əgər qisas hökmündə yalnız fənd əhlinin çoxluğuna ümid bağlanarsa, erməni səfehliyindən bəyid deyil ki, özlərini yapon əhli, islam əhlini isə rus milləti təsəvvür edərlər. Halbuki bu

¹ Ey milçək, Simorğun sahəsi sənin dolaşma yerin ola bilməz ...

bənzətmə yalnızdır. Yapon millətinin adət və tərbiyəsinin ermənidə olması mümkünsüzdür. İslam əhlinin də yaranış şəraiti və durumu rus millətinə bənzər deyildir. O iki millət arasında savaşa səbəb olan milli məqsəd və yerli şərait olmamışdır. O, siyasi məqsədlərdən doğan müharibə idi. O cür hadisələri nümunə götürüb müharibə kimi bir işə qol qoymaq cəsarətdən gələn bir iş deyil, bəlkə də, üsyandır. Keçək başqa hadisələrin şərhinə. Gələcəkdə baş verəsi olayların hökmünü həmin bu nəticə vasitəsilə bilmək mümkündür.

SÜLH SAZIŞINDAN SONRA ŞƏHƏRİN DURUMU

Sülh imzalandıqdan sonra baş verən hadisələrə lazımınca yer və zaman ayrılsa da, bir sıra məsələlərin şərhini müzakirə olunmamışdır. Bu səbəbdən bəzi əhəmiyyətli hadisələri qeyd etməyə başlayırıq. Oxucularımıza bəzi vacib vəqiələri anlatmaq məqsədilə qeyd olunan qisas məsələsinə aydınlıq gətirməyə çalışacağıq. Məsələ belədir ki, sülh müqaviləsindən narazı qalın kənd süvariləri Qaladan getdikdən sonra bir tərəfdən gözləri ilə gördükləri ürək dağından həddindən artıq kədərli və pərişan erməni camaatı qisas almaq eşqi ilə alışıb yanırsa, digər tərəf-

dən “millətsevər” və millətin öncülləri kimi görünən müsəlman adlı ağalar və bəylər bulaşlıq etəklərini qorumaq məqsədilə sülh imzalanan günün ertəsi və bir neçə gün sonra dolu furqonlarla yavaş-yavaş Qaladan köçməyə başlayırlar. Əskəran qalasını keçənədək geriye dönən atlılar sayəsində min təhlükə və qorxudan salamat ötüşüb hər kəs öz evinə yollanır. Qaladan belə eyni zamanda hərəkət edən əsil-nəcabətli iki nəfər topladıqlarından əlavə yenə təzə bir faydalı ad və rəsmiyyət ünvanı ilə kənara çıxırlar. Biri C. hərbi hakim tərəfindən təyin olunur ki, Xaçın çayından Ağdamadək gediş-gəliş yolunun qorunmasına nəzarət etsin (Bu iş kazak mühafizəçiləri ilə əlbir olub haram qazanc əldə etməyə gözəl bir vasitə olur). Biri də A. O da Xaçından Yevlaxa qədər olan yollardan gedib gələnlərin təhlükəsizliyinə nəzarət etmək üçün təyin olunur (bu ağa üçün rəsmi fürsət və bəhanə tapılır ki, bəzi qəsb olunmuş hərbi ləvazimatı kənara çəkib yaltaqlıq və ikiüzlülük etməklə qisas və düşmənçiliyin şiddətləndiyi bir zaman fitnəkarların başçısı Bahadırovu öz mühafizəsi altına alsın və digər bu kimi işlər öz məqamında qeyd və şərh ediləcəkdir). Beləliklə, müsəlman içərisindən “nəciqlər” və mülkədar adlananlar şəhərdən uzaqlaşdıqca şəhər ermənisi xaricdən gələn ermənilərlə daha artıq güclənir, qisas və savaş iradəsi daha da möhkəmlənir. Şəhər müsəlmanlarının isə əksinə, bu cür durumdan həyəcan və iztirabları şiddətlənir. Bu və-

ziyyət ümumi bir ruh düşkünlüyünə səbəb olur və ağıldankəm ermənilərdə belə bir təsəvvür yaradır ki, şəhərdə qalmaq təhlükəlidir. Mülk sahibi olan əyanlardan başqa bazar ətrafında ticarət edən şəhər əhlinin hamısı şəhərdən kənara çıxır. Həmin il sentyabr ayının sonuna qədər çox az saylı sərvətli və bir çox imkansız, yoxsuldan başqa kimsə şəhərdə qalmamışdır. Şəhərdə müsəlmanların azlığı erməni millətinin üsyan və nifaqının çoxluğuna səbəb olmuşdur. Bütün bunlardan sonra hadisələr günbəgün və saatbasaat əks istiqamətdə cərəyan edir və yeni vəziyyətlərin baş verməsi heç kimsəyə sirr qalmır. Buna səbəb hər şeydən çox hökumət əhlinin gördüyü tədbirlərin nöqsan və əhəmiyyətsizliyidir. Sülhdən beş gün sonra təntənə və təmtəraqa ordu və topxana müşayiəti ilə şəhərə daxil olan hökumət sülhü təmin etmək adı altında müsəlman millətindən aldığı təkliflərin heç birini layiqincə önəmsəmir. Müsəlmanlar sülhün bərqərar olması yolunda gözəl səylər göstərir və sülhlə bağlı təkliflər irəli sürürlər. Onlar qalib tərəf olsalar da, sülhün qorunması üçün hakim hüzurunda millət vəkilləri müzakirələr aparan zaman yenə də əhəmiyyətli və münasib şərtləri qeyd edən müsəlmanlar olur. Sülhün və anlaşmanın təmini üçün hələlik o şərtə riayət etmək lazım olduğu halda iş təcili əmələ keçir. Ancaq erməni milləti üçün gərəkli olan şərait mövcud idi. *Sülh müqaviləsinin bağlanması*, yəni müsəlmanın qətl və savaştan əl çək-

məsi, bununla da onların təşvişi azalıb əldə olan ləvazimatı dağılır. Özləri də sakitliklə qisas məsələsinə əhəmiyyət verirlər. Bu anlamda hökumət hüzurunda onların təkliflərinin həyata keçirilməsinə münasib şərait yaranır. Sülhün möhkəmlənməsi adı ilə müsəlmanların təklifləri aşağıdakılardan ibarətdir:

1. şəhər məktəbini və realni məktəbin iki şöbəsini erməni məhəllələrindən müsəlman ərazisinə köçürmək. Bu tədbir o səbəbdən gərəkdir ki, şiddətli ədavətdən və müharibədən sonra erməni millətinə inam tamamilə itmişdir. Ona görə də mümkün olmaz ki, müsəlman uşaqlarının iki vərəs məktəbə tərəf yol gedib erməni küçələrindən, xüsusilə yangından xaraba qalmış küçələrdən salamat qayıtmasına ümid ola. Lakin məktəb erməni uşaqlarının evinin içidir. Elə bu səbəbdən də müsəlman övladları müharibədən sonra təhsildən qalmasınlar və realni məktəbin böyük şöbələrini erməni məhəllələrində qoymaqla onların istəkləri nəzərə alınır. Zamanın tələbi ilə müsəlmanlar az istəklərlə qane olsalar da, buna əhəmiyyət verən olmadı;

2. bəzi dövlət idarələri poçt, teleqrafxana, xəzanə, notarius və s. ki hər zaman erməni məhəllələrində olmuşdur, indi zamanın tələbi ilə millətlər arasında orta bir xətdə yerləşdirilsin ki, hər iki tərəf eyni hüquqla ondan yararlanılsın. Çox danışıqlardan sonra bu idarələrdən ancaq poçt və teleqraf min minnətlə müvəqqəti olaraq müsəlman küçəsinə gətirilir. Digər ida-

rələrə dair isə yersiz üzrlər gətirərək müsəlman nümayəndəsini geri qaytarıb yeni fitnə törətmək üçün bəhanə yeri saxlayırlar. O məqsədlə ki, biçarə müsəlman daim Ermənistana ayaq döysün. Onu da qeyd edək ki, hökumət əhli daim xristianlığın təəssübkeşi olaraq onların tərəfini saxlayırdı. Tərəflər arasında dava düşdükdə hökumət əhlinə qarşı və ya dövlət mənafeyinə zidd müsəlman tərəfdən nə ötən zamanlar, nə də ki indi heç bir üsyan törədilməmiş və belə bir şiddətli ədavət zamanı hətta öz düşməni olan ermənilərin malına və canına da zərər yetirməmişlər. Müsəlman hövzəsində əsir hökmündə bulunan ermənilərin əmlakına və canına mükəmməl insaf göstərilib, əmlakını qarətdən, canlarını isə ölümdən hifz edib hökumət hüzurunda onları düşməyə qaytardıqları, pristavları, bəlkə başçı yerində oturanları erməni tayfası qətlə yetirib, xəzinə mallarını, küçələrdə çinovnikləri öldürüb əllərindən aldıkları halda, zəruri məqamda məhkəmələr, xəzinədarlar, müəllimlərin sözü ilə qeyd olunan idarələrin erməni məhəllələrində qalmasını təhlükəsiz hesab edib, müsəlman küçələrinə gəlməsinə hökumət razılıq vermir. Belə bir hökumətə müsəlmanın nə itaəti, nə də təmənnası ola bilər;

3. bu hadisədən sonra şəhər xarabalığa çevrilmiş, şəhər əhli hər cəhətdən xəsarət görmüş və fəlakət halında olmaqla bərabər, bütün sakinlər yoxsul və rəzil duruma düşmüşdür. Belə

bir xarabazarlıq səbəbindən şəhərin böyük xərclər tələb edən idarəsinə ehtiyac duyulmur, kütlə çəş-baş qalmışdır;

4. müsəlman məhəlləsində davaxananın bir şöbəsini açmaq. Bu iş qısa müddət ərzində nöqsanlı şəkildə həyata keçirilir;

5. erməni millətindən olan və bu halda hökm sürən nahaq qanlar tökən, bu savaşa bəis olan, hər yerdə qarət və qətl ilə tanınan fırqəni şəhərdən və erməni kəndlərindən uzaqlaşdırmaq. Bu sözə mütləq bir cavab olmadı;

6. bu halda fəsadı aradan qaldıraraq nizam-intizamı qorumaq üçün göndərilən piyada və süvari qoşun dəstələrində bulunan erməni əskərlərini və vəzifə sahiblərini bu dəstələrdən kənar edib özgə yerə göndərmək, buna da mütləq cavab alınmadı. Halbuki, müsəlman xəttində mühafizəçilər arasında olan erməni zabiti hər zaman fitnə törədib qalmaqla yaratmaqla məşğul idi;

7. Ermənistandan qarət olunan müsəlman dükənlərinin əşyalarını və ya maya dəyərini sahiblərinə qaytarmaq və mülkiyyəti ermənilərə məxsus dükən sahibləri ilə, ötən zamanlarda olduğu kimi, əlaqə saxlamaq və get-gəli davam etdirmək, lakin buna qəti cavab yoxdur;

8. müsəlman bazarlarında oturan erməni tacirlərinin dava məqamında dükənlərdə qalan nə qədər əmlakı var idisə, müsəlman milləti mühafizə edərək heç birinə toxunmadan bütün malları sahiblərinə qaytarmışlar. Bu səbəbdən əvvəlki münasibətləri

yenidən bərpa etmək məqsədilə bu erməni tacirlərini, ötən zamanlar olduğu kimi, yenə də müsəlman bazarlarında ticarət etməyə məcbur etmək. Bu təklifə nə hökumətdən xoş yanaşma, nə də ermənilərdən razılıq duyulmur;

9. erməni məhəllələrində bulunan müsəlman əyan-əşraflarına məxsus mülləklərin zamanı çatmış vergisini müvafiq dövlət qanununun əsasında ödəyib, müllək sahiblərinə yetirmək. Demək olar ki, bu da cavabsız qaldı. Çünki verilən əmrə əsasən, hər müllək sahibinin ərzi-hal məktubu yazmaq üzərinə düşər ki, bu da yerli məsulun hüzurunda müzakirə edilib razılıq verilsin. Bir halda ki, göydən hadisə yağıb yerdən bəla bitər, hansı müllək sahibi qəsd edər ki, gəlir xatirinə canından keçər. Mühafiz kazaklar vasitəsilə müzakirə ediləsi yerə getmək mümkünsə də, kazak və erməni ruhən və təbiətən həmrəydir. İçki və əyləncə məclisi onlarda hazır ikən erməni qardaşının şad-xürrəmliyinin müqabilində müsəlman mülləkdarının qanı nə böyük və qiymətli bir şeydir ki?! Həm də ki, belə bir məqamda kazak heç bir məsuliyyət daşımır. Dövr inqilab zamanı olduğu kimidir. Məsələn, iki nəfər soyköklü böyük xan nəvələrinin, ya keçmiş zamanda biçarə məzlum Süleyman xan kimi etibarlı şəxsin qanı səbəbindən dad etsin, kim ona hay verir? Üç il savaş zamanından keçsə də, indiyədək öz vergisini ödəməyə qadir olan mülləkdar azdır. Bundan əlavə, bəhanə axtaran və zalım erməni üçün çox az bəhanə yolu tapılar

ki, haqq borcunu vermək yolunda üzrlər gətirsin. Onların gətirdikləri bəhanələrin hamısı qəbul olunur. Xülasə, sonuncu;

10. hərbi hakim özü ilə Tiflisdən gətirdiyi rüzgarın şər və fəsadı, arsız Xaçapurov adlı şəxsi ki, gecə-gündüz hər yerdə hazır və örtülü mətləblər məhrəm idi, milləti mülahizə edərək öz yanından uzaqlaşdırmaqla bitərəf mövqedən çıxış etmək istər. Vəziyyətdən bixəbər hakim Tiflisdən o şəxsi özü ilə gətirməsi səbəbindən bu yerdə hökm sürən pis münasibəti hiss etsə də, o qədər iradəli deyil ki, belə xırda, lakin haqq sözə əncam etməklə fəsadı aradan qaldırsın.

Hakimin bu məqamda göstərdiyi himmət və təcrübədən anlamaq mümkün ki, altı səbəbdən törəyən hadisə və fəsadlara qarşı nə bacarıq göstərmək gerek? Heç bir aqıl insana qaranlıq qalmaz ki, müsəlmanın söylədiyi şərtlər sülhün möhkəmləndirilməsinə xidmət edən səmimi-qəlbədən irəli sürülən təkliflərdir. Lakin bədbəxtlikdən hakim tədbir görünməyə erməni məclisinin fitvası ilə hər yerdə fitnə odu alovlanır və elə bir durum yaranır ki, bir yox, bəlkə on taqayışvililərin tədbiri hadisə alovunu söndürə bilməz. Müsəlmanların söylədikləri mətləblərdəki kimi, onun quru və boş tədbirləri də faydalı görünməz. Necə ki cənab generalın gəlməsi məqamında bu mətləblər qeyd olunmuşdur. Bunlar aşağıdakılardan ibarətdir:

1. tərəflərin səngərlərini gəzib baxmaq;

2. öz nizam-intizamı ilə lazım olan yerlərdə pusqu və mühafizəçilər qoymaq;

3. təcili bildirişlə yol-yolacaqları açmaq;

4. şəhərə dəyən zərəri müəyyən etmək;

5. müsəlman millətini ermənilərə lazım olan əşyaları satmağa vadar etmək;

6. asayiş qorumağa riayət etmək;

7. furqonçuları və digər yolçuları hərəkətə gətirmək.

Əlavə: əgər bunlardan məqsəd gediş-gəliş yollarını azad etməkdirsə, yaxşı nəticə əldə edilməz, çünki bütün yol qoşun əhlinin ixtiyarında olduğundan özləri sərbəst şəkildə gedib gəlirlər. Lakin sadə camaata gəlincə, nə erməni Yevlaxdan Ağdama, nə də müsəlman Ağdamdan Qalaya tərəf qorxudan hərəkət etməyə imkan bulmaz. Müsəfiri kazakın qətlə yetirməsi, yaxud erməni ilə müsəlmanın bir-birini öldürməsi, yol boyunca bu cür hadisələrin baş verməsi labüddür. Lakin məzlum qanı xüsusunda cinayəti araşdırmaq nəhayətdə çətin bir məsələ kimi hiss edilir. Buna görə də bütün səfər əhli səfərlərini batil edib məəttəl qalır. Hər kəs gizləncə çöllük yolla gedərsə də can təhlükəsi onunla bərabər olar.

Xülasə, cənab hakimin gəlişi ilə eyni zamanda daxil olmuş Zaqaqaziya şeyxülislamı qazi evində məskən saldıqda ora bütün müsəlmanlar üçün müraciət və məsləhət yerinə çevrilir. Cənab hakim də onun hüzurunda müsəlmanlarla görüşür. Hər

iki əziz qonaq sülh və barışıq adı ilə tərəflər arasında şuralar, iclaslar, ziyafətlər təşkil etsələr də, bütün bu görülmən tədbirlər erməni üsyanına səbəb olur və təhlükəsizliklə qisas üçün gizləncə tədbir görməyə əlverişli şərait yaradır. Zəlil və sonsuz fəlakətə düçar olan erməni bu xoşniyyətli əməlin nəticəsində təhlükəsizlik və arxayınçılıq hiss etdikcə kin və ədavət odu anbaan rəhmsiz ürəklərində tüğyan edir. Üzdə sülh və barışıq adı ilə qəbul etdikləri tədbirlərdən arxada ədavət və fəsad üçün yeni hazırlıqlar görürlər və həmin bu təsəvvür öz təsdiqini Qarabağ əyalətində sülhdən sonra baş verən hadisələr zamanı tapmış olur. Şəhərin durumu anlaşılmaz olarkən kəndlərdə hadisələr şiddətlənir və həzrət hakimə bu xəbərlər çatdırıldıqda əhvalı qarışıq. Müsəlman milləti daha da pərişan və qəmgin olur. Həzrəti hakim kəndlərin asayiş üçün çıxış yolunu erməni başçılarından tələb edir. Onlar üzdə quru söz versələr də, batində fəsadın şiddətləndirilməsi ilə məşğul olurlar. Bu vəziyyətdən xeyirli nəticə hiss etmədiyində hakim şeyx həzrətləri ilə birlikdə məcbur olur ki, tərəflər arasında sülh sözünü qanuniləşdirmək niyyətilə Ağdam mərkəzinə təşrif aparsınlar. Kazak vasitəsilə hər iki tərəfdən Ağdama çoxsaylı şəxslər dəvət olunur. Lakin müsəlman çoxluq, erməni isə azlıq təşkil edir. Hər halda savaşa baş verməsi batil, sülhün qorunması lazımdır deyib, hər iki tərəfə müraciət etmək qərarına gəlinir.

Neşəstəndo, qoftəndo, bərxastənd.¹

Şeyx həzrətləri Tiflisə, cənab hakim isə Tərtərə yollanır. Kin-küdurətlə dolu ürəklər və qürurlu səfehlər öz əhvalında qalırlar. Hər halda, bunlar gözdağının göz qarşısında olmasına güclü təkan verir. Belə sülhün davamlı olmasına ümid etmək xam xəyal və yarımçıq düşüncədən başqa bir şey deyildir. Qaladan vəkalət ünvanı ilə Ağdama gələnlərdən biri də İvan Xublarov olur. Ağdama gəldikdən sonra öz meyxanasına baxıb şiddətli qəzəb və ədavətlə bütün müsəlmanlara cavab olaraq söyləyir: "mənim şərəbxanamın yanmasının zərəri yoxdur. Tezliklə elə bir zaman gələr ki, dağlarda yaşayan ermənilərin atları Kür çayından su içər". Bu söz o mətləbə işarədir ki, çöllərdə yaşayan bütün müsəlmanlar erməni qisasının nəticəsində məhv olub çöllər boş qaldıqda ermənilərin at və mal-qarasının dağlardan düzə enib, Kür çayından su içməsinə əngəl olan qalmayacaqdır. Erməni ədavətinin şiddətinə baxın ki, yüz minlərlə müsəlmanı məhv edib, geniş çöllərə malik olmaq xəyalı ilə təsəlli tapırlar. Görün ki, o zamanlar qətl və savaşı, ölüm və zərəri sonsuz görüb, acizlik və iltimasla, göz yaşı tökə-tökə əldə etdikləri amandan neçə gün keçmiş erməni düşüncəsində necə şiddətli qisas fikri tüğyan edir. Həmin bu və digər qisas hadisələrinə hazırlıqdan ermənilər özləri və bir qədər də müsəlmanlar üçün çoxlu bəla və faciələr törətmiş oldular.

¹ Oturdular, danışdılar, ayağa qalxdılar .

QİSAS ALMAQ MƏQSƏDİLƏ HƏYATA KEÇİRİLƏN MÜXTƏLİF HADİSƏLƏRİN FƏSADLARI

Qisas məqsədilə oktyabr ayına kimi baş verən hadisələr yerinə müvafiq zikr olundu. Oktyabrın ikisində Xaçın dərəsində ermənilərin törətdikləri nifaq və amansızlıqlar da vurğulandı. Daha sonra oktyabrın üçüncü günündən Qaladan Ağdama iş ünvanı ilə gələn dörd nəfər müsəlmanı Əskərandan aşağı Qılıçbağlar bağının altında Şuşa yolundan keçən böyük bir dərədə erməni quldurları pusqulardan çıxıb yaxalayaraq dərə yuxarı aparıb öldürürlər. Bu insanların itkin düşdükləri aşkarlandıqdan sonra hökumət və kazak dəstəsi həmin dərəyə enib, ölənlərdən qalan başmaq, corab, qan izləri, yandırılmış ətlər, sümüklər və dırnaqlar tapırlar. Lakin bunların müqabilində hökumətdən zalıma qarşı heç bir cinayət işi qaldırılıb, məzluma yardım göstərilmir. Şəhər ətrafında Xəlfəvilərdən odun, saman gətirənlər itkin düşdükdə hadisə yerindən soruq tutulan zaman altı nəfər silahlı erməni qulduru hökumət əlinə keçsə də, tezliklə azad edilir. Habelə eşidilir ki, erməni quldurları barıtxana keşikçisi olan əsgəri qayadan atıb tüfəngini əlindən almışlar. Əsgər diri qalıb hadisəni söyləsə də, erməni şərrinin qarşısının alınmasına dair heç bir tədbir görülməmişdir. Oktyabrın yeddisində Gülablı xarabalıqlarına yeni kəndlilər və digər ermənilər oranın tikinti

mallarını aparmağa və bağları qırmağa gəldikləri zaman öz xaraba qalmış yurdlarına və bağlarına baş çəkməyə gedən gülablılardan öldürdüklerine görə rəis kazak dəstəsi ilə Gülablıya gedib, həmin erməni quldurlarını orada tutsa da, Ağdama gələn kimi azad etmişdir. Bu vaxt zamanı qətlə yetirilmiş doqquz nəfərdən birinin cəsədi hadisə yerində tapılır. Oktyabrın iyirminə çartazlılar ətraf ermənilərlə birlikdə şəhərə yaxın qonşu müsəlman kəndi veysəllilərin üzərinə hücum edir. O kənd əhli iki tərəfdə yerləşdiyindən minlərlə erməni hər iki məhəlləyə hücum edib oranı yandıraraq ələ keçən əmlak və mal-qaranı qarət edirlər. Cəsur Veysəlli əhli mərdliklə savaşa da, sayısız düşmən həmlələrini dəf etmək iqtidarında bulunmur. Yalnız ailələrini və uşaqlarını təhlükədən qurtarmağa müvəffəq olurlar. Dörd nəfər ölmüş erməni cəsədi yerdə qalır. Erməni hücumundan xəbər tutub onun qarşısını almağa çalışan kazaklardan biri erməni əli ilə öldürülür. Bu hadisə səbəb olur ki, ətraf müsəlmanlardan Sos və Ağoqlan kəndlərinin üzərinə hücum edilir və bu zaman bəzi yerlər yandırılır və bir sıra qətlər və qarətlər törədilir. Sos əhvalatı Veysəlli hadisəsi kimi böyük bir iğtişaşa cavab olaraq baş versə də, erməni milləti bu işdən hərəkətə gəlib məbədlərinin təhqir edilməsi adı ilə hakimə gileylənib böyük iddialar irəli sürürlər. Qori əhlinin səsinə qulağı iti olan, müsəlman məzlumlarının qəlbinin naləsindən isə qafil olan hakim erməni-

lərin razılığı üçün yersiz olaraq Sos hücumunda günahkar bildikləri Hüseynağa Cavanşir və Sadıq bəy Məlikaslanovu “fitnəkar” kimi qələmə verərək oktyabrın iyirminə vilayətin tanınmış və nüfuzlu şəxslərindən olan bu iki nəfərin Cəbrayıldan Gəncə şəhərinə sürgün edilməsi əmrini verir. Onlar özləri təcili olaraq şəhərdən uzaqlaşır. Veysəlli hadisəsinə görə hakim özü Çartaza getmək iqtidarında olsa da, Çartaz əhli onu qarşılamaqdan imtina edir. Amma onunla bərabər olan Şaşa bəy Mirzəyev mənzil tədarükü görür, gecə qalıb, səhər açılarkən bəzi quldurları yüngülcə cəzalandırırsa da, Çartaz əhlinin törətdiyi qətl-qarətlərə qarşı layiqincə tədbir görməyib oradan uzaqlaşır. Bu hadisələrdən öncə mərhum Böyükxanın iki övladı Qala davasından sonra qarışıqlığı duyduqları səbəbindən ərzaq ehtiyatı və digər mallarını iki furqona doldurub, Yemişcə kəndindən müsəlmanlar tərəfə hərəkət edən zaman zalım kəndxurdular əsir alıb, furqonlarla Kəndxurda gətirir, min əzab və işgəncə ilə öldürürlər. Odur ki, bu dairədə olan ermənilər Veysəlli hücumuna və digər təsirlərə yırtıcı canavar kimi həssasdırlar. Bu cür amansızcasına törədilən fitnə-fəsadların qarşısında işğalçı və cinayətkarlardan layiqincə hesab istənilmir. Həzrət Taqayışvili və ya Rusiya hökumətində Qarabağ hadisələrində günahkar bulunanlar aşkarlandıqdan sonra da cəzasız qalmaları bütün xalqın əhvalına olduqca pis təsir göstərir. Beləliklə, xalq

inanır ki, “Əfsar qosəstənd o xəran vel kərdənd”.¹ Daha bundan sonra edilən cinayətlərə heç bir cəza tədbiri görülmür. Odur ki, Qarabağda törədilən cinayətlər uzun müddət davam edir. Bir çoxları xəta etməyə cəsarət tapırlar.

Axmaqların israrı ilə hökm sürməyə başlayan, müstəqil olaraq əmr verən xan və ya nə bilim nə... olmağa özünü haqlı bilir. Öncəki Qarabağ hadisəsindən sonra dəlil yoxdur ki, bütün Ermənistan özünü qisas almağa haqlı bilib, ürəyi istədiyi kimi zalımcasına üsyan edərək müharibələr yolunda milyonlar tökmüş, hədsiz sayda can itkisinə və ev-eşiyin dağılmasına bais olmuşdur. Tiflis komitəsinin rəisləri bu mənanı, yəni “üsyancıların təcili olaraq cəzalandırılması” ifadəsini şifahi, habelə qəzetlərdə təkrarən israrla söylədilər ki, tərəflərin asayışı üçün cinayətkarlar cəzalandırılsa xalqın ümumi əfkarına xüsusi təsir göstərər, onları xəta yolundan çəkindirər. Ancaq açıq-aşkar xətalara gördükdə hökumət “görmədim” deməyi üstün tutur. Yoxsa nə erməni Maşuriyan, Livan və İruniqlər, nə də müsəlman C. hakimə gizli deyildi. Hökumətin bu işlərə belə yanaşması səbəb olur ki, hər kəs öz bildiyi kimi edir. Qarabağda artmaqda olan hərc-mərclik çoxalıb digər bölgələrə də sirayət edir.

¹ Noxtalarını qırıb, eşşəkləri qaçırdılar.

GƏNCƏ HADİSƏSİ

Erməni quldurlarının Ermənistanda bir neçə müsəlmanı qətlə yetirməsi Gəncə savaşına səbəb olur. Hər iki tərəfə dünyalarca mal-dövlət və can xəsarəti yetir. Qəfil başlanan bu müharibədə müsəlman məhəllələrində və bazarlarında olan ermənilər, o cümlədən, əksinə, Ermənistan küçələrində bulunan müsəlmanlar bütünlüklə öldürülür. Hər iki tərəfdən ev-eşiklər yandırılır və olub-qalan qarət edilir. Ermənistan tərəfdə yerləşən min evdən ibarət Molla Cəlilli məhəlləsinin malikanələri tamamilən yandırılmış və nə qədər mal-qara, ev əşyası varsa, hamısı yağmalanmışdır. Sülhdən sonra aranın sakitləşdiyini güman edib öz evlərindən soraq tutmaq məqsədilə Molla Cəlilliyə gedən biçarə hacı Molla Nəcəf Axund yeddi nəfər qonşusu ilə birlikdə erməni quldurları ilə üz-üzə gəlib, bəla toruna düşərək qəddarcasına və namərdcəsinə zalımlar əlində qətlə yetirilib, iz-tozları belə itirilir. Qəfil dava düşərkən Molla Cəlillidə ərsiz qalmış qadınlar himmət göstərər, uşaqlarının əlindən tutaraq, mərdliklə hamı namus əhlini fəlakət meydanından çıxarır. Gəncə çayı aşağı çöllərə daşdığından özlərini təhlükəsiz müsəlman küçələrinə yetirirlər. Bütün ev-eşikləri və içərisindəki bütün əşyalar düşmənlə əlinə keçir. Çöl əhli köməyə gəlsə də, qayda üzrə düşmənlə üzərinə hücum etməyə müsəlman tərəfdən heç bir tədbir görülmədiyin-

dən intizamsız şəkildə erməni üzərinə hücum etsələr də yenə qayıdıb erməni dükanı adı ilə müsəlman evlərinə zərər yetirirlər. Belə düşüncəsiz hərəkətə səbəb müsəlman şəhər əhlinin xüsusilə qarətlə məşğul olub düşmən üzərinə hücumdan vaz keçmələri olmuşdur. Əks təqdirdə mövcud güc və şəraitə müvafiq bir gün vaxt verilsəydi, Gəncə ermənilərini yer üzündən silmək imkanı bulunardı. Qarabağ savaşının yekunundan sonra:

BAKININ İKİNCİ HADİSƏSİ

Bakıda ikinci hadisə baş verir. Yüz milyonlarla neft karxanaları və digər müəssisələrə zərər dəyib minlərlə insan qətlə yetirilir ki, bunların şərhı üçün əlavə bir kitab gərəkdir. Habelə:

TİFLİS HADİSƏSİ

Neçə yüz insan ölümü və əmlakın qarəti ilə nəticələnən Tiflis savaşına səbəb orada Xarxapot tərəfindən erməni əli ilə müsəlmana tərəf açılan tüfəng gülləsi olmuşdur. Şəhər müsəlmanları aslan kimi savaşırdılar. Halbuki Tiflisdə müsəlmanlar sayca dəryada damla kimidirlər. Tanrının nəzəri onların üzə-

rində olduğundan hücum əhli təşvişə düşür. Gizli keçidlər vasitəsilə islam mücahidlərinin erməni məntəqəsinə gizlicə daxil olması düşməni vəlvələyə salır. Bu zaman neçə yüz müsəlman atlısı xaricdən, Borçalı camaatından yardım üçün Tiflisə daxil olur. Hələ bunlar qətl və müharibəyə əl atmamış davanın üçüncü günü Tiflisin gürcü qeyrətliləri öz həmvətənləri olan müsəlmanları sayca az təsəvvür etdiklərinə görə erməni həmlələrini ədalətsizlik hesab edirlər. Məzluma yardım və ya tərəfləri sakitləşdirmək adı ilə yüz nəfərədək gənc hökumətə müraciət edib, silahla savaş meydanına tərəf hərəkət edir. Müsəlmanlara ürək-dirək verib yardım təklif etməklə tərəfləri sülhə çağırırlar. Hər iki tərəf bu vəziyyəti gördükdə sakitləşməyə meyl edir. Hökumət nümayəndələri də məsələyə müdaxilə etdiyindən tərəflər arasında sülh yaranır və gələn müsəlman atlılarını geri qaytarırlar. Atlıların gəlişi belə bir fayda verir ki, Ermənistanda qorxu və böyük bir təşvişin yarandığı müşahidə olunur. Odur ki, gürcü tayfasının müsəlman əhlinə ürək-dirək verdiklərini görüb, ermənilər müharibəni tərək etməyi məqsədə müvafiq bilirlər.

QAZAX HADİSƏSİ

Qazax mahalında baş verən hadisələr təəssüf doğurur. Elə ki Gəncə savaşı ortaya çıxdı, onun fitnə-fəsadı Qazağa da sira-yət etdi. Müsəlmanlar hər yerdə erməni hücumunun qarşısını almaq iqtidarında olsalar da, bir çox yerlərdə zərər çəkirlər. Bir çox insanların ev-eşiklərini ermənilər yandıraraq özlərini qətlə yetirirlər. Tayfalar arasında belə bir xoşagəlməz nəticəyə səbəb üsyançıları cəzalandırmaq üçün Qazağa göndərilən cəza qoşunu və yerli hakim olmuşdur. Müsəlmanlar sakit olduqları halda, ermənilər hər tərəfdən hücum edərkən müdafiə məcburiyyətində qalsalar da, hakim və cəza qoşununun müsəlman tərəfində oturması səbəbindən ilk öncə müsəlmanları işğalçı kimi qələmə verib onlara qarşı hər cür cəza tədbiri görürlər. Erməni faşistlərinə qarşı isə heç bir tədbir görülmür. Halbuki, o yerlərdə ki müharibə baş verir, bütün məntəqə, Ermənistan karvansarasından başlamış Dilicana kimi olan ərazilər, habelə hökumət qərargahına yaxın yerdə sakin olan müsəlmanlara böyük qüvvə ilə hücum edilərkən yerli müsəlmanların müdafiə imkanları olmasına rəğmən, buna əl atmaları xəta hesab olunur. Xülasə, buna görə müsəlmanlar çəş-baş qalır və bir çox mövqelərdən düşmən bunlara güc gəlir. Bununla belə, ermənilər zatlarında olan qorxaqlıq səbəbindən hər zaman müsəlmanlardan qorxub çəkinirlər.

Ümummüsəlmanlar, yeni sünni və şiyə məzhəbli əhali ermənilərə qarşı müdafiədə birgə və müttəfiq olduqlarından mənfur hiyləgərlər ortaya belə bir söz atırlar ki, sünnilərlə düşmənçilik istəmirik. Biz şiyə məzhəblilərlə müharibə etmək məcburiyyətdəyik. Sünnilərin bu işə müdaxilə etməməsi gərək. Bu söz sünnilər tərəfindən belə cavablandırılır: biz hər ikimiz Qurana və şəriətə inandığımızı görə bütün dünyəvi və axirət üçün olan təkliflərimiz birdir. Belə cahil və uşaq sözlərinə yer yoxdur.

Bu hiylə baş tutmadığı təqdirdə Qazax mahalındakı müsəlmanların üzərinə hücumlar olunur. Müsəlmanlar ciddiyyətlə özlərini müdafiə edib çox zaman düşməni həmlələr etməkdən belə çəkinmirlər. Hökumət tərəfindən işgəncələr və can-mal xəsarəti görməsələr də, məğlubiyətlə barışmırlar.

AĞDAŞ

Ağdaş mahalında ermənilərin az olması səbəbindən müsəlmanlar bir neçə kəndə hücum etməklə kifayətlənib insafı əldən vermirlər. Necə ki, Nuxada və ermənilərin az olduğu digər yerlərdə müsəlmanlar öz şücaətini göstərirlər. Bunun əksinə olaraq ermənilərin çox olduğu ərazilərdə mənfur qonşuların insafsızlıq və namərdliyi yazılanlardan məlumdur və hər birinə öz məqa-

mında toxunulmuşdur. Hadisələr başlayan zaman hər yerdə sülhü qorumaq və sazişi davam etdirmək məqsədilə lazımi tədbirlər görülmüş, işğalçı və cinayətkarlardan hesab istənilib onlara layiqincə cəza verilsəydi, belə faciələr qətiyyən baş verməzdi. Bu tədbirlər xüsusilə hökumətin vəzifəsi olduğundan bunlara laqeyd yanaşıldığı təqdirdə belə nəticə çıxarılır ki, bu növ cinayətlər və xətalər qarşısında cəza və məsuliyyətə cəlb olunmaq ölçüsü götürülmür. Beləliklə, ümumxalq öz xəyalında azad və getdiyi yolda sərbəstdir, istər xəta yolu getsin, istərsə də düz yol .

Bu hadisədən əldə olunan nəticə fitnə odunun Qafqazın hər yerinə sirayət etməsinə səbəb olur. Bundan isə yalnız erməni faydalanır. Belə ki, erməni sayca çox olan ərazilərdə müsəlmanlar üzərinə hücum edir, sayları az olan yerlərdə isə müsəlmanlar onlarla mürüvvət və mərdliklə davranıb asayiş qoruyurlar. Yuxarıda qeyd olunduğu kimi, Nuxa, Ağdaş, Goyçay, Şirvan, Quba, Dərbənd, Bakı ətrafı, Lənkəran və bütün Dağıstan, Batum və s... kimi müsəlmamn az, ermənin isə çox olduğu yerlərdə, o cümlədən, Şuşa qalası, Gəncə ətrafı, Qazax ətrafı, Tiflis, İrəvanda ermənilər insaf və mürüvvətdən uzaq olaraq davaya başlayıb müsəlmanlar üzərinə hücum və təcavüz edirlər, lakin qələbə qazanmağa müvəffəq olurlar. Belə bir ümumi həyəcan qarşısında hökumətin bitərəf qalmasının bir səbəbi də ondan ibarətdir ki, bu hadisələrə əhəmiyyət verməmək siyasi baxımdan günün tələbinə

görə gərək idi. Necə ki, sonralar aydın oldu ki, daxildə olan qarışıqlığın və qaranlıq hadisələrin baş verməsindən erməni tayfası xəbərdar imiş. O da bəlli oldu ki, onlar gizli işlərə yaxın imişlər və özləri də iyrənc tədbirlərin iştirakçıları sırasında imişlər. Beləliklə, ermənilərin öz xətalarında cəzasız qalmalarına və hökumətin baş verən xəta və üsyana qarşı ölçü götürməməsinə məlum olmayan səbəblər var imiş ki, müsəlmanlar onlardan xəbərdar deyildilər. Xülasə, bizim düşündüyümüzdə görə, erməni həyəcanının fasid və batil olmağının sübuta və şərhə ehtiyacı yoxdur. Hökumətə qalarsa, ədalətli siyasət hər bir xətanın cəzasıdır. İnsan övladına vacib olan ağıldır. Yoxsa insan xisləti xarici təsirə və təbiət hökmünə görə çox tez pis və xoşagəlməz əməllərə sahib ola bilər. Oxucularımıza məsələni aydınlaşdırmaq üçün bu mətləbi qeyd etməyə məcbur olduqsa da, indi keçək gündəlik hadisələrin şərhinə.

Noyabr ayının ikinci günündə öz yerlərindən didərgin düşən Zəngəzur, Mahbəylisi əhli payızın şiddətli sazağı yetdikdə Zəngəzur məntəqələrində qalmağa imkan bulmayıb ac və üryan övrət-uşaqla bir yerə yığılıb köç edərkən Xocalı poçtunda duran kazaklar qarşısından keçdikləri zaman yolun alt və üstündə pusquda duran ermənilər köçə tərəf atəş açırlar. Kazaklarla söhbət edən quldurların başçısı *naxçıvanlı* Hatəm bəy Pirimov açılan atəşin köç tərəfindən guya kazaklara tuşlandığını söyləyir. Bu

sözdən sonra kazaklar heç nə söyləmədən köç əhlinə hücum edib onları gülləbəran edirlər. Zavallılardan biri ölür, dördü isə yaralanır. Məzlumların naləsi göylərə ucaldıqda onların günahsız olduqları kazaklara məlum olur. Bu işdən peşman olsalar da, heç bir fayda vermir. Bu günahsızların naləsi təsirsiz ötüşür. Bir neçə gün sonra Haqq tərəfindən Hatəm bəyə ədalətli cəza verilir. Onun həmkəndliləri öz içərilərində, Daşnaksütyun firqəsinin daxilində xəyata görə Hatəm bəyin qətlinə fərman verirlər. Bir neçə məmur Hatəm bəyi dəyirmanında tapıb qətlə yetirir. Hatəm bəyin Şəmir adlı qardaşı bu hadisədən sonra ermənilərdən üz döndərüb müsəlmanlara tərəf keçir. Odur ki, öz mal-qarasını və digər bir çox əmlakını toplayıb gecə ikən Muğanlı camaatının içinə, məşhur Kərbəlayı Kazımın evinə mühacirət edir. Bir neçə müddətdən sonra övrətini də erməni kəndindən çıxarıb öz yanına apararaq müsəlmanlarla münasibət qurur. Bundan bir qədər sonra isə Xankəndində yaşayan bacısının iki yetgin qızını gətirib Qarqar Muğanlısında və Şeyxbabalıda şəriətə müvafiq kəbinlə iki müsəlmana ərə verir. Noyabrın iyirmisində Xanabad Qılıçbağ ermənilərindən iki nəfər Xan bağına öküz apararı Seyidli əhlini Əskərana çatınca Əyridərədə yaxalayıb arabaları ilə birlikdə aparırlar. Bəllidir ki, o məzumları necə zalımcasına qətlə yetirirlər. Sülh şəraiti hökm sürürkən erməni tayfasının belə iyrenc hərəkətləri yeni-yeni müxtəlif və ciddi fəsadların törəməsinə səbəb

olur. Xanabad ermənilərinin qeyd olunan sonuncu xətalrı hər tərəfin bəla meydanına çevrilməsinə və hər yerdə müsibət küləyinin əsməsinə gətirib çıxarır. Hər yerdən yetən cənazə, ermənilərin hücum və işğalı müsəlmanları olduqca məyus edir. Hökumət isə bu xətalrı qarşısını almaq üçün heç bir tədbir həyata keçirmir. Bəs nə etmək? Belə fəsadlara qarşı zamanın hökmü ilə müsəlman ümmətinin yenə cəm şəklində qətl və müharibəyə əl atmasını gərək? Nədir bunun yaxşılığı, nədir bunun aqibəti? Bu cür düşüncələrlə bütün müsəlmanlar var-gəl edərək Ağdam dairəsində itkin düşən seyidlilərin halından çox mütəəssir olub gərgin bir hala düşürlər. Belə hadisələrin təkrarlanmasının qarşısını almağa çarə tapmaq üçün çox fikirlər söylənilsə də, sadə kənd əhli əməlli-başlı və ciddi bir tədbir görmək qənaətinə gəlməyərək, ancaq hər an qisas almaq istəyi ilə vurnuxur.

CİDDİ HADİSƏLƏR ÜÇÜN YENİ ŞƏRAİT

Bu anadək təsvir etdiyimiz hadisələrin mənzərəsindən oxucuya aydın olur ki, şəhər və kənd əhlindən ibarət müsəlmanlar necə gərgin bir duruma düşmüşlər. Nə ermənilərin törətdikləri fəsadları dayandırmaq üçün ciddi bir çarə, nə də artan fəsadlar səbəbindən rahatlıq mümkündür. Yenidən hər bir yerdən savaşa

başlamaq nə demək? Millətin bu cür çaşqınlığı və içində bulunduğu qarışıqlıq fitnə və fəsad meydanının oyunçularına xoşbəxtlik qapısını açıb, onlara xalqın avamlıq və cahilliyindən istifadə etməyə tam şərait yaradır. Xalq ümumən azğınlaşmış ermənilərin törətdikləri nifaq qarşısında düşmənçilik etməkdən başqa bir çare bulmur. İndi nə etmək? Çıxış yolunu və məsləhətli tədbiri kimdən soruşmaq gərək?

Xalq dəstələrə bölünüb ötən zamanlar olduğu kimi, hər kəs bir nəfərə başçı kimi itaət etmək istəsə də, millətin əyan-əşraf və öncülləri hesab olunan kəslər hər biri öz yerində məşğul ikən, təəssüf ki, idarəçilik püşkü daim başqalarının zərərindən öz şəxsi mənafeləri üçün yararlanan şəxslərin payına düşür. Bu şəxs avam xalqla münasibətdə özünü mülayim göstərməkdə bacarıqlı bir ustad, riyakarlıq və hiyləgərlikdə isə daha peşəkar kargüzar idi. Elə ki avam camaatın məqsədindən xəbərdar olur, həmin andaca ictimai heyət təşkil edir. Ağdam mərkəzində məscidlər inşa edilir, andlar içilir, ta ki, həzrət Pənahi öz rəyasətliyinə başlaya. Tanrıya pənah o gündən ki, beyəti batilənin əsası qoyula. Həzrəti Pənahinin hücum və həmlələr ünvan ilə verdiyi göstərişlərin şəri qarşısında tək olan Allaha yalvarmaq gərək. Dad-aman o saatdan ki, islam əhlinin bədbəxtlik və fəlakətinin əsası qoyula və müsəlmanların səadəti o gündən pozular. Burada uzun şərhərdən vaz keçirik. İyirmi altı noyabra kimi köhnə Qarabağ məntəqəsində erməni

tərəfindən baş verən sərəsər hücum və qırğın islam əhlini o həddə tənqə gətirir ki, daha hər bir kəsin səbr kasası dolur. Ermənilərin həyasızlığı müsəlmanların heysiyyətinə toxunur və onların iffət pərdəsini yırtır.

Lütfi haq ba to modaraha konəd

çonke az həd bogzəri rosva konəd¹

Bu günə kimi islam əhlinin öz ləyaqət və əzəmətinə müvafiq erməni təcavüzlərinə cavab verməsinə rəğmən, mənfur ermənilər indi bütün yerlərdə açıq-aşkar, dəstə-dəstə müsəlmanları ovlayıb olmanın əzab-əziyyət və işgəncə ilə qətlə yetirirlər. Zəif qonşu kəndinə böyük bir qüvvə ilə hücum edirlər. Qarşı tərəfdən cavab görməyincə öz etdiklərindən peşman olub insaf yoluna qayıtmaq əvəzinə, günü-gündən pis əməllərini daha da artırır. Məhz bu əməllər çöl camaatını cəm olmağa və beyəti batiləni tədbirlər görməyə vadar etmişdir. Müəllifin bu rəyasətə önəm verməsinin başlıca səbəbi isə yalnız bu rəyasətin şərhini, ondan qaynaqlanan xeyir və şərləri söyləməkdir. Bu rəyasət elə bir rəyasətdir ki, yaxşılıqları öz yerində, şərlərinə daha yaxşı demək təklifdir. Firəngistan ifadəsi ilə desək, bu rəyasət diktator anlamındadır ki, onun yürütdüyü siyasətdə və hökmlərində "pis, yoxsa yaxşıdır" deyərək sual etmək düzgün olmaz. Ona görə Həzrəti Pənahi bu əhəmiyyətli

¹ Tanrının lütfkarlığı sənə dərindən dərman edər, ancaq həddini çox aşsan sənə rüsvay edər.

məsələdə meydanın özündən yuxarı olanlar tərəfindən boşaldığını görərəkən siyasət yürütməkdə əcələ göstərərək iyirmi altı noyabr səhər açılmamış Xuramurd kəndinin üzərinə hücum etmək əmrini verir. Düşmən tələsik durub dağlara və çöllərə qaçır, "bacarıqlı igidlər" kəndə girib evləri yandırirlar. Alovlu ildırım və iti qılınc kimi yetəni yandırır, ötəni kəsirlər. Kəndin içində qiyamət vəlvələsi qopur. Mühafizəçi kazak səlahiyyətliləri, Şuşa hakiminin müavini knyaz V ilə yüz kazakın müşayiətilə qovğanı yatırmaq məqsədilə Həzrət Pənahi və bir neçə nəfər etibarlı şəxs ilə hadisə yerinə gedirlər. Hadisənin baş verməsindən məyus olan və təşvişə düşən kazaklar yol boyu etibarlı həzrətləri böyük təhqirlərə məruz qoyurlar. Kazaklar hadisə yerinə yetişincə ara sakitləşir. Bu davada on nəfərdən çox erməni və dörd müsəlman öldürülür. Ermənilərin uca imarətləri yandırılır, çox sayda əmlak talan edilir. Ancaq erməni qüvvələrinin bütünlüklə məğlub edilib əzilməsi ilə nəticələnən bu vəziyyətdə ən əhəmiyyətli o idi ki, düşmən qüvvələrinə bu nöqtədən hücum etmək mümkünsüz idi. Çünki məkan etibarilə iqamətgahları çox müşkül olduğundan onlara mükəmməl zərbə vurmaq, savaşı planı hazırlamaq üçün çox düşünmək gərək idi. Və yaxud belə gərəkli məsələni həyata keçirmək üçün düşünmədən asanlıqla göstəriş vermək əvəzinə, hücum başqa münasib bir yerdən həyata keçirilməli idi.

Odur ki, bu hadisədən sonra yatmış fitnəkarlar baş qaldırır, bu gündən düşmən müsəlmanlara böyük xəsarətlər yetirmək üçün inadla yeni planlar və hiylələr ortaya qoyurlar.

Bu təcavüz Əskəran qalasının bağlanması ilk və əsas səbəb olur. Ondan sonra üz verən fəvqəladə hadisələrdən hər birinə məqamında işarə olunacaqdır. Hələlik isə məsələyə aydınlıq gətirmək məqsədilə hücumun nə üçün məhz bu nöqtədən edilməsini araşdıraraq:

1. millətlər arasında bu dərəcədə tüğyan edən nifaqa görə düşməne qulaqburması vermək niyyətində bulunurkən bu mövqedə Xuramurd üzərinə hücum hər vəchlə faydasız və mənasız görünür. Çünki Əskəranda aşağı müsəlman tərəfə baxan erməni kəndlərinin sonuncusu Xuramurddur. Həzrət Pənahinin ən axırdan başlayaraq erməni yurdlarını məhv edə-edə gedib Əskərana çıxmaq fikrində bulunması ağlabatan deyildir. Dünyada baş verən müharibələrin heç biri bu sayaq törədilməmişdir. Əgər Xuramurd birdən-birə zavala uğrarsa, Daşbaşı, Xanabad, Qılıçbağ müsəlman qarşısında qalar və onların da arxası çoxsaylı erməni şinlikləri ilə bağlıdır. Xuramurd zavala uğrarsa, güclü düşmən onun yerini doldurmaq imkanına malik olar. Necə imkan verər ki, müsəlman tədricən böyük şinlikləri məhv etsin. Halbuki bu cür hücumlarla əsasən öz qüvvəsinə arxalanaraq Xuramurd tez zavala uğramaz. Bu isə belə hücum tədbirinin qüsurlu olduğuna dəlalət edir. Əgər

bu işdən məqsəd azacıq qulaqburması verməkdirsə, yenə də, bu, çox mənasızdır. Çünkü hər bir hadisənin baş verməsindən çox xə-talar törəyir. Elə bu hadisənin özündə olduğu kimi. Beləliklə, bu şəkildə hərəkətin tədbirsizcəsinə çılğınlığın nəticəsi olaraq ortaya çıxdığı bəlli olur. Hər məsələnin hər iki tərəfi batil olduqda dü-şünülür ki, özəlliklə o nöqtənin özünə ya sahibinə nisbət tədbirli-lər tərəfindən pis qərəz var imiş. Heyf ki, milli məqsəd oyuncaq kimi şəxsi qərəzlərə bürünüb biçərə millətə bədbəxt nəticələr gə-tirir. Aman müsəlman, dad müsəlman!

2. Hökumət indiyədək baş verən saysız-hesabsız erməni tə-cavüzlərinə qarşı, Xuramurd hadisəsində olduğu kimi, belə sürətli və güclü tədbirlər görməz.

Beləliklə, hökumət əhlinin artıq erməni tayfası ilə əlbir ol-duğu, müsəlmanlara qarşı insafsız və mürvətsizcəsinə davranması-nın şərhə ehtiyacı yoxdur. İndiyə qədər baş vermiş hadisələrin hər birində qeyd olunduğu kimi.

XURAMURD HADİSƏLƏRİNİN NƏTİCƏLƏRİ

Hücum gününün ertəsi cənab knyaz müavin V. təftiş məq-sədilə döyüş yerinə gedib ermənilərlə görüşür və onlara həmrəy olaraq qəribə vədlərlə təsəlli verir. Qayıdarkən həzrəti rəis ilə görüşüb tərəflər arasında sülhə nail olmaq niyyətində bulun-

duğunu söyləməklə həzrəti şövqə gətirib aldatmağa müvəffəq olur. Üzdə bu növ müqavilə üçün, batində isə çirkin və qərəzli niyyət ilə cənab müavin bir gün Xuramurda, bir gün Xanabada, o biri gün isə Pircamala gedib ermənilərlə müttəfiq olaraq on-lara öz sədaqətini bildirir. Hər dəfə qayıtdıqda isə həzrət Pənahi bir çox yalan vəd və saxta xəbər ilə aldadır. Hələ tərəflər ara-sında sülh üçün heç bir nəzərəçarpan və dəyərli iş ortaya qoy-mamış Qalaya gedəsi olan furqonların yardım sərəncamını xa-hiş edir. Həzrəti vala Pənahinin hər zaman təkbaşına hökm ver-məyə və özünü müstəqil göstərməyə xüsusi marağı olduğundan özünəməxsus məğrurluq və müstəbidliklə cənab müavinə söz verir. Furqon məsələsinin şərhə belədir ki, neçə vaxtdan bəri yolları təhlükəli olduğundan çox sayda yüklü furqon ətrafdan Ağdama daxil olub orada gediş-gəliş yollarının təhlükəsiz hala gəlməsini gözləyir. Aydındır ki, yükdaşıyan və nəqliyyat əh-linin çoxu ailəli və Malıbəyli camatından olduğuna görə, tezlik-lə hərəkət edib öz ev-əşiklərinə yetişmək niyyətindədirlər. Apardıqları yük isə ticarət mallarından və islam əhlinə ərzaq-dan ibarətdir. Ancaq çox təhlükəli zaman olduğundan sağ-sala-mat hərəkət etməyə zəmanət vermək mümkünsüzdür. Düzgün tədbir görməmiş və müəyyən müddət erməni ədavətinin şiddəti azalmayınca tələsik qərar verməklə müsəlmanların can və mal-larının hədəf getməsinə razılıq vermək doğru olmaz. İndi bütün Qarabağ ərazisində millətlər arasındakı ədavəti nəzərə aldıqda və üç gün öncə Xuramurda baş verən qanlı təcavüzü göz önünə gətirdikdə ki, hələ ölənlərin qanlarının axması və yan-ğınların alovunun cövləni düşmən gözünün qarşısındadır, hansı erməni sülhə razı olar? Turalım, razı oldular, yalnız Xuramurd

ya qonşuların bütün Ermənistandan vəkalət haqqı tapdığı bəlli olmadığı və digər sülh nişanələri erməni tərəfdən görünmədiyi halda, yalnız vicdansız müavinin təşviqi ilə mülahizəsiz və tədbirsizcəsinə günahsız furqonçulara yola çıxmaq adı ilə əmr verib kor-koranə zalım müavinin ermənilərin furqonlara zərər yetirməyəcəkləri, o cümlədən onların şəhərə sağ-salamat daxil olacaqları kimi riyakar sözlərinə inanmaq, görəsən, insafdan, ağıldan və müsəlmançılıqdandırmı?

Sülh bir sözdür, furqonların yola salınması başqa bir söz. Sülh üçün heç bir müqəddimə mövcud olmadan furqonların göndərilməsinə necə razılıq vermək olar? Əgər sülh yoxdursa, demək, güclü ədavət mövcuddur. Bəs ədavət və düşmənçilik zamanı nə haqla furqonları göndərmək olar? Üç gün öncə tökülən qanların izi getməmiş və düşmən qisas məqamını gözləməkdədir. Keçid yolu isə erməni məntəqəsidir ki, elə bu da həmin yolun təhlükəli olmasına sübutdur. İki nəfər seyidli və dörd nəfər qalalı yoxa çıxmışdır. Belə bir halətdə hansı vicdanla karvanı yola salmaq olar? Xüsusilə, karvanı göndərməkdə əsas məqsəd nədir? Əgər bu furqonçuların xahişdirsə, buna təhlükə maneədir və əgər müavinin israrındırsa, buna itaət etmək nəyə görə? Əgər sülh müjdəsidirsə, quru sözə nə üçün əməl etməli?

Beləliklə, bu zaman müsəlman işlərinin idarəçilik heyəti batilənin sərəncamında olduğundan həzrət daha güclüdür və işləri öz əlində toplamışdır. Furqonçu göstərdiyi lütfkarlıqdan və ya hər hansısa bəlli olmayan bir səbəbə görə belə açıq hoqqabazlıqdan xəbər tutmamış və bu cür önəmli bir işdə müsəlman cəmiyyəti ilə məsləhətləşmədən karvanı yola salmağa qol qoyur. Ancaq karvan nə karvan! Karvan qırx yeddi dolu yüklü və

gözəl yaraqlı atlı furqondan ibarətdir. Karvan ilə gedənlər isə iki yüz əlli nəfər silahsız və əliyalın kənd və şəhər əhalisindən ibarətdir. Karvan isə müavinin nəzarətilə gedəcəkdir. Karvanın müşayiət və mühafizəsinə iyirmi nəfər silahlı kazak təyin olunur. Kazakların zəhmət haqqı furqonçulardan yığılıb müavinin cibinə qoyulur. Görün nə aləmdir. Şiddətli ədavət içində bulunan müsəlman milləti öz malını və silahsız vətəndaşlarını rüsvət ilə düşmənlə gecə-gündüz münasibətdə və məsləhətdə olan, onlarla eys-işrət məclislərində iştirak edib islam əhlinə dəyən zərər və xəsarətlərdən xoşhal olan soyu naməlum və hiyləgər bir hökumət adamına tapışır. Ali həzrət verdiyi müstəbid rəy və göstərişində heç bir məsələni mülahizə etməmiş və bununla da müsəlmanların mal və canlarını zərər və təhlükəyə məruz qoymuşdur. Noyabr ayının otuzuncu günü, yəni Xuramurd hadisəsindən beş gün keçmiş talesiz karvan əsirliyə hazır olan bir çox silahsız, əliyalın müsəlmanlarla cənab müavinə təslim edilib yola salınır. Əskəranda Ağdama tərəf məşhur təhlükə yeri olan Əyridərəyə çatdıqda yüz əlli nəfər erməni silahlısı püşqudan atəş açıb karvanı saxlayır. Bu durumu görüncə kazaklar həmin andaca furqonlardan uzaqlaşdıqca bu müdhiş mənzərəni seyr etməyə başlayırlar. Cənab müavin zahirən riyakarcasına ilk həmlədən sonra Qarqar çayına tərəf qaçır. İndi təsəvvür ediləməlidir ki, **qırx yeddi** furqonçu, **qırx yeddi** nəfər nökar və **iki yüz əlli** nəfər müsafir ki, hamısı birlikdə **üç yüz qırx dörd nəfər müsəlman olur**, əliyalın halda özlərini ölüm ayağında görüb müsəlman əyalətindən kənarında canlarını xilas etmək üçün nə çarə bula bilərlər? Bəla tufanına düşər olmuş bir dəstə qanadsız quş kimi hər kəs özünü bir bucağa, bir təpəcik arxasına və bir

çuxura atıb məhvedici təşviş və iztirabla bir yerə sığınıb ilan kimi üzüqoylu toz-torpaq üstündə sürünə-sürünə bir tərəfə qaçır. Müsafirərdən iki nəfər Qala tacirində iki mavzur tufəng olduğundan sərəsər düşmən tərəfinə atəş aç-aça xəsarət görmədən kənara çıxırlar. Bədbəxt furqonlar bütün olub-qalan mallarını, heyvanlarını, at və ot-ələfləri hazır tikə kimi düşmən əlinə vermək məcburiyyətində qalırlar. Xuramurd hadisəsinin qisası zamanı beləcə hazır ov tələyə düşüb yaralı ovçunun əlinə keçir. Bərəkallah, afərin, həzrət! O, birinci, bu isə ikinci addım, Allah bu həzrətin üçüncüsündən qorusun (amma Allah qorumayacaqdır, çünki ümumxalq istəyinə zidd davranılır və bir nəfərin təkəbbürlü qüruru minlərlə günahsız ölümə sürükləyəcəkdir)! Bu bəd xəbər müsəlmanlara çatar-çatmaz, xalq çox məyus olur, bu hadisədən sonra Əskəran yolu düşmənin qələbəsi səbəbindən müsəlmanların üzünə bağlanır. O gündən etibarən Şuşa şəhərində yaşayan müsəlman cəmiyyəti rəsmən erməni dairəsində və ya başqa bir ifadə ilə söyləsək, erməni əsirliyində qalır. Bir nəfər nə şəhərdən Ağdama tərəf, nə də Ağdamdan Qalaya tərəf hərəkət edə bilməz. Bayın camaatı öz dairəsində, hər kəs öz gündəlik məişət qayğıları ilə məşğul, həyasız və işsizlər yetərli siyasət olmadığından zəiflərə hücum və təcavüz etməkdə şad və xürrəm, hər bir zülm və xoşagəlməz hərəkət həyasızlar üçün mümkün olan işə və adətə çevrilir. Belə bir qarışıq məqamda Şuşada bulunan müsəlman cəmiyyəti fəsad və fəlakət toruna düşdüyünü hiss edib, kənardan yardıma ümid bağladıkları zaman müsəlmanların əhvalını, belə dəhşət və cəhalətdə olduqlarını eşitdikdə günü-gündən ümitsizlikləri artıb məyus olaraq müsəlman yardımından əllərini üzürlər. Mahallarda və

Qalada müsəlmaların əhvalı acınacaqlı olduğundan qorxu və ümumi təhlükə hər yerdə duyulmağa başlayır. Xüsusilə Qala müsəlmanlarının qorxu və dəhşəti bu hadisədən birə-min artır. Ağdam dairəsindən kənarda bulunan müsəlmanlar içərisində bir tərəfi Kür, digər tərəfi Araz özbaşnalıq, bir-birinə qarşı qətl, qarət və digər hər cür pis əməllər adi bir vərdişə çevrilir. Hökumət yox səviyyəsində, şəriət qanunları itmiş, erməni ədavət və düşmənçiliyi isə baş alıb getməkdədir. Belə bir saatda bütün xoşagəlməz nəticələrin islam ümmətinə üz verməsi aşkar olunur və hər kəs ölümünü gözləyir. Ağdamın ləğv edilmiş rəyasəti xəbərsiz və cahilcəsinə düşmən hiyləsinə bir növ cavab vermək xülyası ilə çaq-çuq edib, bir çox nadan və əbləhlərdən dəstə düzəldərək, ləziz yeməklər yeyir, rəngli çaylar içirlər. Ancaq bir iş görməyə ağılları kifayət etmir. Furqonların qarət edilməsindən üç gün sonra Xıdırli bağlarında gülməli şəkildə bu əl-ayaqsızları yığıb, qarşidurmaya hazırlayan zaman qarşidan uca dağların zirvəsindən baxan düşmən bu cəmiyyətin heç nəyə yaramadığını hiss edib təbil və zurna çala-çala furqonların qarət olunduğu Əyridərəyə tökülüşür. Bir andaca qırx yeddi furqona elə bir od vururlar ki, alovu göyə ucalır. Bu müdhiş səhnəni görən müsəlmanların ürəkləri parçalanır. Vəli həzrət cənabları Araz tərəfdən Qarqara daxil olan bir dəstə süvarilər yetişdikdə öz bacarıqsız əməlləri nəticəsində müsəlmanlar ürəyinə vurduğu yaraları sağaltmaq və öz yararsız tədbirləri ilə müsəlmanları məğlub etdirdiyi düşməne qarşı bir çarə bulmaq əvəzinə, mövcud tayfa başçılarını xəlvətə dəvət edib Arazdan gələn naməlum süvarilərin müsəlman əyanlarına qarşı təhdidlərindən söz açır. Halbuki bu məqamda Ağdam mərkəzində tapılmayan əyanların

söz-söhbətinə ancaq və ancaq bu həzrətin hüzüru səbəb olmuşdur. Nə isə, bunlardan keçək. İslam əhlindən düşməyə bir cavab yox və bir-birinə qarşı çıxmaq həddən ziyadə çox. Belə hadisələr neçə gün davam etdiyi təqdirdə məmləkətin ümumi siyasəti bir-birinə dəyir. Qala hakiminin Qala intizamına, hökumətin isə xarici siyasətə nəzarət edə bilməməsi, ümummüsəlmanların tədbir və nizam-intizam səriştəsini itirməsi düşməyə bəlli və aşkar olduqca, o, özünün ədavət və qətləliam niyyətində daha da cəsarətlənir. O zaman Qala müsəlmanlarının gərgin durumunun şiddəti hiss və düşüncə aləmindən çıxaraq gözlərindən belə oxunur. Lazım olan bir sıra ərzaq, o cümlədən çörək, neft, qənd, çay və başqa bu kimi gündəlik tələbat məhsulları tükənməyə başlayır. Fəqirlər və yoxsullar üçün...

دیاست باطله اندام...
ایردب النوع شام طغری و دله اهدون بردسته نرسیت ایردب لیب لریلر رکنی بیز ایله آما بیز
برایر بنی اینه عقد خیر لری لغایت وین اوج لوک نور قونر غارت لیدنه انهورک عزالد
ما بفرمیدر کتیمندانم جم اولان بلسر دپار لر ترقیت و مقبله ایینه قصه یقینان زمان
مقد بلدن ارج و داغردن باجان دشمنی مثل معنی جها حرسن ایردب دف و دایره و
حیله حیله خور قونر صیقل اولان اگر می دریه تو طرب فی الغور قریغ خیر نور و کتیمندانم
دیحالنه اود اوزار لر که آلدوی آسمانه بلندن اولدر و بوقتیته هه سندن مسکنک
بیز سوزان اولدر و لی سحریت بیلدنه ببردسته لری طرفدن عرقاره دلرد اولد
سواره لر بیزر الصیقلن معاودت ایتدولده اقدامات و خیمانه سندن مسکنک قلینه
ملاکت اجات آختارمق و اوزنایانغ تدریب ایتله مسکنکی مطلوب ایتدولده که دشمن
مقد بیز بر چاره آرمات عوضده کلزده موجه روسای قومی عیونیه دعوت ایردب
لر سندن طن جمول سواره لرک سندی ایتدن جنر ویر مسکنان ای اینه مقننه
حالی اینه بر حالده اقدام لریمده نایه اولان اعیان غینه بنه سهنور سحریت و اولد
وین بلدن کونردن لیجه اهدب اهددن کتیمندانم جواب لوق در بر سینه قدرتی
لوقسم و خیمایکجه لوز ایتدولده بولمق خرمقده سیاست عرییه حلف و فی ختم اولدر مقننه
حالی اینه سینه بول معلومی بول غینه سندن فکر اولدولده و عزم کلز بیز و اظم سحریت
ایرتد و سمنه مسلم وطن بیز اولدولده اوز غم قتل و بیهی بنده سحر اولدر اولد
قننه سحریت سندن عالی فرق سندن سحریت لوز لریمده ستم و اینه سحریت
تایق بول ایتد قننه سحریت و سینه سحریت لوز لریمده ستم و اینه سحریت

ایردب

باری او سینه ای که تو و من این دو سینه ایست با همه قلعه اوله حضرت قدره است
نور است و بهت ما و تو ای سینه ای که سینه ایست با همه قلعه اوله حضرت قدره است
جمع سینه ایست با همه قلعه اوله حضرت قدره است
عبارت قریب بود و کول بر الفو. القوف قونان کا و ایند حرکت این ای کوز
الآن فر سینه ایست و سینه ایست کاروان کیده جلد ممدون اظهارنده کاروان
و حظه سینه ایست قریب قراق نامور قراق این حق زهد قریب خوردن مع اولون سینه ایست
معدون جنبه قریب بر لوز اول سینه ایست با همه قلعه اوله حضرت قدره است
ملتی اوله ملتی و سینه ایست و سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
هر بر سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
نوش اوله سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
مال دین سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
پیش کون سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
دعایم راه اوله سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
در سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
اوله سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
چایند سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
مسافر سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
ایوب سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
رست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
دست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست

اوله

باری او سینه ای که تو و من این دو سینه ایست با همه قلعه اوله حضرت قدره است
نور است و بهت ما و تو ای سینه ای که سینه ایست با همه قلعه اوله حضرت قدره است
جمع سینه ایست با همه قلعه اوله حضرت قدره است
عبارت قریب بود و کول بر الفو. القوف قونان کا و ایند حرکت این ای کوز
الآن فر سینه ایست و سینه ایست کاروان کیده جلد ممدون اظهارنده کاروان
و حظه سینه ایست قریب قراق نامور قراق این حق زهد قریب خوردن مع اولون سینه ایست
معدون جنبه قریب بر لوز اول سینه ایست با همه قلعه اوله حضرت قدره است
ملتی اوله ملتی و سینه ایست و سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
هر بر سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
نوش اوله سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
مال دین سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
پیش کون سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
دعایم راه اوله سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
در سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
در سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
چایند سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
مسافر سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
ایوب سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
رست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست
دست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست سینه ایست

اوله

زواله کیده دشمن قوی او تدریجی حالدار مقدمه در کینه غفلت ایستادگی نیز بپایان
 شش طری زواله در سون و انگی که بوقتم غلبه خصوص اوز قوه تسلیم خوا مور نیز زوال و
 پس بوضع غلبه سی و صور نیز و وفور تکرار دلالت ایدر بوضف اولسه بر کینه کوشل
 مطلوب است که معنی در چینه هر بر جزا حادثه وقوعه در کینه لطلوع ایدر کینه له بود
 بکوز بریدی پس بوقدر فی هوای غلبه بی نیز بظهور اولور پیر ای صدمت باطل اولور
 ظن اولور خصوص اولور بکوز اوز نیز یا صحنه است بر بر طرفه زن س بقدر و لغت
 عزمی مانده در ایست حیث که مضمون با بیکه مکنه از عزم شخصی لبسته لکوب پیاره طقه
 بدین س لکوزه امان کمان داد کمان ۳ بخون لبر کومت بودفته جن لوز برین صاحب
 ارمی تها زرنه مقیم برین سیرع داشته امانده بولنر کینه که جزا مور و قلم سنده پس
 ایدر کومت ارمی طه نیز تسلیم کرد قوه من سنده بولنر لغتیه مسلمان مطابقته صدمت
 در صورت رفتن رایحه حین بیان دگر کینه که کوه لیدیک لوز برین موافقته عزمی شماره اولور

خون امورد حمله سندن باین نیاچ

بهم کوشد صبر غلبه کیا معاوان و لغتیه و صدیه صدمه لیدوب ارمی لریه عادات
 او طرا لیه هم صدمه و شاق اولوب قعدات غریب ایدر اولور سیر قیدار کن حضرت ریاست
 کابلیه کوز کوش اصلاح ذات البین کرده سنده اولور وقتی خبر در کینه حضرت لوقه کوز کوز لکوز
 طه هر ا بوقتم مقدمه لیدنده باطن عزمی فاسیده جناب معاوان بولنر جزا مور و بولنر طه
 ابروی کون بکوز ایک بیج صاله جلوب ارمی له اظهار موافقت و صدمه ایدر و چگون مرتبت
 ایدر که حضرت بنامی پردن بر مایلان از کینه جناب ایدر افضال ایدر و هموز اصعب بایه ای کون
 بکوز بر جمع شده اوستایه قویا من قلمیه کیده سی فز قونوک لکن سران منی کلاه ایدر حضرت داله

بیانی

نیای که همه وقت منزه از کسوت ایتمه و تقدیر علیه است و اولور
 معاوان قول ایدر فز قون سندن کینه ایتمه بوقدر ایدر که نه بدندان بی یول ان ایدر اولور کینه
 لوظنر قونر لراف و ان کون اعدا اولور و اولور ایدر سندن صبر و صبر ایدر سندن
 طه اولور و معلومه که ایدر کینه ایتمه بوقدر ایدر که نه بدندان اولور کینه اولور
 نیز لیک ایتمه حرکت ایدر با اولور سندن آرا و قونر لیک مال القاره و لبر سندن اولور
 چون زمان زمان حلاله کینه مندی اولور که سلامت کون ایتمه بوقدر ایدر کینه
 ارمی عداوتی اوز سندن در شمس مال و صحن مسلمان لوزی هوای غلبه لیدوب مور
 اللف مرفوعه دایره سنده طیق لایند مور عداوتی مضمون ایتمه و اوج کون مقدم جزا مور
 اولور قونر لوزی لظنه کوزنده که صدمه مقول لوقه سندن جرمایه و اولور اولور کینه
 قبعنده در کینه سندن لوزی ارمی صدمه لوزی و بوقدر ایدر کینه لوزی لوزی کینه
 عزمی اولور و کونر حق سندن اولور اولور و یا غیر آثار صلح لایس طرفین طه اولور
 فقط سندن معاوان کینه سندن آیا لایضه رود و عقدا ایدر لوزی یا حق سلامت در بدون
 بکینه فز قونیه لوزی کینه فز قون ایدر ارمی اولور کوز کوز ایدر کینه معاوان اولور
 ارمی لرمی اولور اولور سلامت نره وارد اولور جناب معاوان قنده ایدر کینه لوزی
 کینه فز قون بکوز در کینه لکون هم بوقدر مور اولور کینه فز قون کینه لوزی کینه
 مور کینه عداوت سنده بافه در کینه عداوت زمانه سندن فز قون سندن ایدر اوج کون مقدم
 کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه
 ایا کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه
 کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه لوزی کینه

بیانی

اقدام بر زمین مسکون آمدند میان اروپا و نارا در آنوقت حضرت سیادت بنامی که در آنوقت
ابتدای ریاست باطله ایده بنامه برخواستند که اسکان بیعت باطله قولدار استغاثه و استغاثه
درگاه بر دانه ارشده تقابل که امر از نظر حضرت سیادت بنامی حجاب و عدالت نمودند اول
صدور بولار اما آن ارسا حدی که بنامی بنامی و خیران عظیم که اسلام اچون قولدار در وقت
سعدت اسلام اول کونان بوزولار تقصیر ذکر کردن حدیث نظر ایوب در روز ۲۰ و نیا بود
دیگر که نه قبیح دایره سده بی در پی از منی دن صدور اولان حجاب و وقت که اسلامی بود
دکتر ایوب که همگانه در حق طفت مبر قول از منی بی حدیثی مسی شرک حدیث و دست فطریه
بر تار لطف حق با لوقه ماها کند چونکه از چند بگذری می تواند برگرداند
دیگر اسلام از مسقط و صلوات برین و بهیچ از منی که در زمانه حجاب و در وقت حدیث
کونان که در دست مسی نوری صیدا ایوب ملک ذلت و از وقت قدیم بوزولار بیعت قولدار
گفته بیعت عقیده که در از ایوب طرف مقبلان حجاب که در وقت قدیم اولان از وقت اولان
عوضه کونان بدو علامت شدت ایوب از منی بر منی حجاب و در وقت بیعت باطله
جبر ایوب اگر اقام بر ریاست اهمیت بر منی مضمونی فقط بوزیاسته نضیدنی و ادنی
ایوب بیعت یا شوری بیان ایوب بوزیاسته بی بیعت مطلقه در وقت اولان
شور و منی حجاب و بیعت در با صواب فریضه بوزیاسته در وقت اولان
دیگر که اولان حجاب و صواب بیعت در وقت اولان حضرت سیادت بنامی
از زمین اولان اولان منی حجاب که در وقت ایوب ریاست ایوب مساحت ایوب
۳۳ نوبت خوراورد و گفته شده از زمین حجاب اولان حجاب ایوب در وقت سیادت بنامی
که کونان بجز در مسقط و صواب در وقت اولان حجاب که در وقت اولان حجاب

بازمانده

بازمانده برق لامع و سیف قطع کنی یعنی با بزرگب اوتی اسرار کند یک ایینه و لوله که مت خط بر او
نقش می خراشید منبری معادن حکا کشی کسب از این بزرگب اوتی معینه اساحت حجاب و قدیم
حضرت بنامی و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
که در وقت اولان حجاب و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
و در وقت اولان حجاب و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
استی تالان اولان اما فیه اتم که عبارت از بوجه و در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
در حجاب اولان حجاب و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
سند کال حجاب و در وقت اولان حجاب و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
ت سب کوشدن تین اولان حجاب و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
ولیدی اولان حجاب و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
ورتایه توید اولان حجاب و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
عنا اول قاهره کسرت فی الاسلام و کونان اولان حجاب و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
تسبی بخلافه داوودن صوک بوزیرین حادثا فون الحادیه که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
بوزیاسته بیعت ایوب کین ایوب که کونان حجاب و در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
نصف حجاب و در وقت اولان حجاب و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
و باطله نظر که چون حکایتی بنامه مسلمان طرف با حجاب از منی کند که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
بنامی حجاب ایوب که آن کونان بوزیاسته بیعت ایوب که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
و باطله نظر دیناره دفع اولان حجاب و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب
راستی باقی مانده باقی مانده دفع اولان حجاب و بر کیم لغز معبر بنامی که در وقت اولان حجاب و در وقت اولان حجاب

و در آن وقت منتهی بول ایله یغمه صاده بولنه آیت اولمه بلینه یاران اسی لولون لولون
طرف لغت آله فله قدر عهده سرداغ عذر اولان قواله سرورده اعرا حاصله بر معروف
انکه ن فکله سستی بوع ابلنه بر لایق قراقره اولدن بوسوزن قراقره برون افک
بوع ابلنه عدله بوب اولمه نده لغت آله بر بوقت مقول صورت لغت بوع اوله ناله
مظلومان لوطه بلنه اولدوقده سیله اولمقد قراقره لغت اوله نلام اولور لوده نپوش
بولنه لرنا سی لثرینه قلمز کچه کون لکچن حق جانندن حاصله جیت عدله ن صابار
آزیم لکه لومری فرقه داشتاقانان از ایلرینه اولان خط مو بجه صاط قله نقره
ویرار و کچه نامور حاصله کمانده تا بوب قله بیوزر بر و حدیث بوع اوله حاصله
قراسی شیر نام لرمنی لغتدن روگردان اولوب مسلمان قومه طرف ایلد ایگه اولور
که از مال مویشینی جمع ایلد ب لکچن مغنلو جه کشف ایگه کبلیه کاطم مشورک ایوش
صاحب است ایلر و کچه نمدن صوره خلوه عیالی هم لرمنی لکندن عذر بوب از یانه آیلار
دسی نر ایلد معاشرت ایلر و برآز صوک جان لکندن سکونت ایلن جا بیلر لکدن ایگه بالغه
قراسی لکروب قارقار مغنلو سنده و شیخ بابا لوده ایگه لغت مسلمان عهده نر علی نر علی
لوقا بوب ایگه سنده جان بار قلع باغ لرمنی لر ایگه لغت اولور عواره سیه جان باغش
آیلران سیه کول ایلنی عکرانه جاکچه اکی دره ده و بوب عواره لر ایله بروره آیلار
و معلوم کده نطنلانه دهلی اولمطلومی قله بیوزر حاصله آیل سنده لرمنی صلیف سنگ
بو قله سیه بوع اولور قسام قسام تازه و ایلر قله لک حدیث اولمه و جان باب
لرمنی لک لکچن لکچن قوام خط سی مایه اولور بر یان ججه بله و صحت و ف ایگه لکچن
قین چاره لوره لرمنی بوجی و طیف نه لهر سدی شدیده متصرف ایلر حکومت ایلر بوجی ل

بیل نبله لغت هم بر نبلر کوترن بر سنک بوع مفسره مفسر اقصای وقت لوره مسلمان
قر لکجه ایلر قله لرجه اله ال ایچن می کک اوله ندر لکجه صدقی و ندر لکجه قنبر و ستم
افزاریم هم مسلمان مترود بون رکن ایلد ام ایوه کی مفسر اولان سیه لور جانندن زنده
تأثر و سترینه عصبانه برصالحه ضرر لوقسم حدیث سکه لکچن ذوقه چاره لکچن لکجه صحت
صرف اولور سرده ساده و کات ایچا بر کج نبلر اولور لکچن آیلر لکچن قصاص و فضا
اولور

حوادثات شدیدة ایچون دور خجیدین

در آن جن وقت بر ایته و لکچن حوادث نقشه سندن مط لعه ایلد معلوم کده مسلمان قوی و بیلر دور
بیلر عصبانه صحت اولور لکچن نر قطع فادر منی اولیه صله کچه بر چاره و نر فیه کچه ایلد
در جهت طبع تازه دن بیلر دن نرله بان قوراماق بیلر طبع قوی ترود و بیلر نر
لکچن بر آیلر قله و فادسیه ایگه باز لکچن صحت قوراماق بیلر عصبانه صحت ایلد
نر سندن ایگه قوام خجیدین لرمنی قی لکچن صحت ایلد و صحت ایلد
بیلر کدن ایگه بر چاره اولور ایگه طاق صحت و صحت ایلد و صحت ایلد
اولدیر و بر چاره صحت اولور خلق کده کرده اولور قله سابقه و کچه لرمنی
ایکون بر کچه قوام ایلر صحت ایلد در صحت ایلد و صحت ایلد و صحت ایلد
سوزل ایچن قله و کچه قله قله صحت و فادسیه ایگه صحت ایلد و صحت ایلد
الوقوت اولور که لرمنی نر اولور نر ایلر ایچن قوام ایلر صحت ایلد و صحت ایلد
ایگه ایگه ایچن و بر چاره ایلد و بر چاره ایلد و بر چاره ایلد و بر چاره ایلد

هر چند این وقت در اقصی ظهور اولاد سلطنت و حاکمیت و توفیق مسلمانان و روزگار
 اولی سنی که فرار در وقت پرستم مرا حذر واداشته بضایقه ایست از حق بجای منتهی
 جمع بجهت در وقت حال آنکه او بر آورده که هر چه بجزیرر نام دایره در سنان کار و نهادن
 باشد که تا دلیله دیگه ادوات لطیف تر از این معرکه یا فوق سواست این سینه توت
 غنیمت بجم کورنده بر سنی در پیش دستة ایکی و پنج ده حنده کور که خطی در اولاد
 اکتفا بر طلب جهه سنان که از راه که هر وقت در سنج و بزله زود آید با آنچه از سنی در سنان
 مرکز چین و چینیه بر وقت مسلمانان ابنه ایبرار و عمر سنان بجز این است و که
 مذموب و از سنی در پیش سنده یک ده دسته آورده توت و زنی چند کوی از رویه سنان آن در
 که در پیش این نیز هر چه سنان نیز سینه مذموب لریم در سینه ظهوری است که در سنان است
 در پیش آید بزرگ جوانی در پیش سنان و چند نیز که نیز در ایگه که در سنان است در اولاد
 جمع که کیف و حریف و فرودت نیز بر فهم ففند و به به نوزاد که بری ایبرار
 عمر سنان از سنی قرآن خوانده تا هم او در و سنان هر چه که در اولاد سنان است
 هر روز در خود در اولاد که در وقت از راه و خارج سنی که در کرا و در سنان است
 سوزت ای آد تو بجز را جوابم آید نیز تاجیه ففند سنان او در اهل اهل سنان است
 او بر آورده از سنی کور بر کنگ کنگ بجم ایگه سنان وقت ایچ و به توت توت سنان است
 خوانده بر سنی که از او بر آورده سنان حتی از سنی از سنی و ایچ در سنان است
فهم ففند سنان او در اهل اهل سنان است
 از او بر آورده از سنی کور بر کنگ کنگ بجم ایگه سنان وقت ایچ و به توت توت سنان است
 خوانده بر سنی که از او بر آورده سنان حتی از سنی از سنی و ایچ در سنان است

از او بر آورده از سنی کور بر کنگ کنگ بجم ایگه سنان وقت ایچ و به توت توت سنان است
 خوانده بر سنی که از او بر آورده سنان حتی از سنی از سنی و ایچ در سنان است
 فهم ففند سنان او در اهل اهل سنان است

او در

از او بر آورده از سنی کور بر کنگ کنگ بجم ایگه سنان وقت ایچ و به توت توت سنان است
 خوانده بر سنی که از او بر آورده سنان حتی از سنی از سنی و ایچ در سنان است
 فهم ففند سنان او در اهل اهل سنان است
 از او بر آورده از سنی کور بر کنگ کنگ بجم ایگه سنان وقت ایچ و به توت توت سنان است
 خوانده بر سنی که از او بر آورده سنان حتی از سنی از سنی و ایچ در سنان است
 فهم ففند سنان او در اهل اهل سنان است
 از او بر آورده از سنی کور بر کنگ کنگ بجم ایگه سنان وقت ایچ و به توت توت سنان است
 خوانده بر سنی که از او بر آورده سنان حتی از سنی از سنی و ایچ در سنان است
 فهم ففند سنان او در اهل اهل سنان است
 از او بر آورده از سنی کور بر کنگ کنگ بجم ایگه سنان وقت ایچ و به توت توت سنان است
 خوانده بر سنی که از او بر آورده سنان حتی از سنی از سنی و ایچ در سنان است
 فهم ففند سنان او در اهل اهل سنان است
 از او بر آورده از سنی کور بر کنگ کنگ بجم ایگه سنان وقت ایچ و به توت توت سنان است
 خوانده بر سنی که از او بر آورده سنان حتی از سنی از سنی و ایچ در سنان است
 فهم ففند سنان او در اهل اهل سنان است

ابا روبر قله عتبر ...
مقتول کردن با قتل ...
موت ...
غایب اولد ...
لج حیات ...
تولید ...
بر ...
آیا ...
قتله عتبر ...
اعدا ...
۱۲ ...
اوسته ...
اله ...
رض ...
برده ...
بوجوه ...
بو ...
حساب ...
مافر

مقتول ...
قتله عتبر ...
موت ...
غایب اولد ...
لج حیات ...
تولید ...
بر ...
آیا ...
قتله عتبر ...
اعدا ...
۱۲ ...
اوسته ...
اله ...
رض ...
برده ...
بوجوه ...
بو ...
حساب ...
مافر

توسعه نمود. تمام اهل این نواح را در این وقت بهر اهل این نواح فرستادند
الحاصل جناب عالی در اوایل بدقت وارد اوتی حضرت شیخ الاسلام را تفقه فی فقه الیومیه منزل
ایستاد که عزم نمودن بجزایر هند و سیاحت اولاد و جناب عالی در آنجا بفرستادند و از آنجا به
ملاقات ایبراهیم خلیل عثمان را رسید که در سال اولی از او را در این وقت فرستادند و از آنجا
آمدند ایبراهیم سرده که در آنجا در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
نیز ایبراهیم مسعود است ایبراهیم در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
اساس این دو فریاد است که این دو که آنرا بعضی در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
ظاهر است که در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
آنکه ایبراهیم در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
صورت یزیدین در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
دفعی آغشته نمودند و در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
ایبراهیم در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
نیز غیر حسن است و در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
شیخ عریض در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
و ایضا در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
برجسته و وقوع دعوا حاطل اقامه علی الامام در این وقت در این وقت در این وقت
بر وجه اینکه صلا در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
حکایتی در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
باقی

باقی در جمله از اخبار و اخبار که در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
باید که در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
آنها همه هستند در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
با خوب شدت غضب و قدر زن عموم مسلمانی بود در این وقت در این وقت
نیز کلمه بود وقت که در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
او طلبه که عزم نمودن در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
مصلیه الیومیه که در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
که بزرگان را در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
که در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
نیز که در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
ایبراهیم در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
و فضل از این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت

اجزای قصاص آید بهر ویون حوادث مختلفه تک نفعها

قصص آید از اخبار و اخبار که در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
لکن در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت
آنگونه که در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت در این وقت

۹
 در کلامت به در اول زمان نامتسب است حق ابدا برده غلظتده او قدر قوت بیع در برشم خود
 اول حقیقت سوره انعام غلبه دفع فساد اید سرکارها گشت همین بریف مدونه کونه ولایت
 و بچیدن قیاس اینهم اولار که شمس همگین قرآنم اولان احادیث در مضمون متعلم
 نه بهند افکار این اید اولیست بهیچ بر مکتب ایدیم نویسنده و ملا که مسلمان بودی بخ شراطی
 دلالت اید اکتفای سطح آید چه چو لغت و گوشتین عیاره در جیم فسیله افکار اولانی لغت
 مضمون ضعیف فسیله و که در ملک بد کیتی عالی نهم ایدر کن از مضمون جلالت خود سبیل هر روزه آن
 لغت استعد اولوب بر مضمونه که او دقت نه بر میگه اولان لغت طاقای میسویلی که تهری
 حادثه اولد و نیز سوزنده فکرا اولان اولتند خلک و فکرا نهم ایدر اتها ایدر نهم نگاه نظر
 لغت که مسلمان طایفه سی و دیه و که مصلحه میده منجه که جناب خودرا کنه در هر وقت منده کوه
 ذکر اولد بر اولتند عهد خود که برایر آ طرفین سکر سنی لولوب بافتن ۲ اوز
 سببیتله لازم نوظهرده یعنی در مضمون سبب اوزر اعلامتیه طرف رسا بر نشارده دیک
 ۴ نهم این غلبه نطق قسمیه تکلم ایدر ب میانه اینک ا مسلمان مضمون از مضمون نهم ایدر
 مجبور اینک قوشراطی حفظ صحت رسایه اینک آفرینوس لوسی و سایر سبب بر اینک
 حرکت لکوزیک نکته از رونق دن مضمون ایدر رور از اده اوسون دیک ایدر
 نهم بیعی ایدر مضمون که هم اول قولون ایدر ایدر ایدر ایدر اولد قیسه اوزر از اده کیده و بر اول
 آیه شسته که لورسه نهم مضمون ایدر اولد ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر
 حرکت اینک ایدر اول ملا مسافر و اوزر قلم بیورده یا از مضمون مسلمان بر نهم مقتدی ایدر اولد ایدر ایدر ایدر
 و قوش حلقه آن ولای ایدر اولد ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر

اولد

۹
 در کلامت به در اول زمان نامتسب است حق ابدا برده غلظتده او قدر قوت بیع در برشم خود
 اول حقیقت سوره انعام غلبه دفع فساد اید سرکارها گشت همین بریف مدونه کونه ولایت
 و بچیدن قیاس اینهم اولار که شمس همگین قرآنم اولان احادیث در مضمون متعلم
 نه بهند افکار این اید اولیست بهیچ بر مکتب ایدیم نویسنده و ملا که مسلمان بودی بخ شراطی
 دلالت اید اکتفای سطح آید چه چو لغت و گوشتین عیاره در جیم فسیله افکار اولانی لغت
 مضمون ضعیف فسیله و که در ملک بد کیتی عالی نهم ایدر کن از مضمون جلالت خود سبیل هر روزه آن
 لغت استعد اولوب بر مضمونه که او دقت نه بر میگه اولان لغت طاقای میسویلی که تهری
 حادثه اولد و نیز سوزنده فکرا اولان اولتند خلک و فکرا نهم ایدر اتها ایدر نهم نگاه نظر
 لغت که مسلمان طایفه سی و دیه و که مصلحه میده منجه که جناب خودرا کنه در هر وقت منده کوه
 ذکر اولد بر اولتند عهد خود که برایر آ طرفین سکر سنی لولوب بافتن ۲ اوز
 سببیتله لازم نوظهرده یعنی در مضمون سبب اوزر اعلامتیه طرف رسا بر نشارده دیک
 ۴ نهم این غلبه نطق قسمیه تکلم ایدر ب میانه اینک ا مسلمان مضمون از مضمون نهم ایدر
 مجبور اینک قوشراطی حفظ صحت رسایه اینک آفرینوس لوسی و سایر سبب بر اینک
 حرکت لکوزیک نکته از رونق دن مضمون ایدر رور از اده اوسون دیک ایدر
 نهم بیعی ایدر مضمون که هم اول قولون ایدر ایدر ایدر ایدر اولد قیسه اوزر از اده کیده و بر اول
 آیه شسته که لورسه نهم مضمون ایدر اولد ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر
 حرکت اینک ایدر اول ملا مسافر و اوزر قلم بیورده یا از مضمون مسلمان بر نهم مقتدی ایدر اولد ایدر ایدر ایدر
 و قوش حلقه آن ولای ایدر اولد ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر

مسلاح وقت اجون علی لڑا حساب غلیبه قلع اولدولر سده افاضت بیریان اولدولر -
۴ بعضی ورلنی ادره لر بوحت ملدولر خزانه میرادی سو ناغاریوی دخیج لدره وقت
درستی ملدولر توقیف ایملر حلاله نسبت وقتله تئین لریهنده وسط رهنمله نزل نزل
دیر یله تا طرفین برابر حقوقله تلفیق اولدر حلاله وقتله ویندن موک مذکور اداره لردن
اچت بر بزو بوحت و مکارف ق نظاری هزار نینده مسلمان کوشه سنه لکوژر توقیف باباق
اداره لر باره سنده نامسوع عذر لر ایله مسلمانی مسئولینی رد ایله وب کله مازنه قلم
بریا اولدولر چانه لیک قلدلر که پیاره مسلمان بجهت لر سنه نه رایج اولسون نکله
چبوروز ایملر حکم سنه ب لدره ایملر مقتضیه حیویت ط مذاری اولدولر قلم ثبوت ایملر
ایچک تئین لر سنده دعوا اولدولر ایملر حکم سنه ق تریا یه کله خصوصی منافع اولدولر
مسلمان نه سالیقه و نه لاسیده هیچ بر عساک ط هر اولدولر و بیله بر بزه کوشی
رانال اولدولر و معنی لر منی مالنه دجه نهم صد سر میوز میوس مسلمان حوزه سنده ایملر حکم سنه
لر منی مالنه و بیسنه دیانت کمالر کوسوب ماللر لر رتوی و بیله لکدن حوظ
ایدر وب حکومت حصر میزه دشمنه ق یار معنی کوزه کوزه ~~کوشی سنه~~ میوز ناظر
بریت لدر بلکه سر در ایملر کوزور انظر لر منی ط ایملر قلم میوز میوزه فرانسه مالی
کوشی کرده چیور میله لر اولدولر وب المذکر آله که مقدم ضرورتده کوزیلر قوشنه لدر
کوزیله مذکور اداره لر لر منی ملدولر قلم معنی امنیت حجاب مسلمان کوشی لر منی بلکه حکومت
رض دیر بزو بوحتقد و دیر مکرر حکومت حکمده مسلمانکله نه بنده لیقرونه قلم ایملر

۴ بودا قلدن موک سنه مقتضیه بلیع دایره لدر موسی هر جهتدن حصر دیده و مملوک
اولدولر بر لدر ایملر سنه فقیر اولدولر ایملر قوش بر بیلده خرابه لر کوزون اولدولر اداره
نم که عساک کوشیله قلم لوز لازم اولدولر کوزده لک انبار قلدلر قلم مسلمان لفظ سنه اولدولر
حالیله سنه بر شقیه قوشیاق کوشولر بر بزه لر دنا صحرور سنه حسنی ط لب اولدولر قوشیاق
عدله کوشه لر منی قلمده موجود لدر کله ملکان کوشی لر کوشی قلم که بو کوشی قلم
اولدولر آنلر دیر بزه قلدولر رهنمه مسهور در لر شهردن لر منی کوشی قلم لفر
ایچک بوکوزه مطلق حجاب اولدولر قوش لدر کله دوج مننه ایملر ب حلقه نظام لدر
قوشی قلم نایان بیلمه کوزاره قوشون دستمه لر منیه بوکوشان لر منی ساله آرمین دلیک
منصبر بو کوشولر ایملر سنه ایملر دیر کوشیله کوشی مطلق حجاب اولدولر کوشی
ایک مسلمان مظلوم حوظ لر سنه بوکوشان لر منی سر باری بزم وقت تفریق و کوشی
مسؤل کوشی لر ۲ کوشی سنه حاضرت اولدان مسلمان دکاشک کوشی لر منی کوشی
کوشی سنه ق تیر منی دیکور دکاشی ددر لر منی کوشه بیان کوشیله کوشی لر منی قلم سنه
اد کوشی ب قرار سابق اولدولر مراده دحاطه با بر جی ایچک حجاب بلیع
۱ مسلمان بار کوشیله او کوشان لر منی قوش ایچک بزمه مال و لدر لر لر منی کوشه دعوا قوشی
دکاشی کوشی ب کوش مسلمان قوش حفوظ ایملر دیر کوشه کوشی او کوشی حجابیله ق تیر ایملر
کوشه حوظ و عدله کوشه سابقین احاده ایچک قلمه مذکور کوشی قوشی ایچک کوشی کوشی لر منی
اولدولر کوشی مسلمان بار کوشیله کوشی ایملر بوکوشه نه حکومتدن حاضرت نه کوشی لر منی قلم سنه

قاصداً به نیت افاضه است و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 هر چه با او در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 و منطبق و منطبق و منطبق و منطبق و منطبق و منطبق و منطبق و منطبق
 لریک است و البقیه اسباب فلاح است و در حق او حق است و در حق او حق است
 و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 این جمعیت است و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 اینها در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 نه اینها در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 منقول است و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 صورت تدلیس و بیانی منقده اولان حاصله و در حق او حق است و در حق او حق است
 حقارت با حق لفظاً نظیران قصاص شدیداً ظنیه و در حق او حق است و در حق او حق است
 این از انبار و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 فرق العاده بهر که در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 خطرات احوال است و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 این اولی که ایضا در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 مغلوب و مغلوب صدر متذکر علامت و خطریه یا اواره یا اواره یا اواره یا اواره
 لریک است و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 بر مقدمه که بود و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 بود آنچه از حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است

مدینه عقدی است و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 از این جهت و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 هجوم بر اینها در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 اینان در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 عذاباً حالت مجبیه بولند بقدر سهو و در حق او حق است و در حق او حق است
 اینها در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 مگر بیرون با اولان بهت مثل قتل و دایره سنی آتش جو سه در حق او حق است
 قتل و در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 جمله اسدیه زواله بکین خواهر است و در حق او حق است و در حق او حق است
 طلبت جراحته استیم آید برود یا بر خشک است و در حق او حق است
 هر دو به عجز کردن جواهر و در حق او حق است و در حق او حق است
 این جیب لری مفت و در حق او حق است و در حق او حق است
 منقول اولی در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 از حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 کم فقه در حق او حق است و در حق او حق است و در حق او حق است
 قصاص لازم اولی در حق او حق است و در حق او حق است
 مگر از موجودی در حق او حق است و در حق او حق است

اولاً...
 بر...
 قضیه...
 ای...
 نسبت...
 ط...
 ای...
 دا...
 قر...
 رو...

وقایع مختلفه مرقومه دن نلیجه واحده اخذ ایتمک

قلده واقعه...
 دایره...
 فقط...
 که...
 در...
 حاکم...

علت...
 افزون...
 واقعه...
 برای...
 این...
 این...
 این...
 این...
 این...

این بر خصای...
فردی کی...
 ط...
 ح...
 با...
 ح...
 ق...

...

نظارت این بدو کرده است و در این باره در کتابی که در این باره نوشته شده است
نظم و ترتیب است از وقت اولی که همین بود که البته ایندوستی از بنده و امام این
در منی همی باشد تا به اولان قوه در بولنگها نهاده آید و در این باره گفته است
برتر است که دعوی این معترض را منسوخ قوی بود و اینطوری سبب منفعت
روزگار آسانتر است زیرا که در این طریقی منفعت ایفاد که تا حدی بود قسم اول
اولاً زاده که خفیه قوم قدر نام ندرت شغف و تامل آید و در این پیرو و طریقی
زمانه است که کار شراطی که بیرون می آید در این صورت چارست این کار اولان را
از منی جعینه تر است مقدار این از منی این چنین و غیره و هر یک به این قوه
خاستی دره است مابقی کار آخ دره جلوه های کاهی که کوه اول فرایند مفرکاهی
قاهی طست می بیند و اوراد که در سایر راه است به سبب خوب و بد نیز چون
از منی این میدان وسیع قرار گیرد اما که در موعده جدالی فرایند دایره بند
اولی که در اثر اوقات متحرک است جلوه قایم می آید اولان خاستی و افکار بسیار
که هم در طریقه بهم آمده است با جاز آن طریقه قوه است که اولی مرقم است
خطی که در منی کند که در این جوق از اوقات در جمله کرده هم گفته است که
بهم گفت که مانع اولان آه اما سبب اولان گفته شده است که این را در هر یک گفته
در وقت به وقت مسئله بهم خوب است و در جمیع جوق می توان اولان در هر یک

کلیه

انجام این اقدام اولان از منی بدان بازار است که این قوا را با هم می ساند و این معنی است
از منی که این طریقی که در علم نظم نفی اولان در حالت و هجوم قوی مؤثر است و در این
نابله است که در این قوه که منظم قوه خون است که این قوا را در اولان در این وقت رسالت
و جنبه است و قوه که از منی که هر قدر در صورت جسم است و در این قوه که در هر یک
حقیقی گفته و دولت آید به هر وقت بهم گفته شده است که در هر یک گفته شده است
طریق اولان قوه که تا به نقطه جمع آید در اوراد بهم آید و در هر یک بهم آید
ایا برده یوزویر برینده منظر آورنده منسوب و مقدر اولان در اولان مسافه و در
اولان سایر حوادث جدا گانه مفید کرده یوزویر که بهم آید و در اولان در هر یک
ذکر هم تمام جهند بری او نیز است که در اولان در هر یک در هر یک
اتمی بر که گفته در حواشی او در هر یک است که ۱۴ می گوید که در هر یک در هر یک
یوان یوان آن زمانه موافق در حواشی در هر یک که این بر کرده جمله آن در هر یک که
جواد آن جو نیز که در هر یک معبر حالت و منسوب که در حواشی از هر یک که این بر کرده
به هر یک گفته در هر یک که تازه به داغدن انوب اوزیر برینده مسافه اولان در هر یک
صلا درین وضعی که در هر یک که شده است در اولان بود که جمیع نوشته این دعا کو من در هر یک
در هر یک اولان اسکدی که در هر یک که این معنی اولان که در هر یک که این معنی
ایستاد به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک

پس هم روی خود را ... اما تا آنکه ...
از آنجا که ...
تعداد ...
همینست ...
عام ...
فرقیته اولیقه ...
و منفرد ...
موتور ...
در این دایره ...
ضد ...
فرار ...
حقیقت ...
موضوع ...
مسئله ...
در این ...
اولان ...
و بر ...

و یاد ...

و یاد ...
پوشیده ...
موجود ...
بخش ...
از ...
پس ...
از ...

حوادث محالات جوالشیر

چشم ...
سنگ ...
طاعت ...
یوسف ...
اوراد ...
ایمان ...
نگاه ...

در حوادث سال ۱۱۰۰ ...
 در سال ۱۱۰۰ ...
 حاکم سیدان در منی لری ...
 هرگز بر نخواست ...
 مال تلف آن بر نطلب ...
 در آن سال ...
 با سواد و صیقل ...
 در شماره ...
 اگر چه با قریب ...
 قریب از ترک ...
 در جنبه ...
 اگر چه ...
 اوله ...
 بیوک اعانت ...
 نیز ...
 در هر ...
 در شلوک ...

مرور و نقد ...
 اسلوب ...

حوادث محالات جبرائیل

یوسف طردن طوطی ...
 داغنه تینه ...
 دختر از هفت ...
 در مسافه ...
 بر بزرگ ...
 در حلقه ...
 الهی قوی ...
 خارج بر کرده ...
 ابر حسی ...
 در حسی ...
 سیاه ...
 در پای ...

سخت بر سلمان طاعتی بولند و فایده تولید و طهارت او در او عمدتاً حاصل نماید
 مرحومین آن چهارگانه است یا خیر یا غیر سی قریب خان با طهارت و آماج شایسته در
 کار و پنداری و کارهای بسیار و اینچنین اولاد آن بداره که از منی لرزان است ایضا
 او غنچه کتک کار و پنداری در خانه هر چه در او آرد یا خوب از طبع مقدور می غارت آید
 بر قسم فساد و تقصیر فقه و در هر اشیاء اولاد آن زمان اقدام عملی نماید اولاد آن
 نوزدهم و زلف نام و زلف و کوز ماناسه کتک ز او در کار مستحق تیرید و قوی باشد
 اولاد را از طبع مقدور غارت اولاد را که هر چه که در آن صحت همان بهتر خواهد بود
 باید که کنی فواید مرقوم حکم آن واقعه لرزی و سایر مقادیر یوزیرین از منی تندرست
 طایفه منی تازه دن سوره لغو و در مخرج موقده قصص المنی لایزال و تقویت آنست
 پریده از جا

وقایع محالات نرنکه نرفی

کوشی غرضی اولاد است طریقی در پند و موهو حادث در میان صاحب که صحت نری
 در وقت دایردان و پنجهان حادثه سید هر پریده مخلوق حالت اعتدالون کنار اولاد
 بر پهنی که با چادر کاراده کوشی وقت بی ادب و تقصیر اصح اولاد که از آن وقت
 اولاد نیست هیچ بود که بگره تتراید با ضایع باشد از این رویداده در صفت آید این
 از منی طغر موهو اولاد بیعی با کوشی و رنگه از آید زنده که از منی دریا سید
 اولاد

از منی آن نوزدهم و نوزدهم است یا خیر یا غیر سی قریب خان با طهارت و آماج شایسته در
 نوزدهم بر اولاد آن بداره که از منی لرزان است ایضا
 باعث میمان و لغت کوی عظیم اولاد آن بداره که از منی لرزان است ایضا
 اینچنین لغز دایره او در که نوزدهم و نوزدهم است یا خیر یا غیر سی قریب خان
 از آن طرفه آنکه در صحت اولاد را از جمله ده عموم جواد آید زنده و نوزدهم و نوزدهم
 و نسیمی که آن نوزدهم بود در منی که در نه بجوم اینچنین فضا آید از جمله ده یانی
 بود که که نصف آن نوزدهم است از منی لرزان و جمع طغانت یوزیرین مال و موهو غارت آید
 حق مشهور در بالا به اوست نوزدهم اولاد آن قیاسی اولاد آن فقه نوزدهم
 حادثه که در وی حمله سنه نیند و که از منی جهنم یانی لرزان است ایضا
 دره لرزنده از نوزدهم سکون اولاد آن بر لاج و سوزن بر اف نوزدهم که از نوزدهم
 مورخ بگر او نوزدهم قرار یازدهم اولاد آن جوده مال بگو در نوزدهم میمان
 یانی لرزان نوزدهم نوزدهم نوزدهم نوزدهم نوزدهم نوزدهم نوزدهم نوزدهم
 نوزدهم نوزدهم نوزدهم نوزدهم نوزدهم نوزدهم نوزدهم نوزدهم نوزدهم
 حدود و جنبه ط قوت است اولاد آن بداره که از منی لرزان است ایضا
 نه بگو با چادر کاراده کوشی وقت بی ادب و تقصیر اصح اولاد که از آن وقت
 از منی طغر موهو اولاد بیعی با کوشی و رنگه از آید زنده که از منی دریا سید

پهوسدن اوز برابری حایطه ایمنه کار اوله پیلز کورال و بر تلاف اولوب کورال ایتمه
خارته لیکه مسلمانان معایبتمدن تیرن نفوزن زاید نهم مقتول اولار و صحیح جز اولوب
آب ارارل هر چه دشمن بشون ایله بهوم ایبرسه ده مسلمان اوز غنیه ایتمک
اولاری آتاسونک که تدریرا حاکم مافه لیتنه اوز ایکنه لکه خوزد قرینه
حایطه معایبتمدن کوزد کور قراق دستکی اوز می حب منفرید دشمن قوتوننده
مقدته الجین صورتده و کت ایتمک و آداب نظایمه تفصیل بریده لکته ایتمی
مسلمان کور اوزده ب حالت مغلوبیه سار بر قسم خذاران ایزیر بعضی کوز
دشمن قوتون لیز اسندن مسلمان لکنه تارو کور طاهر اولار که بوناق
ایتمک بیز در و کور حاکم ایلمدن شرایطه ایتمک و ایتمک اوز مظهر مظهر
ایز اولار منی طایفه سی بولنده تیر اوز ک حالت ایتمک و اوز قوتون لکنه یسنده و تیرن
لیق ایتمک بیاه لوب اولور که مظهر ایتمک بولنده اوزم تواضع و کور
کوزمک کوزل بیته لور هر ک رکن سفره را آجوب استراحت و صحت و کت
دور کیتنه دیک صفت لکن تدرسه کده حاضیه متوق مسلمان اوزده و کت ایتمک
دهر نظام و فزون آسان بر مظهر اولور و خیر و اگر مسولیت اولار سده
لفظ و فیز سده ایتمک و صدیقه خذ کور ک بهانه سی الده ایتمک لهر اسده مخالفت

ایتمک

ایتمک مانع بولنیز بیلد که بر فقیر انفاقاات صحر کور دن هم بعضی مواقیف حایطه اولار
دهر بری اوز کلنه ذکر اولور جن بوموقده ذکر ایبره لیم بر کتنه که مسلمان اولو حایطه
شخصک لکنه قور کور کور ^{نصرت ایتمک} حوال اوله بیز فو قده مرقوم لکنه خوزد لر منی لری و نظ
آدیبه حاکم کون قراق پستین زمان کله بو ملکک صحر میدان بری حاکم صحر مظهر
عاصمک حایطه طلب ایتمک خوامشندن خذرار اولار منی کله بو جهتمدن بر ایتمک
ایتمک بهانه سیده حایطه طلب اولور حجاب آق حاکم تعلق و عاصم کور حقیقه و کت
مغایب اوز ری یکنه تکیده و تندی ایتمک تهره ایبر و صحر کور دن کور آتاریت و کت
کله بلور لار منی کور حیه سیده ملکوت لری ایزر آت کله خوزد و کله بو قرینه لک صورت
جنف نسیر شهوات ایبر که لکنه خوزد قریشی کت فانت لار منی دکایمه چار جانن و علم
اولومش و قطب صابنده بر لفظ در که آتعه لکن زمانه اورایه نفوز ایتمک بیز لکن در
اوکه کله بو قریشی اوج طرندن لار منی سکته سیده لکن لکن در بر طرندن صحرای غیر سکته
مسلمان سکته ماخان بیز در بر نسیخ قدر کت مسلمان سکته سندن کار بیز بوناق کت
کله بو قریشی لار منی بومندن خارده و بکذت لکنه خوزد طرندن کت اوز ایتمک حاکم
اوله اوله و بود صحر آت می خوی عزت بید بید حاکم تعلق اوز ری سینه تهره و کت
لکنه ایتمک حاکم دست آوز اولار که عاصمک خوامشندن کت اوز بر بر دسته خوز
حایطه رضدیه اولور کت بر نه تسلیم آتیرن و اوز که خذ کور قراق کله بو بهوم سکته و کت ایتمک

ایتمک

ایروب همان بادالما لکنک اهدن او دایره ده بلوان صفت کرکای پیش درمنی
 که از دستگیر در قید کس لقم من بسته اوان بیرون ایدوب مکنج او کسی خوارن کنایه
 ضمیمه او از یه بریده کولتوب ایران سدهمت کوزرر ایچوق آمانتیب طردن
 در مظلوم لک فتنه مأمور شهر فرقه داشنا قساقان باد در ایه ولرد اولوب
 بکیر حضار ای دن زمان بکیر کیم قویون کوزوب اولدوروب نه کار ایچون برده
 صلوات مالکولت و مشروبات صرف ایچده لازمه ان بخت که تر کرکای پیش درمنی
 سکرانه لغت ایچا تکیه در صند نه کر غیر لغت و کسب لری قلمی برده
 مظلوم بکیر لکنه کوزندن صومکله او راده تو ققت ایبرلر تافه عاده سی به چار
 او عده اشنا سنده هر صبح پیاره بکیر استیرلکه برخوا یه دام به لکنن کناره
 چوتور آتا ارمنی کر وقت ویریزلر تافه صفت مضمون بکیر و بولنگ بگرام درمنی ل
 بکیرک صغیر میدن آمانتیب نامه خبر دیرلکه او ده دسته انتراری کولتوب
 مان رکنک صرف ای دن صوک مکنج صبر سنی کله ایه فتنه بیوزوب و سنو کون
 او دوزوب مظلومک نفسنر او دایچه آتا رر اون بقرینف ذکر انات و غیر
 مسلمان قتل و قیام زنی فتنه بیوزرر با حقه دلکند فتنه سیریدر که مکنج بر حقوق
 رعیت اولور لغت الله لغم الظلمین ایچکنی مسلمان کله اولور کولتوب فتنه کله
 و ابدال کله لری دامنه کله کت ده برده واقع اولدورنه هرت عندن او بد افتر
 مکن

ملول مسعود ارمنی لکنر یه ایچ مذکور مسلمان لکنر یه او زنه هجوم ایبر لکنر طرفه
 لکنر حوزد قرالنه ماداس نیالنه بکیر میری لکنر یه ایچ بر طردن آغ بولدن دهر از
 کر آن زمین حیره جلال کچا بکیر لکنر یه کولتوب کله عسری بوقار به ده مکنج کله مسول
 در فتنه اولوب تمام ایبر دکان انبار کرده اولان هر قسم معذور عذرت لکنر
 حرم حبیب زیدت پیاره مسول لری بر وقت صفر ایچ ساله که لکنر اولان او زنی
 دی لکنر پیاره کولتوب کله حقیق هر بر معذور د نمودن لکنر صاحب ایبر
 آبا انیه مکنج ذکر و انات هر فتنه اولدر بر لکنر عورت زنده شماره کله
 حدهم اتنی بقرینف لوزر لاد ایچا کله مالیم ویران اولدر مسول عورت زنده
 فرار ای دن صوک کله وقت ارمنی لکنر عسری مایه زنده و تافه ای غیر سنی
 رجهت کولتوب آبا رفته مستقال بولدرر و با اینکه صورت هجوم دمیده صمد کله
 سجون طریقیه اولوب و او صینه کله لکنر انه کله لکنن غیر خوب رجهت کله
 لکنر کله کله مکنج غیر خبر مورتده مکنج ایچکله کله بولور کله هر درش دست
 کولتوب لکنر دن خبر او ز ایچده بر بیلد عداوت سده بیلد فتنه ای دن
 کله بولوان لکنر دمن بلایانه قار کله متفق مکنج کولتوب کله لکنر زنده کله لکنر

قاعه دعواسی و آن وقت و مصالحه آن صوگ یونیه و وقایع

شوشنی محال است

فدائمه قاعه یزدین افتخار و صاوت با خود و غیره افرم او لغز می خوردن مرگ بر او
بر تاریخ اول زنده در پنجاه خضرت کورایه روک آقا میرزا احمدون پیشا پیر احمد و دیگر
مکتب میفرموده و طبعی منور و جلیق در غرض از آنکه در آن وقت ایروز که که در آن
نزد عوام میگویند که آن بولد و فتنه میزد که آنرا که او است پریشان و طاعت و عبادت
و در آنکه سرده یزدین در آن وقت کثرت عزیز و اوز افند از در صاوت منور است و در
اوله آن یزدین دعا و آنکه قضای صددیده اوله و فتنه ای که در آن وقت که در آن
همه بی فتنه هر قسم حیدر و دیگر اوله کنگه آرام اوله سپرز با کفوس که در آن
اوله آن صوگ که در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
اوله آن صحت که در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
و شوشنی و دیگر از آنکه در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
همه بی فتنه هر قسم حیدر و دیگر اوله کنگه آرام اوله سپرز با کفوس که در آن
اوله آن صوگ که در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
اوله آن صحت که در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
و شوشنی و دیگر از آنکه در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن

عادلان شوشنی

عادل

و مال التبار سده است و در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
فکر هر مال که در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
همه بی فتنه هر قسم حیدر و دیگر اوله کنگه آرام اوله سپرز با کفوس که در آن
اوله آن صوگ که در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
اوله آن صحت که در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
و شوشنی و دیگر از آنکه در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
همه بی فتنه هر قسم حیدر و دیگر اوله کنگه آرام اوله سپرز با کفوس که در آن
اوله آن صوگ که در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
اوله آن صحت که در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن
و شوشنی و دیگر از آنکه در آن وقت که در آن صحت و غیره است که در آن وقت که در آن

اوله یقیناً قریب بر لب بحرین آبادی در دکنه نقره سوره دخی زنده در اولوب جا قرار گیرد
چنان کون در سایر کونم تا او خواست اینکه کفرند دیک فکر بر گردن عبود ایمن مسلمان درین
ملین ۵۰۰۰۰ کله آنرا تا اینکه ۲۵۰۰۰ بر کوی خفران بنام شیخ الاسلام حاکم نفع زینه فرم
راوند علیه السلام جنای محضات ۱۸۰۰۰ جانین نفع زینه لرید لصلی ذات البین آدره قسطنطنیه
قراقر دسته سگ معتقدی عکس اندن عبود ایمن حاله قطع دن مر حجت ایمن ک سوره اول
نصارت نفع زینه درین طرادن شت فو کله انهدر ادو طرادن دعات درین ای بوستیه
محضه لایه را بکنند از توفیق عرک بر جمع اد ۱۸۰۰۰ اورمان آفاده بر لب ولین ایمن درین
یار الوف بیه که درین ای صلی ایکنه آدره اندنک ایکنه لیکه آن وقت انگاه اوزر
مت ترک ایوب نفع زینه مومنه اغوا ایبر سخاوت شیخ در اد ۱۸۰۰۰ حکومت یقه لرید
قلعه کربلو پیاده دواره قو کونده در اد ۱۸۰۰۰ آوند کونکه جنب خنرال مالیه در
حاکم بیه عرفیه نین اد لند وقت ایکنه ۲۷۰۰۰ بر لکنه نهره در اد ۱۸۰۰۰ و قلعه باجی
جنب بار الفک عبود ایولده عده ایمن وقت جنب خنرال نقر ایبر از عهد کفر
اوز حیات در کت بیلر بیض مسلمان جامع دمنه لیکه غالب اولوب (خورشید) حاکم جنب
اور مده ایله در موت و جانم دلیق ایکنز دمنه کسده بو نیز لکنه نهره دعات درین
کرینون مدین و ناردوا صفت کورک ایکنه کوهه ذکر اولندر جنب خنرال سوره
دارد اولون کوار لیکوب مواج طیفین نهره کسکه را باجوب تازه کفر فو کون فرم

اوله یقیناً کون مسلمان سوره ای خط نیک عبود ایبر آقا در بن کون بر جوان غیر منته خان
سالتر خلیفه صلی قربان ارض اوز جوان ارض دکنه نقره سوره ایله تحت ایوب کفر اخذن نفع
عادنی سنی استعاسیده دکنه معاوت نفع زینه طرکن باغاته دارد اوله ندر کونک شوق لاف
بجوب فاروق درن عبود ایمن زمان درین لیکه کابل زمین بو نهر کله باران ایبر جوان
مرد غیر مقتول اولدو جسد پاکتر کونر کله دشمن بومندن اوله نهره جوی اولدو درین لایه
جسد غیر باره ایبر قراقر دسته صورت جانله صد مر موزار تا لیکه اولدو نفع اولدو
ارض اورین سوره آتاکند نفع زینه در اد ۱۸۰۰۰ در اد اوله نهره نشر اوزیر لایه آیدوب
بر مده ۵۰۰۰۰ م زاده حصار میزه دخی ایبر رحه آلم علیه بو نهر دن لایه نهر کون یا
کله و صبر اولدو تا مر کله اولدو جبر کون لایه نهر دن کورک صغیر ارض صغیر
یلوب جول لایه نهر سرکن اولون نفع زینه نفع دن عرک حکم ان قب خنده قاره درین
لیکن زمان کم فزشت دمنه لیکه کابل دن آتوب او پیاره نفع زینه ایبر جسد پاکتر لایه
پاره پاره ایوب موزرته دمنه عکس زنده لایه ایبر و کورک جنب ادب آباد اولدو
بر کون عرک نفع دن مر حجت ایمن کورده لر عکس اندن عبود ایبر کن اولدو کورک
کوره لرین محترم دمنه نهر صدر قانم درین لیکه کابل نهر مقتول اولدو نفع
اسکندریه نهر و کورده لر درین معتبر صغیر کورک حس ایله و کورک کورک جنب
بیلر حیدر قانم کورک جبر برده نادر طرک ارض درین ایبر نفع زینه ارسته کورک

ایله

لسان عدل این قلمه بیرون یک دن فایده منثور است گفت بسیار سارنده چه باین (محمد بن محمد) که
 بود که در این مکتب کیمی از طبع منور و گفت معلوم است که این که لغزانه و کفر و منسوب
 بوقت جوفه دسته دسته جمع اولوب بر پریم میباید که افکاره منقول اوله وقت و یا متن ببوله
 دیتره است همیشه را در این یکی بر او نه که حاله فتنه را در آن تن کینه و فتنه
 معلوم سارنده طیفه انچه و یکبار بر حیم دریا مسئله گفت ایجا اوله کورس ملک صبر و شکیله
 یاز درین رضای بون لنگه نتایج بکنند و در هکله که سندن بیوانی در آن روز نرفته است
 و کله فتنه بر بریر حرم آتشه و مفتق در لکنه ضاعت و عوام از منی لرنه دن اغای
 کوزل وسیع پیداد در منی پهلان عت که این معلومه است ایجا کسب فتنه که کله ای
 عیضه یوزنیه فتنه کسب کله فتنه نرفته دن کله فتنه در دن اوله دن کله فتنه
 یکبار چون کله فتنه که فتنه اوله در حاله ابتداء افکارات بجهت و آهواز
 نه بجهت و خط اوله فتنه اعتراض اصلاح سهولت کینه تازه برنده بجهت اوله فتنه
 نیز من اوله طیفه فتنه و فتنه و فتنه در اوله فتنه حسی ایجا فتنه فتنه
 در منی طیفه فتنه یوزنیه فتنه دن کله فتنه بجهت در اوله فتنه فتنه ای
 که هر اوله اوله بوجوه فتنه اوله فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 بجهت اوله فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 نیز من اوله فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 بر با اوله فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه

اینچه ظاهر آنرا در خارج نهاده گیرانند در منی دانه از منی فتنه فتنه فتنه فتنه
 ایجا اگر چه دانه از منی لرنه فتنه فتنه اوله فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 دوران کله فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 نه و افکنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 بیوانی کله فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 فارغ او فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 جبهه ای فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 ملک فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 بساعت فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 هر کله فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 بر جبهه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 سارده فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 در کله فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 یکبار فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 در کله فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه

بجز این

در طردن بواسطه ده جمع اولی بر وجهی نصف این برکت را یکی جمع بکنند حتی از موقوف
یکریخته ویرانی گیرند بگرانی یکم دیوانه در کثرت صدمه و بهر آن یکم نسبت به جمع مطلق بگذارند
به کسی بنامی المغان خیار در بر فراز این مرادیده که از چون پنج بود سینه نیست یعنی
لایقند بر مضمون این در آن آن مقرر نسی نهید و اوله که در غیر چاره بر مویب کوادف
صنعتی سواری کن هر کس از تفصیل در این سراغ ردا ان ادلار آن کیم در بولار استهنگ
دیوار لرزه نشسته بر باغی زمین بکار خفته طفت رون سالها سر انداخته می والدین
غراسر مایوسی جمله در رنج زان دندان زیزتر زیور ک کذب بیرون بگو بر پدید
مصرفه سعادت با ثمره طاعت نیم نظر با فخر و قدرن چون ایوتب باکی نیزه لکنند یکر
تایق کرده امکنه پون قوه در رده روی پیوسته اوز قوتند عاریت کس در بنده
در حق که اوز زمین بهتر مملوک ده بکنند آنگون کسی در نفس صفت و کون بر یک
در سلطنت اولاد کن پند تقیوم به و سعادت حسن اولدنیفر به پدید در آن به جا
وقتی اینی خردت سر نه بنی کز که هر کس خلاصیت تصدیق کورده ای کجا
انضاری بر حال اولاد به بر آن روز ساعت دو اوقات ایجا کا مارد است
سه صدمه آن مردم و صفت عیت تا اقطع کبور اینی جسم نه بر طوط صدمه صدمه به
بولور مسعود کز بلکی صحت الی صحت در بنده آجن سر نه در این صفت صاب که سینه
حسن اولدنیفر جمع بیان رکور با الله فی الزمان نفا از سر نه در صحت شاد است

۱۱۸۱

هر کس از قدر نوبه خیرین او قاضی و محکم از صحت در صحت الی اوز از در عا ای صحت
اوله که هر کس اوز که سنده سندن سراج در زواله بنده ان اخبار سواری کن حکومت مفید در عا ای صحت
برای یکا صفت دعوا به نه مان کوکون طیفین عجلت در صفا انده بنجره صان استومی
استرداد ای بر اکتس گرفته دیگه مسلمان حوزه سنده سالم و جتی بر در سره از مینی ار اوز
مطوفت اولاد آن مینی نردن از مینی شایسته و ان مین جمع بگردن بر کینه نر سوفا
معدولت صحت ک کابلجی بگو در کینه غیر مسهور آدم که اعدادی او نقره نیز مسلمان عسته
تغییر بر مملکت سره عا درت دان نیست در کله کوکله دیگه از مینی شایسته و ان مین
ایرا طوطی گردن که بر یا لفر رسده پیشور از مین او نقره نر دیگه آرزو نیز طوطی قاره
سنگه ای صفت ن مینی نردن در کله غیر مین مملوک اقسام فقام فدا جی ای صفت عا ای صحت

حقل مصلح علیت فی شان حدید اولدنیفر

نصف کون مملوک کون طیفین ای کون صبر ادنی صحت در وقت صفت درن طوطی اوز
حیاسات نصله روزه در بنده در بنده کون کون صحت ای کون در آن عا ای صحت
از مینی صفت مینی دیور را باره می از مینی با حزنه بر یا نردن در مملوک و صفت
نمان اوزن دیورای غاب مملوک صحت عا ای صحت نردن بر صفت مینی صفت مینی صفت مینی
در کله ای صحت ای کون صفت مینی صفت مینی صفت مینی صفت مینی صفت مینی

نه ای ایدر بر بیله بود که واقعه سنگ عقبتی کنفت بقی تصور این او فر که هر طایفه سزاگم تندی
ایچه دشمن سخی صکره رف بر لکه منظری آکف من جان دمن زماک اوسه ده اوزو باین صعد
حظیم بد وقت او فری خیال تصعب جمهور ایرر و مکن مراد شدت بهای خاکش کن صمدی اولر بیهیل
رفت و نقتیه حال بطن نازندن صوک مقام بقعه ملک اودر که آه که صکره رف در کتبی
بوقیه خزان که نظره لکر صوب جهان منحصربه بیدن امداف من صمان فواته کفوس وقت فر صغیم
در وقت مفضله که اودره محک کوزنه خالفت کورتر لک و سبیه ماین منظر مکرر
ایچدن فاید بصر کوزین اردی نهمی کورتر قوت برده کتیه دات سار وری صاندر ناز
فایک با انده محک کلا اوزر بر لینه صودت ایچکه تدهنده اولر و رحمت صغیم انون رنا
اورر بر من شهر بر ایرر رسره کت انیزا باقیه نون بی کتیه صا کوز صبر
کده کده دسته دسته خازم دات اولر دات لکه رزده صحت ایچه دکن نواح کل
و هیوز سرایک صا طیفین لر پسنده درکت متر اوله لقری لکه عبارتی بنزه شه در کل
لا طری صغوب ره نوبتیم ایچه کتیه ساره لر خیالین صوک دات لر منی لری لری
در زاده لوب بیعت حالیه فف من لک لکه لر دودنه ایچ بیون سادی صغیر سنه
سمکت ایچه لکه سزا به کیر فف ایان ساره لر دالیه لاری خارنه لیکوب اوسه کتیه
صافین ایرر رسره اوزم فیفتا شهر انیزا دک تیرک بلوغ اصحیح انیزا ایچ
لغین بی بیغ رض لر سوز اولر که اوزر لر صغیم لکه لکه سنه صافق اوله لقر صغیم
دک تیر بر لکه زده درم راه اوله برده خارجه جان کیر تا اتمام دایه صانه لیک اود

اقسام صدات اولر بر بریده منظم و قوی لر منی کین کاپرین اوی داخر با بندن و کور
لغت اوتب جمهور این سوره لر دن کیر بکده لیکر متوال اولر و دو تین با ایزده کلیم در بر اولر
بر اینیه لر داد اولر یما کفوری حکم ان طه بندن جمهور این زمان بوسا دانش بقی از حفته
ذکر اودر

یوم یکشنبه ۱۲ اوجوت میوند قوم مصالحه

صیغ لاری جنبه اوزر کین عاده بیخاکت و حاجه برود لر منی طایفه سیه لایم لاری
اولر کون ناخت رفا میانه جنوب لغت دکر اوله پتر و لوز ما نتر کفیم اوجوب
بر صنگ اوزر نشنیه سینه کار در صحنه ایچه آوب ناکار خنکوار صورت ایچکه
لغویه اوزر حاد نهر حجه ایچر بکرده و بر صندشه کچه کور یا اوزر که لور کوزنه
دیکچه لر آر کنده زور د بهر بر قاندر بکرده بلوکی نه آله بر نه کور دیو
میکن لغت بر کله اوزر ایچان بیغ رینا میانه لقطاع لغت لاری کار دینر بلانده لر بلانجه
بازر بلانجه بر صاعده در که کوزر که ایچکه لغت انهم تیغ دنا گل انتر و بلوک
زور اولر کیر ادراد بازر که انهم تیغ انهم تیغ نهم تیغ بازره لغت انهم
قولبر زیت یا زردن یا زرد لر میهای صورا بر تر فکتر کتیه لکته و کتیه ایچکه انهم تیغ

مخالف در الف و لام و نون اولاد کانه عوم مخلوق است برصفت حاصله در نقطه صفت
 و سائله منتظر اولاد و کله هرگز تا صفت بر حال مطرب و مطرب طبعی در سنده و اولاد
 دوام اتمیه بگذر بر جدیه و حاصله عارضه از منی جواهر مسیده و از اولاد اولاد
 از منی سکر از منی اولاد آمدی جماعت مسیده تمام در اولاد منی او کنگه اذن بر کنگه
 تا کنگه از بر فتر مسیده بازر از کنگه در لوب بهارک امیر عوم از منی جواهر مسیده و کنگه
 اولاد منی بود در کنگه کنگه موزش فساد عظیم تصور آید و کنگه بهاره نشو کنگه
 یا دهنه اولاد مسلمان هر کنگه نغمه نغمه خوب عانه ناسدن و مطرب مسوز
 تا از منی فتر مسیده و باره کنگه و کنگه در منی را آیت امیر بیان امیر اولاد
 او عارضه در منی برورد که نغمه از منی به نغمه منی تا که غیر منی موم کنگه کنگه
 هر کنگه اولاد بر جبهه مسیده کنگه فتر منی در عذن موم کنگه های حقیقت عارضه
 حکومت دو کنگه از منی در منی نطفه حرکت امیر که مسلمان حقیقت
 اولاد و در عارضه منی مسودن و کنگه امیر از زمان که در منی کنگه
 کنگه بدین اذن بر کنگه منی عارضه منی کنگه از اذن منی مسیده عارضه منی
 اولاد عارضه منی در منی نطفه کنگه منی کنگه در طوفان و کنگه
 بعضی عارضه منی بعضی نصف مایه در بعضی نطفه منی مایه مایه طرفین کنگه
 عارضه منی در منی نطفه کنگه منی کنگه عارضه منی کنگه در منی مایه منی
 کنگه در منی نطفه کنگه منی کنگه عارضه منی کنگه در منی مایه منی
 عارضه منی کنگه در منی نطفه کنگه منی کنگه عارضه منی کنگه در منی مایه منی

کنگه
 کنگه

خطه دیک او را در بر بر بر برستانه خدا خطه ای در بر آید در او صیدان آتشانه ای در
 قطع اولاد از کنگه طرف نشینات شده و طبیعت دن که کنگه فرخت اولاد و کنگه منی
 مقصدیم هر یک طرف سکر کرده قرار اول تو ای را و حکومت طوفان منی کنگه منی
 از منی شباخت در شادته از منی عارضه و طوفان مسوده فرخت از منی منی و کنگه منی
 من کنگه منی ای در منی عارضه اولاد رسیده بر کنگه مایه منی کنگه منی عارضه منی
 از منی منی منی منی که غلبه کنگه اولاد و تو کنگه اولاد

وقوع مضالجه بر لاله اهل اسلام ادا صفا
برون ایدن حال ناکوار

وقوع مضالجه بر لاله اهل اسلام از سنده بر مطرب ناکوار طوفان امیر که او کنگه منی
 و اثر نطفه منی بر منی و عارضه منی کنگه منی از منی منی کنگه منی
 او مطرب ناکوار کنگه منی عارضه منی کنگه منی از منی منی کنگه منی
 عارضه منی کنگه منی عارضه منی کنگه منی از منی منی کنگه منی
 در منی منی کنگه منی عارضه منی کنگه منی از منی منی کنگه منی
 و عارضه منی کنگه منی عارضه منی کنگه منی از منی منی کنگه منی
 عارضه منی کنگه منی عارضه منی کنگه منی از منی منی کنگه منی
 عارضه منی کنگه منی عارضه منی کنگه منی از منی منی کنگه منی
 عارضه منی کنگه منی عارضه منی کنگه منی از منی منی کنگه منی

عارضه منی کنگه منی عارضه منی کنگه منی از منی منی کنگه منی
 عارضه منی کنگه منی عارضه منی کنگه منی از منی منی کنگه منی

دوروب و علایه طرف قباب ایبر بعد از این اسم ملاقات معصوم و ملاک در این طرف
 اود که تله در بر از مستانند و میهمانخانه کاهن با روپ مسلمان طایفه سی قبول میسر
 خبر دیور جا پارای قزاق تو صلحه و خواهی ایبر که بیخواری مشغله از این سکر لر بینه بسند
 موقوف اربغنه بنا که گزین اولشون تا اودن سوک ترتب فرودت و صلحه اقدام کردن
 در کلای مسلمین دن خواست اودن که در مستان در جا ب سلمه در وقت بیخون و مکه صلح
 در می دانند اعلان ستر و ک شده تا طوز ایبر با وجه اینک مسلمان سکر لر که
 قویقت اولوشون سوزنیدن سوک مسلمان طایفه من بر صده الیکه و استیضا در مستان
 در می سکر لریدن استقامت ایبر و حکومت اییکه از این طرف دیور در مستان
 غالب وقت هر وقت و منظور ایبر اسلام دشمن مغلوب و مستور و ملا دیور سکر لر
 اظهار ایبر در ارمی ظاهرند و مرکز قنات و سعادت بود استوار در این پانچ
 در می ره من لقا یا انکه مسلمان سکر لر سبکی است ایچ هم نه لر که جب مکان اییکه
 اوز حالت همانا لرینی بره میان ایچ را ایبر بر وقت ده که مسلمان بیضا صلح
 در خصم جهسته میز لر و کول ایچ عینت اسلام کئی در سکر لر بینه ایبر در این
 خط ایبر اولان معتمد بر لر ایبر در آفتاب هموم ۴ قلعه و جوقه قزاق
 مسلمان طرفت اوق که نه کور لب که در سوک تویم که بر در اولوبن بر سوک که ایی
 ایوکنیه ارسته در صده میز لر تا قن که خبر میز سوک ۴ صده مسلمان کلده است

ایک

اتق و مسلمان صده میز لر سکه شهادت ایونین خلیق طرفه می نویسن طاقده و کج ۴
 مسلمان و کلای صلح حضرت زنده از این خبر نه منط ایچ و بیارت ضوا و اودن خبر دیور
 حاکم ارمی دره ادجا افواج بینه آن بیدق اضی این حاله خان ایونین در ک
 اتق در سایر طایفه بر قیود کتار بارسی حاکم دره و ک خبره جوای جا پارای صلح
 بهیتمدن بو قسم حکومت بعد اولا در جمله انوشک در صحت در می ایچ طرفه دن که
 عموم از مستان بو خبره فکر ایبر در ایچ ایبر که صلح ایچون جان در ولیده صلح در کور
 تکه که مسلمان علامت سکه حاکم در سر ایبر بر سر ایبر در نایب لر سکر لر ادری
 بو جاب که خبر ایچ کدن سوک مسلمان و کلای صده درت ایبر ا بر سکت کیجوم خبری
 لاسنه و ایچ مبلقات سالفه و کاسه جمله و کتس لر مسموده با او ایچ ای کت در
 قزاق از دهام کتیر به روی سکر لر فخره جانب صلح لا یقیر رضوت ایبر در
 حکومت ایبر بر میز در ارمی در و خلا الله به ن یک به نفسی قیود بانه مکه صلح
 لر بینه میا که قصه سعادت اوست بید و سیه انار کتورده معیه معوی غیر سوم جادات
 مسیحیه در لازم شوناننده ایبر اسلام حقیقه بیده که تعظیم در سم صلحت و جان لر کتور
 حاکمه در تقیقه است نه و مسافت بیز ایون کور ا بو اود حاکم صلح کتورده
 بر حاله غالب مغلوب هر یک طرف رفت حاکمه نعمت صلح اده کتورده در
 در قسم چه صحت کتورده و املون قنایه در کاه یزاد من جاتر اوزار الله تبارک

اندازد و تقاضای مقدمه بمان زباید اولدوقنی عام را منی تسلطاً - اما منتهی بآنکه در آنجا
مورد بازخواست و مسئولیت اولدوقنی توقفت الیکه حاکم ایالتی تعداد ایله ایله صلح ایکن رضایت
قومی خویش ایدر جمع افراد کلین عصبانیت اولدوقنی وفده مرقوم بعضی لریون
مطلوب خاطر اظهار ایکنه متردد و عزم ملت دلیدن او خطب غیر منصفیه مقابله ایکنه
اول دفعه مسکرا لیه ده او بری بعضی لرون قبول صدای ایکنه ایضاً درینده تولید اولدوقنی
فاحش ایکنه ملت اولدوقنی صلح صورت منفی از ختلاف وقتن کابی شاد و کابی کدر صلح ایکنه
ظهور ختلاف دن منبر با انفرجه نبع عمر رتدن صوک بیشتر صوابیدیه صلح ختلاف اولدوقنی
کله سنه صلا ویریلدوقنی و لحظه صدای کله صلح فی ایزم مقرر اولدوقنی که کاموسمان سکر اولدوقنی
تسبی اخبار اولدوقنی موقتاً ایکنه توقیف اولدوقنی باره سنده و حفظ سکر اولدوقنی تا ترتیب شرط
صلح ایکنه صورتده الیکه بولوع اعلانات سکرله روانه اولدوقنی بقده سکر اولدوقنی منبر
ملتدن لغای بیوب جها و جها محابده ایکنه توقیفدن هر شهر سکر اولدوقنی توقفت ایدر رسیده
تخصمه اراده سندن الیکه اولدوقنی کاموس سکر و منبر بر قسم اولدوقنی توقیف حارب منبری
جانات زمان بعضی سکر اولدوقنی صلح قرین طایفه لریکنده ایکنه و موافقت دعا اولدوقنی
اولدوقنی قازانچر طیک سنک حصارنه مقابله که بلاد میدان یار قدر طیک ایکنه کورون
مسلمان محابله لرنه قارنو کله نفر جوان لریمنی ختیجک یا فقره حد آدوم این فرجه لرون
لجوب طیکایه مقابله بر جها دیوار دالنده لیکن ایدر بله در طیکه آثار ایکنه
مسلمانده نهایتده بعضی کورین که رک بوریده حصاردن اثر شایسته اولدوقنی برینده آثار ایکنه اولدوقنی

دیگر

و طبعی کشف ایکنه نیتیه مذکور لکن آنا نزه جوانا طیکایه خطیه اولدوقنی مسلمانده ایکنه
لکن آنا رک اولدوقنی محابده راه دین و ظمیر مسلمان غفران پناه شهار یک قطع بک زاره
اولدوقنی قضای الهی مقدر اولدوقنی ختم تیر سنین او بزرگوار مقتول اولدوقنی دینی ایکنه
شهادت تا پاره رحمت الله علیه حکمور نیتیه اولدن دله ور کجه مبارکتر مقصدن کور کور
تا تده طرف بهم ایدر رسیده فایده دیرنه لهر اسلام کله بو غیر ملالت اثر دن
لکات فقره صایته لولبتی دنیا لیه منعم اولدوقنی و با ایکنه بری دار ایدر بلیه صاحب نیت دعا
رتبت محابده قضایه یکنه لهر اسلام فریاد ایدر ببقیة السیف ایکنه بیرون تبیین
بهم کله غیر عجم بر لور نین مدمم ایکنه اما ابراز ایکنه کله رضایه صلح مقبره و یکنه
اولدن طول ملالت حیمت اسلام حساب ایدر ب لور نین رضای سنیدیه مقدر اولدوقنی
نیت کورتره کل نیتیه بو کور ایکنه خون پاک بوجایت حارب سننت خون بکناه ملت دالنده
قاله اک صبر ماز که خوب امدن اولدوقنی مسلمانده جانندن برین نفر دیکر حضرت جمعی
ایکنه (دکله دن بر راقم) لهر اسلام اصالحه غیر ایکنه غیر منی حاکم لایکته حضرت
لور کله مامور اولدوقنی مامورین حضرت عاتق حاکم ایدر ب روی طیک سنک جفندن ایکنه
مان لریمنی تیر انداز لری انکو قری برین لیکدن طوکه لرنه رهت طوکه و لکن مسافت
شاده اولدوقنی بیده سوزونه سوزونه منظر دن ایکنه بوجوب مرحوم طایفه وار اولدوقنی
رها کده که صلح بر ایکنه نیتیه غرق در مای حیرت و کوروت دیر لری سنک سنک سنک
این درر نوکله جمعین کور کلین آثار غیر صالح لوب اولدوقنی تقیظ طریقیه ایکنه

ترتیباً ایستاد که هر یک از این کلمات سه بار در وقت نماز و در وقت خواب و در وقت
که بگردد سلام ذکر در آن سه روز سه بار در وقت نماز و در وقت خواب و در وقت
و اگر چه در ایام و در وقت نماز و در وقت خواب و در وقت نماز و در وقت
و هر چند که این احوال را در اسلام مقرر کرده اند اما آنچه در این کتاب مذکور
بر وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
چنانچه در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
چونکه در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
عقب بگذارد اما در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
من نموده و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
ضمیمه است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
که در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
هر چند که در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
مبارک است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
چنانچه در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
پیدا آید و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
محض اظهار ترقی نیست و بعضی از این کلمات در وقت نماز و در وقت نماز
مراوده در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز

در وقت نماز

در آن وقت که در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
تا آنکه در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
بعضی از این کلمات در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
را که در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
ان که در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
سنگ ذکر آن که در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
رم که در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
حقیقت که در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
است که در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
تاریخ که در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
ظهور یافته است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
که اگر در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
آرد که در این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
این کتاب مذکور است و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز

حریق زمانه طکار دایره سنده و بعضی معتبرین اولیاده مستورا نمکدان آلهت چند بوسه
 دنیا نیست رسای بویگر صدوق صدوق هرشم نقد لرزشک و سایر اسکه شتر از درون زمانه
 اسبیت عطینده آبلوب فغان کردا غدار و چشم دسته لرینی زدا دیور مسکه او بخر کون
 مخلوشو فکند ایوبیه اود اور دلان زمان او بخر مرتبه دن او بخریه قدر زخمه بیوزوب همان
 ایوده گماین این ایگر ممدین زایه معاند لر فایه ویر که جبه لر می باره می بوداده طیران
 ایر اکامه فرقه مرقوم وضع دهنیت عمری ده بد بخت شهر ایوان او بخر بیخ اولار
 و نام آت و بخر جمعیت عطینده و معوره جسمه مصدومه کوشمن و تده شون صولار و تده
 بهله رنقله شادمانه دن و شتر سوزوب و مشهور حادثه جهان خواب بول و بهر سندن
 خانه و جنبیه کاره طفر که بهین بر کون یا کز اطن ب طفر لایده همت او کز دنیا ناکند
 طیقن لر سنده و وقوع بولان حادثه عظمه نیزه تاقیت بهی آدم نظر منی جلد ایخ
 شایان برداقه اوله جدر و ل تغییر الهی حادثات روزگار و نوازه نوی نیبه
 اوز حکمت بالغه و قوه هر کاهه کسی نمانف بهی اولدوقنی نوع نهانه بیلور

روز پنجم چهارم ۲۰ آغوست شنبه و روز صلح و متادکه

پتوتیر اعظم هست و دشمن کورتن برده طفت و حفا کورته که در درون پند
 حجاب من اسلم سکردن ایره لوجک ایچک شرح ایبر لر کینر کور کور سکردن لر ایچ کور
 فایه

قباة ایسی بولف ایوبیه طاف چهاره سنگرمین بوز یوز فاروره ایله آیم بوزدن بوز
 نامله سنگرمین هر ایچ طرف شایع صام فرق حریق تا میه ان لر منی قلوب دیرین جمع مانق
 (این بون بوز قدم) حواله مر جانود صام یاله سنگرمین کله بوز یوز فارو قازا بخر طیک مسکه
 او طرف بر طرفیه لیکن شایع عامیه هر طرفدن زغال حریق بولم کوریه رایه تا میدان
 لر منی (کنده می بوز قدم ایره لیا) آقاده ده لودا غندن کله بوز یوز فارو کور کور آن بون
 باجان دره مسکه حایتیه دوران لیا ان وقت لیدر نفع و نسیان آسک ایچک اولار
 (التر بوز قدم قبضه) طبیعت ننده مرکز قوه و ایبه مو بینه زمان خلا مقارن کله حفا
 خارجیه خفلم اولسه ان ایتر که قدر خردن فلور پستون نیر صلت کین دستور مقدر اولار
 بو کسکه حده سنه مقبره نسی حلقه ده نسی نمانده اخف بولان حضم حبه لر در کورچی
 و در یسه اوزاق مسافتدن بجوم ایبر سیمی و حریق لیا مانه کور بکین قور بینه کور
 هر کس بر طرف قچار آت بخر لر را حرکت قوشون و ارا ن فطرده انان اولدی
 در یادن حفا لرکی و فک حرکت اوزره بر اوسته لر کس بالیقیر کیمی قور بیک تازه دن
 تا جان لر ایچون کوراده نمان بولمق بوحایتیه غذاب و هر اک مرک جن حضم کورته
 و ز حنده جسم اولار هر کون عجز الی حیدر رجوع اتیه و کلری حاکم نزه که در نمانده
 سا کور و هر وقت لر منی نمانده کندن فراق و کله سیه کله با حاکم ولایت بار اولد کله حضم
 ویر لو کون اصباح امت لر منی لوزر و حسیلی حندنه حاکم نردن عرض حال عجزانه

اولد حرن با مان بوجیدن سندی حرکت و سبب ان اسلام طریق را البته بیان شده
ظفرت در حدیث اینکه سوره نهد شده تا اینکه با الله میدان گرفته و کله سورت لفظه
بوز در خار در امنی باز در سنگ حول طرف تا مردی آن کار در دسترسیدن بکوب ایران
خوبه گفت که طرف کماطه این که بوس فنده باز در دالعه دره طرفه با خار مع
مصوره که سرایت این که باز در سنگ حول طرف تا خار طیک میگفت چه عهدن
نوم باز در دنا در ایله قوام در برابر او خطه آمه در طرفه با جان یولسک باز در
مستمر عارت هر ایک طرفدن تا بویک از امنی سیه اشته بتیمه آمه در طرفه در طرفدن
تا ناظر و لویک هر گس ایزه دیک که کسه از امنی سیه اشته از طرف در طرفه در طرفه
اولان علی و از امنی حرمیم لغتس عارت باز در دکان کار و السفارا با طرفه
مهر جن فضاخ لیکه آقوده ده لود شده اولان با کرد فرمایند الله طرفه
قبرت سنگ یو خار سیده بویک علی عارت ده کیه دسته از امنی لغتس داری سنگ
ایدریم و هموز سقوت و عارتدن کیه در طرفه و اذنک اوراده سگرتن
اولقر سمن سندان سله صول در نیز که فرا خنده ایزه لود حرکت اتیم سول
خاکه اولاک جسدیک ایرونه با خار لیزر کیه لود یا عفته در جمع ادایه در
اولان لکر ل بنار یا بالحق یا لوب یا کوجست سندی یا عفته در و فونه سلف
اینگ سخن عذر و اطراف سرت در یولسک فرج آقا لود دیک از امنی استراری
ادایه دره متخص قالار لوزنگ دفر لازم اولد فنه ایران سدهم اولد طرفه

چهار

دوره تجلی کون مجاهدین اسلام آقاده ده لود اخذ عمله ایتملی

جمهورية ۱۱۱۱ در سال ۱۱۱۱ قمری از زمانه خلیفه بزرگوار ۱۹ هجری کون شجاع اسلام
آقاده لود اخذه متخص اولان از امنی استراری جمله ایزه ب طرفه تام ایمن لود سمن
حقیقت یوز لیکه ای اصغر بیرون و نفله بیل ذمه تاریخ لویس لیس عفر من ایزه حرمی الله
اولد طیفه سنده عهد سون تا اصله ب ایزه اچون بوجان نشار ان با حقیقت ایتملی
ماینه دهه افتخار و مهمت قال وجه الله وسیله جورت و اعتبار یاکار قاسون فله
و فخر خنده مهمت ایزه که ۱۹ هجری کون نظر حاقنه باوق دلیران اسلام آقا طرفه
جان نشار لقه بسفت ایزه ب منظم صورت ده و شسته فر شو حرکت ایزه در ایمن کت حقیقت
موجبه نمانده در قطع دامن اولد ایزه در متحصن و طبع اولد ایزه در معدون زیاده در کیه
حضم که متعلق حرکت ایزه کسی نورچه لور که افکار در همان حضم مقابله ایزه ایزه
سلا در کس دلیران اسلام تا سوسیه پوش فرا دستل ایزه با شربی با فوسن الله فله بدن
معدون ایزه صورت بر بویک دالعه منظم و ده فصر و سمن سکرانه طوف فله اوب دشمن
نیز در ایزه حرکت ایزه در حضم مقابله کن ایزه سدی لور عابدین سدهم آقا طرفه
اولد اسلام فتنه حضم عابدین لیزه در حضم سکرانه طوف حرکت سمن ایرو سدهم
حضم فتنه انت نیز در حصر ایزه متخص اولد فله عاله کثرت اولد و فتنه در حصر
دال ایلیه حرم فرار ایزه در طرفه ایینه عابدین سدهم حصاره اولد اولد لیزه
صورت نظر دکر کر ایله با الله است حاکم خدا و بالعرض قوت شوعت سدهم ایمن حاکم
دشمن فتنه اسلام طرفدن حرکت سمن ایرو حضم حرمی منقلب لود فنه سار حصاره اولد
عابدین سمن کت تابع اراده حیاتیه در اولد قوت معتدله سمن ایزه کت خیل ایزه در اولد قوی چانه کت

صدای اذان غمزدگان داد و فراد عجزه زبک آن طبقه عالی رسالندون عوشه کینه اولی
عوضه قیامت بیکر و شمشیر بر منظره نظره کل هر کسده ایاق واقعه انکان اوله دنیا مکنه
یکسره و دواع بر باجارسه اولدور حال اید باجارسه یا قوز او زلفنی کتاره چکر و نظرات
دنی فکینه مأمور قوتون دوران ^{Kasım} ایله طرف کریزان او سیه کتاره لیدی ده وقت امن آخار
اویز دلیره کی کوکجه بر اولدور برله اون من عیدن رضعت برک و کوکجه لر منی فکوهی سخته
دستی اولمیان دایره ده امیه از مسالمت بین قوتون حضوره با غلیوب و ادب
ایر اسده مطمن اولونجه که حکمیه مکنه تیوز ایچ روال کورنر ایله نظیه نه آبار لر
دبضر لر بو خیده که حوقن هر گوشه نه کله ایله عکجه صورتی دیانجه دیران اسم
آخیر قومه مقود اولدور کله شهر برج باره سندن یغز اولدور با شندن هر کس
سرایه آتون یا خوشتر لهر برنده نردن خایج داغنه دانسه محله لاره قوجوب داغنه
بهله مسلمانان و نذر حوقن آتش آن معانه لر جاننده تحت سالیب هر کس موقع برورم برین
ایتمس که لین المقدر لریان طریق نبردانی به مسلک هار اولدور کتاره باله ایتمس کتاره
بول خوشیدن لر ان بهران تکرار بوضار طافنده حوقن جاتیمن دینی مکنه ده حوقن
بناه آبار لر غمز از کجه ایراسم اولدور سنده کتاره لیک ایرین صورتی حوقن و بوم بون
خوداره بین صورتی مطلق امیه قرار و کتاره قرار قلمین عوضه تیوز دوار اولدور حوقن و تیوز
دمقدرفضار برکس لیغ غریب واقع اولدوکی نتایج خزانای نظره آتون لر منی کتاره
مفایده یا کجه لره قدر و غارته مشولی لر منی آتاری ضایع بولیم لر منی لر قارنه حوقن
دندان اید آتاره ایدوب اطاب حار به تیوزین ایرا بس بولمیه مکنه دیکی که حوقن
لاجر

روز چهارم محرابه یوم جمعه ۱۹ آوشت

نوفه مرقم بیانات غم آیدن صبح به نذر صبره پرسیده قلمه که او کجه حوقن
عالم سوزک سمیتدن دشمن حوقن ایراسم سناط طوزن صبره دیکی آرم اولدور
برخ راقم جوئیده سهدت ایرا که بود قیام چون لکجه دوزخ کتاره جمیع حوقن خواه لر منی
خواه مسلمان حالت اعتدال دن رسیده اولدوب بر قسم تشیع و خلف لکجه سید ایرا که خوراک
سته لایزه سندن کار طریح یغ غفلت ایرا بر صبح بلغنده طبقه بیک ایکیک یا متن خواشیر
نقد و قیام حوقن خیل و پرون لر اولدور حقیق سهد ایدره سنده بولونان لر منی کتاره
حالت دوزخ و دشمن شدن حالت مقه لردن محراب خواشیر لغت لردن خاف اولدور
کجه لکجه دوزخ و غضب العین حضم لافدن کتاره ایکن ایراسم طافدن نظرم ایکن بر اولدور
کفن و کونن برله بهیک حوقن لیت حوقن ایتمس طریق ایکن سته دایمه رفوع نظره دیکی
برکت آتون هر کس سندن احترام معنه لکجه حوقن آتاریت طبعه باله سالیب بولمیه
نوعیت نظریه با غمز رسه خویه بر عالم حوقن اولدور طریق ایکن بر صده خزان لکجه
آورد بیز و قرض کی ایکی منظم حالت قوتون لکجه لر سنده دوزخ حوقن قصد دیر سوز بولمیه
خندان مابین حق و حوقن حوقن سنده هر ایکی حوقن کتاره زواله جبره ایرا
باری صبح بریم صبره کتاره حوقن برین لکجه کتاره قضیه ذکا امیه دگر حوقن لکجه
دوران ایدیک اطاب بولدور قنده شماره اید دگر بولون حوقن امیه اندن جهان
منصف لفظه لردن تا لکجه سکون بولدور حوقن لفظه دیکی خبر دنا ایرا دگر کتاره دگر

جميع از نستان برود که نه عفو ایست که نه عوق استقبالیه و نه مغفرت ایست که امکان کورسز با هم
 کوفت زوالد و فایه قیام با ملاخه و کفایت اما نیز جو مندن سیدیه هر یک ایوب معجزی درین
 سفید ان کره مننه آغینه آغینه حاکم بارانوفسک سگ کوروشه کیدوب مسلمان طینه قیلیم ایون پیم
 ایسترا بارانوفسک رم یولید قبول ایوب بعد از نظر حقه و له ایون مسلمان طینه کله و عوفیتم
 مسلمان بعضی شراطه دیکه قهر ایبر حاکم خنیریم کف ایبر که اوز مننه آباروب لار منی
 ایبر سید شراطه که ترتیب اذنون حاکم دغز اولی سگ قباغه جهوده در منی سگ
 پ در یک کله آقا در و صلت کورجیک حاکم کساره قیاسه قاضیه خطاب ایبر که ایونیه مرتبه ایون
 بر حادش دن کله او کوله حاکم در مننه ندن قیفر منزل ایوب مرحوم حدیق جان ایونیه هر
 کو مطلب دخی زیاده باعث اوله مسلمان اوز اراده سنده کج اولوب قصه قاضیه حقه
 درنگ بو کونک حادش ندن بر نغز ایرانه ترا ترک لب جوان رسید که راقم ایبر حوزان خدی
 در ایبر سگ درن چوب حقه منبر کیدن زمان ختم یتزدن مقبول اوله از رحه الله علیه سخن
 نونف اولوق لازم ایکن او جو استگ قلندن مسلمان قلبه لعل تیر
 بولعه بر سیم ۱۸ جر کونک تاظر اولکجه ممالی خلیه بر جابطو عام یانی
 آقاده لو سگ لیدن در بر فخر جاره آفرندن رسنته اوز لیدن اوکو خدانده احدیه
 اوزنده مشرفدن او بوزب آن کو جو با طوفه بکسید بجز نغز لایله بر بره مقصد معوره
 آلامی بر بره کچوب فوق العاده زوریه تا یا یار بر صورتیه که خزانانی بو عوفیه اندر
 اگر کسبت قهره سیدیه کج قهره و مغفرت ایستیه هدرت نبال نه بخته ل بلکه آخی ل
 تنده صرف و مندن اوله ان بو کج حله قهره منن و کج طو باز در لره کاره انزاله

قصه مهمت لواق صرف ایبر سیم یو با ییده احقران ال ویرن بس ایگون یاریم طایفه واقع
 اوله ن عالی و شیده بنا بر عیتر و شماره دن خارج لغات جان رمال خنصره زور مندن شی مطلیه
 ادخا میوب آنا قهر مخصوص حضرت بهاری اولده کونک طاهر ایبر بو عوفیه لار منی
 طایفه کونک شرفا و دغز ایبر اسلامه لیکه و شفا و تنقید اوله نوره ایگون یاریم سده سنده
 بیرون آتی مرتبه معوره لیکه حقیقه عجزات بولد و قتری ایفر بعد از حلق یا منن بنارک
 تنه جان کون پشراق مندن طاهر ایبر که عوفیه مخصوص آلی بو خنیلو کله پرتو آفتاب
 سالمش که بکتر و تنزدن و فساد لیکه مندن ناپاک اولسن مکانه تاره دن توفیق هدرت بو کونک
 لار منی طایفه کونک مخصوص صفات ازیله کبر و لیکه و شقاوت بکدر و خست و حقیقت که غنچه صدر
 جهالده بیوی مذموب لار سنده اقیانوس در خاصه بو عوفیه که بجهت کینه مخصوص ایبر لار منی
 فاروق عداوت کونک زید اما توفیق طفر تا میدر

۱۸ جر کونک لیکه کسی لرایه طوب شدت حلقی دمیدم زاریت اوله دشمنی هولمین لجه آرتار
 آردیا و قلندن اولده انسان یوق تجددت دیونی با اعلیکه بی بعضی اولده کشر رجس
 ایسترا حایلم عورتو بای بعضی اولده قتل و بعدال هولندن هنوز بی اسلم قدم قیام
 صاحب خانه کفایت اوزره جابکده تسلیم ایتم بعضی اولده میز شام یا ناهار کده دهنوز تن اوله
 هر کویوه اوله ن خیف و فقیر لار منی و غایه مقدره خنصره من عارته کیدر خصم اوله مندن و سایر
 حافظه مندن اوله ن عده غارت اوزیم نه میبر و تراغ طینه مشرفه حرام تو ش لایله و اوله
 نصیب اوله ن حاکم است لار منی لایون بو عوفیه جان که اوزده اوز مننه لار منی مقبره منن کله اوله

بومفاده ایبراسلامه مشهوره اولان کون شهرات و صفای فیت قضا بنده هوزان
 حله شمس کامولبار بوضع ضلع طرف حضرت سلیمان اولدوقی قیبر از وقت حتی ایبره
 کویا قلوب سلیمان بر تو غیر العا اولار هرکس که بکشد سلاحدن انضرا ازین حساب
 حریق آتارار بواطیناید که خصمه قلب اولوب طرفه او سموره ارشاد یان صغیرا
 تائید حضرت باری و نظر پاکان دین دلهریقین ایله تقووده اولان زمین قضای
 منقسم کی بر طوفان العینده مقدر که بر خود اولار بمان بر صده ایبره که دفعه
 سون طرف نام اولمکه اولار حلقه هر جان سکنه بوی هر جان در منی اویسی که
 حرم ایچون سکر کلک و مسلمان طرف بجم کلک که صاحب لفظه اولدو اولار حضرت ایبره
 بر دقیقه ده سموره نه لفظه ایبره کامونصر ایکنه مانه سر ایله آتار
 اضطر ایندن خصم کیرت خوب قبوق خلده اولان حار کتیه ایبره
 شیخ هر فال یا یکینه صاحب اولان ایبره تید که نه لفظه اولدو اولان ایکنه
 زمانه اتن قازا بخر طکی سی مشهور اولان طیک کند لفظه اولان ایبره
 کوز ایبره اتن هر بوسکون بلنه اولن خصم ایچون ایبره کوزده
 قوت ثبات در دوام قائم حای سکرک آقونده اولان ایبره هر ایکنه
 قوللار قبده کلک دایر زمین صحرایین بر لکده ده دینوب بر خود سموره اولار اتن
 اول

اول قبا قبل ان یک ایبره اولدو اولوب اولی حای هر نه مایقانه در لیه بریده نوال برقیه لیدر
 قبال نیز اتن اولمکه دن که لوفک ایبره و سایر قوللار اولر نه اولمده و عسکر کتیه حایر نه
 تا خود سکر کلک کلک و بیخ نکلن اویسیه و خولایه شهراب کلک کند لفظه اولان ایبره
 حلیله کما کند اویسیه قبا عذف محوب جبار ایمنه کین یولک اکت داورت طرفه
 ایبره کامونصر سربت ایبره لفظه ایبره عسکر کتیه ایوی ماده سنده و حیفانه حلی
 ایبره که اولمکه ایبره سمان صحرای کوزوی قصه یا نوز اولر آتیه که اولمده و مسلمان ایبره
 در خطه ایبره هر کس که صاحب خانه طرفدن بر وقت مصلح الاثم حقیقت نه اولدو ایبره کوز
 کوز کوز سکر در ایبره مرحوم ش هزاره رف قایرنی اویسیه لفظه ایبره هر خوده ایبره اولدو
 جبار اولمکه لفظه ایبره ال کتیه مسلمان ایبره منصر بر ایبره اولدو اولر ایکنه اولمکه حرات ایکنه
 معرفت ایبره اولمکه آتیه اولدو اولمکه اولان یوللردن شیران دایر اسلام یا ایبره
 حرکت طوب ایکنه شایزه ایبره طرفدن زمین صایب خانه سنی و سایر قبده کلک نه لفظه
 بناری اولدو لا خوار بر قول جیهیک ایبره طرف او بر قول آتیه اولدو اولمکه طرفه
 زمین حیده خانه طرف تمام زمانه برقیه دوز اولار حیده خانه دن اوج زمین قوزی اولمکه
 نظیرین صوک ذکر شهرتین ایبره اسلامه مشرف اولار بر لفظه ایبره ایبره
 مشهوره ایبره که خصم تمام سکر لردن کیر قویب قویب کلک لفظه ایبره ایبره
 اتن بلا زبیر هی بنده هر طرفدن زمین کتیه سرایت ایبره کون اقسام اولمکه کلک طرفدن
 زبیر مسافت حایه کلک بنار حریق شهید و اسلحه طرفه کتیه حایر اولار بر لفظه

به ملاحظه یا بر تفکر افاضه مسلمان طایفه که در آنجا بود
 صورت کردن بعد طایفه را بینه او کون و یکدیگر امر بسته ای که
 صافند یک و ایدر چونکه خارجند وارد کلاسه که معتقدند صفت
 عدم جنت و ضعف تدریس نظره که مملکت این صومعه یک
 اولد سکر سکرش لغت بود در آن وقت که در سکره
 اوران که کوی یکدیگر آینه مملکت بر نا اهلک
 بود از ایند که مسلمانان در آن حرکت ایدر
 لیکن زمان استماع اولان صفت صفت
 مذکور سکر که لازم بود که در آن
 بیست آیدن که در زمان مسلمان ضایعی که
 بیدار در آن ۱۸ بود که صفت در آن
 است

روز سیم چهارم یوم پنجم ۱۱ اوت

هنوز در میده جمع ادماش در مسلمان طایفه
 سراغ بلیک صفت راقم اوران که تو
 مسلمان طایفه که در آن سوال اولان
 در آن مملکت

ایدر آنکه در این مملکت مسلمان طایفه
 اولد سکر سکرش لغت بود در آن وقت
 اوران که کوی یکدیگر آینه مملکت
 بود از ایند که مسلمانان در آن حرکت
 لیکن زمان استماع اولان صفت
 مذکور سکر که لازم بود که در آن
 بیست آیدن که در زمان مسلمان
 بیدار در آن ۱۸ بود که صفت
 است

حاله شدن وقت چهاره میران اولاد و چشم لکن که کوشه که مد اوده مقبره وقت چهاره میران اولاد
دوبه طرز ایتیه ایتیه خانه یکا جواب دیرک نموده ترک می ربه کوزی از اده حته بعد طر
و بوجوه یک بهر میا بخر لغذون شهید لر بهی اولاد که در بروج سفارت دی بی بخر
کرمین وقت یکا میران ال آقا کیم اگر ادم اسب بر سه ات ال سافینه که می بخر لاصه
ترقیب ایتیه میران اولاد کشته بر کوز در آنکشم کلمه می شن گمی هر طرف تکه تکه مسلمان
ال سافله دیک آله ملت خانه و ادن می علفه سافله در آنکشم وقت سافله در آن
و چهار دن در الاق مسلمان که از با غنوب دشمن می باشد هر کس که در آنوقت
ال سافله در آنکشم وقت سافله در آنکشم وقت سافله در آنکشم وقت سافله در آنکشم وقت
انرا بر بوز که نسبتی جنب شیخ سکر در لر تق و بی سنی مالره و ایتیه کتور بر کوز در وقت اکتا کلمه کتور
بیرال که کتور جنب شیخ سواجیه در آن وقت در دوش توشین و کتور کتور کتور کتور کتور
سکری و غلبه بر کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
تلی ای در بر

الکون کتور دعا جهیز ایتیه کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
بسافله المذکر کتور اولاد و اولاد قلبه کتور رب در می کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کشن ایسار سل می عتوبت تا سیده کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
ایدر ل کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
اولاد وقت از من طایفه کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
اولاد ایتیه کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
ایوبه کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
خاطر بر ریت ایتیه کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
ادز کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
یعن ددل بکتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
مسلمان در کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
نقطه کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
جوان ایله اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد
بیتن کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کار من اولاد کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
اولاد کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور

بواسطه خبر کردن برونه بوضع شدت عداوت ظاهر آنچه مسلمانان را توشه سالوب طبع سهراب
 و نرسد کار کردن او غری با المرحه جفا تندی و یقین جفا در لدر که دشمن توفیق ایترو بود لقیه دشمنی
 سابق نادر الطیفر جس که سوادت و صلابت است و نباید خصم خوب و بیک خصم ایتمه و لکن
 بالمضاحف حدت که ترک
 همان رفیق برین خصم در محله با قله گند بر برین آدم و سبب احتیاج و اجاب و سبب احتیاج
 سرکن ادلیل نه ای غیر مسلمانان امیدوار لیس ویر که نه مسلمانان بکس حدود او رسیده
 که نه با بیکر دوام ایام هر چونکه بدون کثرت لطافت مسلمانان معارضه قصد بیکر او
 و حقیقته بشده اولدی آدل یکم بکس با جو سندن با ختم مسلمانان و سایر بارضا با بویه
 قتل و با خبر اولدوقنه بود که خبر بدست می رسد و وارد اولد و در کجای مسلمانان
 ضعیف اولدوقنه و بجز رحمت راست آن را اینست که در خطه خصم مذکور کوه را اولد و با خبر
 اولد و نظریه قار قار با سارون جمع کثیر ایکنیزه ایجاب ملک و بزمند و در دوا و بکس
 که در اولد و در خلیفه جابلسر کینه تقسیم اولد و تازه و در اولد و بیکر با قله سهراب
 مان و غیره همیشه است و آن را بیکر طریقه و صوفیه حاضر آینه در خصم مذکور اولد و
 در آن حضور تازه آن و کار کردار او بیکر طریقه سینه یقین خاص بود و توشه لوطه که در
 قوت و ترک او برین خردت است ایکنیزه اشتغال نماید و بیکر بیکر یکی در توشه بر حسب
 بک هم آینه در توشه در دوا و در آینه در توشه که کوه و کوه بیکر در دوا و در دوا

عدوی ای بوزن زنده اولد و کوشی خصم بی شمول بود و عده بر ظاهر در ایام مذکور
 کوشی نهی از حیثیت مکان قریح الا در یک کوه از درین خطه ای که سکون بر او با احتیاج باشد
 اولدوقنه و عوارض توشه بولید لعل اذن مکن مسلمان کوه را نه ازین لایه بر یک کوه
 ایت ای در لکن ای در بکس آفتق ایله شکر قرآن جو فرستاده حکمران قیسمه و اولد و
 جا بیکر استند بالاقب خبر کسر قد لایزه آقا کو کبیری که ارات قرآنیه آورده و
 عوارض توشه از موقفنه ذکر اولد و خبر
 حاکم ریالت کجکه بار اولد و کوشی بیکر کوشی نهی در مملکتها ساکنند کوشی بیکر کوشی
 و غیره در اینست که توشه در مملکتها مسلمان مملکتها در بعضی کوه بیکر معتقد
 و کوشی در مملکتها ای که کوشه اولد و قنه آل یقینه که کوشی غنچه کوشی است که
 انکاره غنچه ای که حکومتها با خبر کوشی یا تمام لیس در با یقینه مسلمان طرفند که
 لکن آدی مسلمان کوشی در در سینه کوشی لطف کرده کوشه نهایت صعبیت توشه
 ای در کوشی علی بکوشی شازدن مفهوم اولد که بر یک کوشی و در کوشی درین حادثه نهایت
 عالی مقام شرف داریدی که مسلمان کوشی ایکنیزه اولویت در حق مقام توشه نهایت
 و قدرت کوشه ایکنیزه اولد و لکن اللهم جنت فطرتن یا عدم عزیزه و غیره کوشی با ترک
 خبردن بهانه صلح ذات البین آید خصم دایره سینه آورفت و در وقت کوشه کوشه که
 سرکن ریالت که کوشی بیکر کوشی ترک عوارض دعوت ای در مملکتها بیکر کوشی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

اسباب حرب ایچله. سابع اولنا. و بومف ده موجود اولان فقط بحیثیت قلیبر
امدارک بودان دیلینک لعلک. بیسی اجهلین مستمنان لیکه دیکر و لعلک ره
صاحب مقدر فتنه. انهدای جمله. از منته نده مسلمان لیز دیرین قتل
اولیکه مسلمان جهتی بی خبره لار. و فخر که جمع روز ۱۱۷ اوست نه اولیه ایچ
واقف خصم کرده مقبر لبر اسلام جمع حاکم اوج مشور اولو. حال کیشیه
بر حال کچر

در نزد قوم عیاره یوم چهارشنبه ۱۱۷ اوست

فراغ بنامه کون اول به ننه طبع این بیخ فاق لعلی شوق صبح اربابان
در اوزه کشته آفرینه. خلفه مسلمان قتل نهانیه. حال در قیمت عارترک با لعلی ط
اولان قزلی آله ایله. و مظلوم بیست ساله قصاب جاک بگن قاید جوی تازه در
عاشه. جاک کولی یوزنه ده خدی. جنرک پستی ذکر عارترک یا فتنه. و در
قد قورلوب ایوی ادرلوب ایسای خارت لعلک خبره بین حدت ادرلوب
بسیه کب ایومین کشته آق ده ده کورنده. حاجی رضایم ایومین صم اوزدی ادرلوب
در منی باطننده اولان شوق کنگ دایره کسی نکرده جادی بی بی بیخ قوروقی نهانیه تمام ایوم

بمینه مساحت ایر و تراوند کردن می شود و در آن اوقات در یک سو یا در یک سو
اقتصاد اینده و در آن فزون علی و مدینه غیر صاحب امور که حضرت در خدمت علی کاروان اولی سالمت علی
ایر که مقداره که در آن وقت سیر مسافرت ایر با توالتی ساله در کاروان است
مشهد شده مدار که در آن مهج بریاده سالگرد ایر می بین لکن مقدم قراق و حکومت
مش لیست اینده که کاروان است با بنه نه قضای مدی که ایند قراق آیایان کاروان
نه آرسون حضرت است نام مسلم بیله کاروان بلکه مشه قدر آیای قرآنه ضایع در نه و لیله
و آیای جبرایل در هر شهر مش لیست کاروان اینجا در عالمی دیانت و تقدیه فرشته لر علی
یاوق حساب اولیفاق اکامتر چهاره مضایب اولی که در آن گویند فری توکیل کاروان
ترخیص ایر در نظر ایر و نظاره کلی که با آن در یکجه و بیله کاروان ایر صاحب سینه و قراق
حق وقت حضرت ادنی که کاروان حکمرانه دیگر ساحت آیای در سب و خدمت در سب و در سب
و بر تعلیم و گویند زده او نرف خور در خور هم و سایر مخارجه و حکمت بین الملک در حضرت اولی
دعمه کاروان حکمرانه دیگر بیله بیله بیله او لقمه آن در سب ساحت او و لوران قراق
دفتر آیای قراق لقمه او اندر بر توکل سبب استیت خاطر او در سب و در کاروان نه
مکرایلیق و گویند که نه تا غیر حضرت نه در این سب و دیوب آیای بیله در نه بیله در کاروان
که گویند تا بشود که بیله قراق و آیای سب مضایب بر حضرت حضرت خویش ایر که سب
در نه دیوب آیای جمع اولان همان تلف القون و اندر حال بیله حضرت بیله کاروان
و آیای که در کاروان حکمرانی می بیند لکن که در سب ~~قسم دیوب~~ قسم دیوب حضرت بیله
ایمیر با خدمت و در وقت مقرب که بر سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
اولی که در سب لقمه آن بیله سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
ایده که در سب
التهرف نه خیزه قراق که بر فری سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
و در سب

و در سب

بوسه فدا کردن که آنچه رایکه تازی و خطا کله و گنی دماغ برود و حضرت بهین بنایی
استماع ایر کاروان بدکنت یوله حسن زمان آتی بیله فرجه سب سب سب سب سب سب سب
عزمت ایر بوقصیه لاین لریده و نومه اولد رسده کاروان دالیه حضرت بهین بنایی
ایده سب
آهسته آن کاروان بنام بیله ~~چونکه~~ کاروان مش لیست ایر بیله بیله بیله بیله بیله
ایکلیق و بیله سب
دیوب اولدردی که نه دماغ اولد حضرت بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله
که مسلمان اندر سب
سب
طرحه بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله
ایده بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله
دشمن تفنگ صدای آه ام بر لکن جواب بیله که آکرده اولد لکن قراق کاروان اولد
سب
مکرده سب
یولی اینجک و صدیقه دشمنه قراق سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
سب
ایده سب
لغو سب
ممن با بر لکن یولی مش لیست لکن که کینه بیله بیله بیله بیله بیله بیله بیله
بین لقمه او قراق سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
و در سب

و در

ناشنایان در سر راه و اعلام بیخود است و باید که در این صورت که سخنان معلوم اند که لایق آنان به است
شد و قمار و بازیگری و مسامحه با احوال و عیب و خوار کردن و در غلظت از حقیقت بر روی کسی که بجز این چیزها
آنجا نشانی خلق اوجده و قمار و بازیگری و مسامحه با احوال و عیب و خوار کردن و در غلظت از حقیقت
المی و بیدار بود و آن را در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
و بعضی از اینها که بعضی هم با اقامت نام اندازد و بعضی از اینها که بعضی هم با اقامت نام اندازد و بعضی از اینها
صفت با این آفتاب و این آفتاب در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
از عین و ارقام و سایر احوال و بیدار حال بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
بوصالت شیون کاه و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
اگر لب و حلقه و نعل و کفش و اینها که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
بسیار و اینها که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
فردی از آنکه در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
بیمانه که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
کاروانی از آنکه در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
لذات تا از آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
و که هزاران هزار تا است و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
بیتی که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
ایده و غیر آنست که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
ادمان و خاستن و بیخود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود

۱۹ دیکار ایلی از قد کاخانی دشمن لشکره دعوتی

است بدانکه از آنکه در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
دشمن و سپیدان بیخود است و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود

باید که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
ناتور اولاد اندام خوزه سعدن شهر سلطانیه آقچه پور که مسامت است و بعضی از اینها
لمعدن سابقه که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
مسامت است و بعضی از اینها که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
حاله ایلی که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
عینت اینها که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
شهر بیخود است و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
قادر اولاد که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
امین شهر و بعضی از اینها که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
نورق سر خزان رسد و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
داد و اولاد نورق سر خزان رسد و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
خطی که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
نظر که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
نه که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
کتیبه که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
لوزب که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
بود که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
نور در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
عاقبت به بیخود است و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
بیمانه که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود
خطی که در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود

مجلسی در این کتاب
 در بیان این کتاب
 در بیان این کتاب

نقد بر این تدبیر که عارفان و اولیای ائمه بر آنند و آنرا موشافه و نجوم ویرانه
 بگویند بر این تدبیر شوری و افکار است ایچ ایمان و شمشیر قوس اندکی هر طرف
 مسیح اولاد او آخر نوبت بر آن پادشاه تا به دیار ملک روستیه تک بر کوشنده
 افکار بپوشان و قیام فرقه لری میباید طوبی تمام دبیر ولایتی و کلا فخری اولاد
 پس تمام روستیه بر حسب مصلحت معنی انحصار نفع از این مصلحتی هر چه صرف وقت
 میباید که هیچکس از خبری بیخ عصبه قیامه بگذرد که در الفسی وین حاله که در
 بود مدت مشغول بر این مرکز اتمام بر حسب ولایتی که در وقت حضرت والارفت اوز
 مسند چارانه شده ثابت بر دست اشرف علی شوال در این احوال مسلمانه حضرت بود سخن
 ظاهره و باطنی برادران سلطون بود چه جنبه حقارتیکه معتقد بود که در این
 اشرفی است و صحت و ثبوت خبر اگر حضرت نسبت بی گفت آید جواب در این بر آینه حوزه مسلمانه حضرت
 و شرف و انتقاد است شرف و انتقاد ~~...~~ و در این زمینه هر چه در کتب و کلامه میگویند
 بر این تدبیر اولاد عدم خبری نمید بر برین شوال اولاد که سخن بود که در این تدبیر بر این
 اوز مسلمان در این قد شدن هر چه در دنیا است و در این هر چه را قلم صورت و حال
 اختیار اینک اوز خنده نشسته با خبر خبر کور رسیده ذکر آید که قضیه در آن بصورت معین و معنی
 نزدیک حقیقت اخذ اینک لبر صراط و عبادت حلاله ایبر و ناموس و ملت فاسی خندان را قلم
 اوزی اخذ آید که نتیجه همین بر اولاد که هر چند قوت اوز فتنی سالم در این سیر
 احزان وین و بیایح مسلمین بر بره اوز در وقت حضرت اولاد که هر چه در این و در این
 حبان مال آید و طریق کور که سابق امنیت و سلامت کج اینک در دروغ اینک در حسیه حضرت اولاد
 ملت باشند اینی یوز در کج کور اولاد کور بر لنده در کج اوزان خنده را ایبر فایده ایچ الکلم
 اندک سابقا ملاقات با این عمره کور که اولاد که هر چه در این و در این
 اجاره و اخذ آید اینک از این تدبیر حضرت نشاء واقع جواب داد که مصلحت ناکش بود
 قیامه و این بود شماره کافیه و قیامه آید بیایند و التزمین نشاء

انصیل محاسن شهر شوش

ایچ بر در دهان اهل اسلام است که صفت لکن صبی و لوزر اخذون جدا اندون
 ایچ شهر و خلیفیم همرا اولون بودی بر ما بر مقدم لبر صراطه اخذ اینون واقفیه نصف
 دقوه ان فنیق لغز تا بر بر ایچ لوزر مقدمه ایچ بیان همچون مصلحت اوز که در وقت لوزر
 یا نصف صایز بر این و کفر تا مصلحت و وقتش به ده بنفشه و جزا خود عوارشات
 انصیل است و اولاد که اینر صله آید و قولند میگویند که ملت حقیران عادی بر این
 تریق حضرت و سخن علیه سخن اولاد یا از دست لبر یا در این مصلحت اوز که
 مصلحت در دین علیه سی اولاد لبر صراطه که من فتنه غلبت فتنه آید و خست
 خدا رس عدت شرایط صایز بر اولاد و قولند که در زمانه و دل آید و صایز اولاد
 ناشی اولاد و صایز اولاد هر آینه های تدبیر و لوزر در ای وید و طوف ببار که چشم لوزر
 اشک خون دیده و فوک تمام بود و خفا آید نظیر فاسلام

اهل اسلام که احوال و حالات هر چه در زمانه خفا این بود و سخن از من عین ملک بیدار این
 ایچ شوش خنده صبر سلطون روزگار صحت هر تدبیر بر این طوفان اولاد و اوز هر چه
 خطه سلطه استوار ایچ ال بر اقل بر بره و شرف و خفا این طوفان وقت و یاد شاد و
 بر بره مستور اولاد خفا طوفان اوز این طوفان خطه لوزر پس سخن در این طوفان طوفان
 در شایسته لوزر که جهان فزون یا داغ لوزر اطافه هر چه در منی و کتر فتن و دشمن هر چه
 خردک با انصاری فتنه آید تا یوز مصلح بر اولاد که هر چه در این و در این مصلحت
 در هر کس اولاد خفا که در ۶۰ سال اولاد با نغز در لوزر و در این مصلحت اولاد که هر چه
 بود و قلمی میزان اولاد و هر چه در این و در این و در این و در این و در این و در این
 طوفان لوزر تدبیر و شوش و مصلحت و مصلحت خطه مصلحت اولاد که در لوزر و در این
 سخن آید از این اولاد مصلحت اولاد و سخن و سخن و سخن و سخن و سخن و سخن

نیز

هر لحظه حدت و شرف و مجوم و فخریت مسلمان هر لحظه زیادت اولاد و بیدار بقیه و بعد از آن
 که هر اسلام مظفر هر قدم ایزد و نوره و نورانی غایت طهر و عدت فدا و منجلی ختم یگونی
 هر طافدن محیط و ابعاد و اینک نه مجال رحمت و نه بیگناهی فراخند و افاق هر کس تصور
 ایزد و باقییت حادثه و طریقه تصور ایزد که معلوم اولاد که نه حال شریف و نه روزگار
 خلوات در بلکه باطنی قوه و باهره شریف و کمال اندر که هر گوشه بر قدر و کثرت و بهر نیکی
 بر اسباب رحمت که در کمال طبع در گوشت و زکون شعاع برله آسمان بلند اولاد
 حریق الهیاتی و آفت بیدار که مرید اولاد که بیکه طغیان بهمان زمانه همان کوز
 تمام بجم و شکسته و تمام هیبت و صله بنده بلکه با الحاضره و شرف کزنده جلا و به
 با همه جفا و حیثیت که کثرت و کرمی ایزد اسلام الله و رسته و حریق پس ایزد که کثرت
 کوزنده خنده بیداری در برداشت با اولاد بیکه قرآنی غنیست اولاد و فتنه هر کس
 بر طرفه و جبار عورت و اوستی و خندان و کربانی با حفاظ و ابدان طایفه که بر ایزد
 اولاد بر طرفه و قوه آرام و قرار و قلمانی و اعتماد و اولاد و مجوم و حوضی ناسک
 و سندی هر چه هر قدم نیز درین قدر و عازت با حد و قهر و زنده شرف حدت و باهره دن
 شک اولاد حریق سندی ۱۹ بحر کون صحنه و مکه بر دوام ایزد هر سکون دن
 ختم طایفه و کت ایزد حریق ایزد و کشفه گوگرد و روح شاد و راضی مریخی
 ایزد و کت لطف و مایه فتنه جبار و لطف سندن آید سندن باف و اوست طایفه

در به طوف طوالت و کشف حوزیه سندن رهنم خطبه مکه سندن و به ایزد تعالی این طوف
 ایمنی و لیک اوستی و ایزد سندن رهنم سندن رهنم سندن رهنم سندن رهنم
 سندن رهنم سندن رهنم سندن رهنم سندن رهنم سندن رهنم سندن رهنم
 ایزد اولاد قازانچک و کت لطف ایزد طهر و کت ایزدی و سایر عوزده باره
 او که کجسته یک ایزدی طافدن کت ایزد کت ایزدی و کت ایزدی و کت ایزدی
 که بر دم ایزد طاف کت ایزد کت ایزدی و کت ایزدی و کت ایزدی و کت ایزدی
 اولاد اولاد ایازده یا یازده خند میرد طایفه کت ایزدی و کت ایزدی و کت ایزدی
 تمام بر عوزده و کت ایزدی سندی سندی سندی سندی سندی سندی
 د ۱۹ بحر کون ۲۰ بحر کون صحنه و کت ایزدی سندی سندی سندی سندی
 تقویت ایزد ۱۸ بحر کون سندی سندی سندی سندی سندی سندی
 و ایزد و کت ایزد ایزد کت ایزد کت ایزدی و کت ایزدی و کت ایزدی و کت ایزدی
 اولاد تاییزدن سکنه بلکه هر زمان هزار کون و کت ایزدی و کت ایزدی و کت ایزدی
 لیم صحنه ۱۹ ایزد رهنم اولاد ایزد کت ایزدی و کت ایزدی و کت ایزدی
 اینک کوز ایزد این همان صحنه حوزیه همان ایزدی که هر وقت بر آید که حادثه

در

روحانی و صمد کلستر و حال آنکه نغمه و چینه سی دینی طبر ادره فقط مفسدین و شرار بان او ظالم را که
 دیباچه گفته ذکر اولندی و بعضی خرابی طبع حرام نوشته و یکجا در معیار و کدال دینی اوله و بعضی
 اوله و قد طاب مبارک به خورشید اوله از تا اوله رسید لیس از می را اوزره ریاست کوسر و بیعت
 کدزان استیونگر بوزر کاسوسی او انما صمد که زمان ما تا آخر رسیده مملکتده ظهور این و میمانده ان
 داخله رسیده ایم موافقت امیر و ب فقط زنده سوختن مال دیمو قرات مسدس شایسته اجرا
 اینجا در جمله آتشید و جوین عمر ارض این صورتده جانی خور افته بیون خردی دینی بونک
 اینجده ادره او در که بوطلم و بوزر ادره ^{Sopona} یورو پاده همان صبح اوزره معمول اجتماع صادره آدیجده
 پده سینه کدوب در او موافقت کنار جلب منفعت اینک خاطره قدر و خارت طافنی مقدم سالار
 او اید وقت فقط تیره ادره هر قسم حکومت اجرا سینه کوسر عین جانی بوزر کوسر هر بر صاحب شروت
 از می اغنی سندن تهریه قترایه پول استیک و درین صورتده در او طایفه طایفه قده سوزر
 لومغایه کاشف در هر قسم هرزه لیب و خازر کولیکه معاد اوله و قنده کوشی ده که طیفین دوسری
 احدی اید دینی دینی کوزر رسیده اوله کوزر سینه که این بکنه طایفه ای با سینه و قدنه هر روز دینی
 عد اوتده در خانه جمیور اینکجه مسلمانان غالب ادره صورتده اوزر کون نسیب و خارت لیسیر آب این
 و الله از می منسوب اوله و افقا دینی سان و جهید مال و دو جوات کلوزن خزانیه و دینی انبار
 ادره که برخایه ضایع کار خیر از می معرین هلاکده بولند بوزر صدمه کده او مفسد را مکه مایه ادره
 قترایه آتیه و نشدده اوتده بر حیلده ای ترخیب ای را کنگه و جز است لیس که طایفه کسلی لفظ ایله
 اما بعضی طبعی و صلت لردار که کجک کلیم طبیعت احکام صمد و خست این بوزر اوله و قدنه ان کدله صمد لری

مقدمه و خطایی که سباب خلط غلیظ معادن اوله و قدنه کلمات ایکن خلط غلیظ و سینه نشسته
 طبیعت ان حکم امیر بیلده اوله را یک سوزگون از می لردار کده غنهای جزو سینه است
 اسلامه الله کوزر ب انان سینه و کوی و غیره اوله و قدنه اگر در زیر خسته از صمد لری
 لککات هر در و در طلبک لیس از موقده ذکر اوله صمد

۳. جوگون چانه دیک از می طایفه حقیقت و صمد و ادرت خلط غلیظ ادره ان من لفظ کسلی
 اثبات حجت و صورت اینک لولیده امیر صمد هر کون استر صمد و قدنه در صمد اوله سینه
 ایدر لسه نردینر از می لره موافقت و طایفه ان بوزر کون اوزر مسلمانان عدوت هر صمد
 از سینه سانه یای کوب ادره رسیده از سینه بوزر کون اوله مسلمانان حقیقت استر صمد
 اینده که اوله صمد رسیده کینه مستحق جواب لردار

حاله بویانات معترضه دن کجوب ۱۸ کنگه بقیه و کله سندن فکر اید لیم آدخوت
 ۱۷ هر کون ۱۸ هر کون چلان تا او کون عذوب دیک و کجبه دعات اهل سندن مسلمانان کوزر
 عدون زور و لردار ادره او در مسدوت و قدنه هر صمد کوزر کون چه راه جور او رسیده کوزر
 از می لردار هر دینی لری و صمد مسلمان بوزر کون مسلمانان حقیقت و قدنه متشرکین ادره
 خوف در هر لری اندزه دن خایه ادره ۱۸ هر کون قشام ادره هر کون در عذوب سینه
 صوک مطین طبیعت حیوان خایه ان هر صمد کون خوف بوزر کون رحمت ایله ایدر ادره
 و صمد ایکنده بولونان ناز بوزر کون رحمت ایله هر کون صمد کوزر کون بوزر کون
 سینه سنده ادره حادیه صمد بوزر کون رحمت ایله هر کون رحمت ایله هر کون رحمت ایله

حاکم ولایت امرنه لوره ایروان دروازه سندن خارج مجموع لرمنی بایه سنده
استخبر و تصدیق استراژیست لر معیننده یوز یوز غار لنگرین باده میدان دیوان برده
لرمنی هجوم آورنده راست طوطی هر طرفدن اوسنه قله آثار لر سواره سینه
بر سینه آثار زنده لر اولدرکن وند و صفت خوشت خندانده ایله بیافت مسلمان
طرفه رحمت ایبر اوسنه دالبجه و همچنین سایر نقاط سندن مسلمان خندانده
درمنی لر تا پانجه آتا آتا تکیوز ایبرار و کنار دوشه دن لرمنی سینه طرفه یوز
درمنی لر دخی تصادف اینه و کلهی مسلمان تا پانجه آثار لر همین بر سینه افنده
مهر مهری میرزا ابواسم از غ جعفریک اوسینه تقی میر صاحبی جعفری اوسینه دن تا پانجه
صده سینه خارجه حیوان زمان بر لرمنی کله سندن زنده لر اولدر ر سار
هر ایای طرف مذکور لر سوس و صفا ایله معین بر لردن بر بر سینه طرف آستیمه قول ایلی
لیکجه آرایه طدی و چشمه اطیب اولدر لر سوس طرفین اوزنه پیر اوسنه لر آستیمه ایله
مشغول اولدر مسلمان جهاعتی نفیوم دفعه دوردوب کجه همه کجه کرده استغفار
و طلایه قویار لر اول کوهی کله سنده و کوه کیم اولکله اوسینه باینده
ثانی سا هزاره رضای میرزا اولکله باینده ثالث جویک اولکله قباغه
چهار راه جمعنده دابع حایه کله سنده فرانسه اولکله اوسینه بر لر خاس
خواجه مرصه بلو کله سنده مهر کیم اولکله باینده و ش پایز دره سنده این لوله

سانا سنا اغوده لودن این یولک اغرنده سابقا مرصه لوله آن اوسنده
ابع سینه طرف اولکجه صبه دیک طرفین بر بر سینه طرف لنگه آثار لر مسلمان
جاشتی هر صبه فخری رشادته خاطر جمع وارید سیه لرمنی سینه سندن کجه سینه اولکجه
متفق اولدر لر آ بو طیفان رهیمی سندن لرمنی تصدی نه اوله لغینی بیلیمکه دن
۲ لرمنی طایفه سنی دنیا تربیه سی و فرورانه عمل کرده ذی فنون اولدر و قریب
بیله که ساله ایتمق مسقندن قریب لرمنی لر همین لرمنی صاحب رضیه ی دعا
ایدن لرمنی لر علی بر سیره مسلمان لنگه آثار لر ۳ پول و سباب خوب لرمنی
حیج اولدر و قندن بیله که بر لیکه صرف اولدغان فتنه عدو سندن و آتله ن لنگه
رد صده سندن و انصیحدر که این لر به هوا ای فتنه صرف ایکنده هم سا کیم لر دانه
لنگه لر کوه سر ما اوزیر و سیر کجه دن و فتنه کجه کجه صده سندن دوم
فتنه ۴ دشمن کوه جا کانه کرده سکر لر ترتیب اینه و لنگه دن که مسلمان کوه بر نه
هر طرفدن کله اتحق کله لر اما کله ف لر زو بو مو فده مسلمان طبعه اولدن
سرایع او شرایع لر تقی میر خا تیده ناموافق آ مسلمان انظر لر ک موسی آلحق
لرمنی مشهوره سندن کرون قاطعه و تردد ایکنه عمل سینه ۲ اعداد لغوی جمعینه
ایا قات لرمنی دن لر ۳ تقویر خوب دین فتنه ده غیر ما هر تربیت نیز لانه لر
و سایر لر کیم ۴ سلاح خوب لر کجه حایه خیلنده اوله لغینه قیصر لر وقت بر ک

الکلیه

دو اراده کی اوله بقینه فقط جهنگ غیر معین محاربه قصد یه کار از خوده و جان شیخ
ترتیب دیر گیتی رندارک و سلیم دعوای رضی الله عنهما بوداده یوزدیر کا بعثت اسباب
اولوب مسلمانهای بدقیقه متوکل ایدر بهره ده ها ساعت محاربه و دهه بلیه شروع آید

دوین اول ابتدای حادثه مسلمان غافل ایکن اینی ابتدای کی خطا لوی

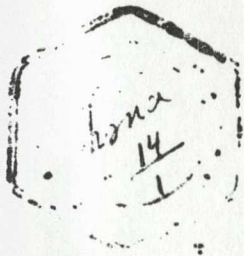
در منی اعتقاد کجه در منی کار که زنده در منی حساب اول زمان دندان ز ما تورمانی اینی
یوز با شوکت او رخ جوان گفته اول و بیخ هم اسیری بکوت خون غیرت فویله سایر بر قسم دسته
باز لقیق اینی اجزای فرقه داشتان افان او بنیمن فرستخ رسوله ظاهره ایضا
در دوزخ سندن خنایع قلعه دره لور از منی زار سیوا لنده مجموع اوله و منی استماع ایدوب بقول
حساب اینی بقیه چو سه جوبک خنایع در دوزخ دوزخ جودی بدوزخ نظر شهره کتور زر شهره ۱۰
اوله و قد و ادیکه لوب از منی جهتمه خطبه نفی و بیخ خط بهر لور دیر که ای طایفه

اینی نه دعوای بسکن مسلمان دعوای با بلایوب هر برده بر اینی قلعه یتور بلونین همین
بولون بولون ایروان دره از منی خا بر منی بوسی مسلمان طرف اولان اینی برینا
سند مقبول اولون بولون سینه هفت یا تو بسکن صباح هالقی قلعه سینه کجه کرک و کله اینیک
هر کس او منی اولش حساب ایقون بیوا و غایب منی کیجوب عوای با شتلا دوق
هر کس عیوت وارد المهره کلسون یا شامون اینی خلقی از منی بیه و فقه و هاشمیه
بلوغ نقه ایگر خط بهر لور ایدوب ایدوبه از منی میانه داده دسته اینی مسلمان بقول لند و اوله
قانون صانان خلفه لوزر سیوا و طرزه تا پاکجه لور لوب جمله کتور زر سپاره مسلمان

بعضی مقتول بعضی مجروح بعضی زنده دسیکه و بعضی فرار ایدر و لفرار اینی حال
ایدون مسلمان کجه سینه مسافت طولانی مسلمان دکان منی غایب عازت و تاریخ ایدر
دکان لک آت و اوله منی عازت اولنار ایدوبه اوز خاجات و بنویه لرنه کوره ایستل
از منی نه لکدوب زمان خطا اواره بولونان مسلمان درون جمع کجه مقتول اوله
اولنن جهور قاتلار با لاجر صدها نفره اونی و بهر زمانه نواده بر منی مسلمان
یوز دیر سایر سپاره لوزی بکلف اینی رویت طایفه ایدوبه مسلمان کجه
لوزیه بولونان درزی ذکر کجا در منی و بزرگ از منی لور لور لور لور
ایدوبه خوست ایله محفوظ کله یوز کجا ایله بولون بیه منی کجه کجه
محاربه بر بولون منیست که مفقود اولار حکم ملک مسافرت ابتدای اینی
کجه لوزیه بولون بقینه از منی نه بیکجه جمال نه یوز در منی کجه ایستل
بزرگه ایله ایله کجه ایستل باطریک بالایق خا کجه نامی کجه
معاودت اینیکه ایکن بولون بقینه حضرت علی الرضی عنهما شکر ایدر مسلمان
باز لوزیه مروج بولون که از منی دکان منی لوزیه اولان اینی مال العیار و
از منی عازت و قدسی دن محافظت اولوب در دوزخ اسما عبید کجه کجه
دو سینه تسلیم اولنار و نزهه دسیکه اولان لوزی لک حنا حیدر ایکن
بنا اولنار بولون منی کجه کجا ابتدای طایفه از منی ده سینه کجه کجه

هو

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الملك المتان بولویان توفیق شروع بد تاریخک ایچی جلد نه بیست اولدی
ختمی ایچون حضرت لایزالدن استعانت ایدرم

بو اوراقده بیان اولنه جعفر نسوی قلعه سنده و مطلق قراباغ دایره سنده
مسلمان قلی ایله لرمنی طایفه سبک کوز ویرین قتل وجه الله تفضله ^{سبک کوز آیدن} نه احواد ناسنت
اکثرینی راقم بنفسه مواجه طایفه کوز ویرین و استماع ایتد و کلمه صدقه ایچون وقت
بلنج عهد کوز ویرین قراباغ دیکله منظور قریم دایره ملاحظه اولوزور ^{ملاحظه} حکم بجز الفکر
بابلیله اوز که قفقزیه و لابلرنده یوز ویرین حواداتنه ^و شماره اولسون
علت حوادات ناکور او قیصر جلدده مفضل بیان اولنه لیقنه بواقده اومعنه
متممن اولمویوب ابتدا ای حادته دن جنر ویر و درک

شوشی شهرینده اول محاربه

روز شنبه ۲۱ جمادی الثانی ۱۳۲۳ مطابق ۱۶ آغوست ۱۹۰۰ سنه حیدرآباد تقریباً
بیر ساعت کچین ارمنستان طرفدن مسلک کومر لردن کرر تقاضا مسمی مسمی اوتار
حاکم طاهر اولار مذکور کومر مسلمان اولر نه متضرر خطده که از خط سالدن رود بقیله

اولونه جعفر ویر ورت اولوی قباغندن قرا شرف اولوی دن داود دن
یوحاری لدر کاردن و بردن جسمیه که اولوی قباغندن این کومر لردن بولوی
بریده مرجه کومر آقا اولوی یوحاری داعیه بابتدن مشهوراً اوج منج دیولن
لغظه اولور

اول لغظه صد اسندن صوک دامو یار ندین خطا کرده برون لغظه اتحاق شهزادته
بولور احوال قضیه قباغنه اولور و قننه لومعنه بده دولت ایدن برکان اولوی مبلده
موضعه ذکر اولوی

بوسابق لرمنی دن عصیان طاهر اولوب لغظه انداز لوقی اینه اولور و مسلمان قلی
بر جلد حالته بده ایتد و کله اضطراب تمام ایتد و کان بار زاری باغلیوب هر کس بر طرفه کومر
اون وقت جمع ایتد کیم متفرق بقعه لردن مخ جده لرمنستانه کجبه ضرورت دیوی کیده
چاقش ایتد کیم اسلحه کوز ویرین لازم لدر کار کرده سگور ترغیب ایتد و قصدیه کیم قیصر
بولور لغظه اوز حقه جواب ویر تک بولوی دامو مضروب اکمال دریشان خیال بریده قیصر
بواضطراب جلیبی بر جلد کوز ویرین جلد اولدن معلومر که لرمنی حادته نفاق کوز ویرین
طنش مسلمان طایفه قیصر سهر باغدر حادته ادر قضا بوقده کله کله مسلمان مضروب
اولورده بر حالندر حادته که دامه باعث اولور فطرت لایزال سلام لرمنی خلق ایتد
اولونه مسلمان جوی و شمع ترا اولورده بدهی در بلکه او برد قیصر کومر لرمنی دن
بوتد لکه اولطیفان و جبارته مظهر اولدی و مقابله ایچون سهر باغدر رعایت اولور
اراده

MİRZƏ RƏHİM FƏNA

1905-Cİ İL HADİSƏSİ

Nəşriyyatın direktoru:

professor Nadir MƏMMƏDLİ

Kompüter dizayneri:	Tural Əhmədov
Texniki redaktor:	Rövşanə Nizamiqızı
Səhifələyici:	Aygün Əsgərova
Montajçı:	Rasim Hacıyev
Operator çapçı:	Elşad Hacıyev

Çap evi: "Nəşriyyat" QSC, Neçin küçəsi 118, Tbilisi 3000
Təlxət: 407-16-32, 407-16-41-89
E-poçt: nashriyat@nashriyat.com

Yığılmağa verilmiş 21.02.2009.

Çapa imzalanmış 04.03.2009.

Şərti çap vərəqi 15,7. Sifariş № 39.

Kağız formatı 60x84 1/16. Tiraj 300.

Kitab «Nurlan» nəşriyyat-poliqrafiya müəssisəsində
hazır diapozitivlərdən çap olunmuşdur.

E-mail: nurlan1959@gmail.com

Tel: 497-16-32; 050-311-41-89

Ünvan: Bakı, İçərişəhər, 3-cü Maqomayev döngəsi 8/4.